ליל ראשון

אחות קטנה תפלותיה: עורכה ועונה תהלותיה
אל נא רפא נא למחלותיה: תכלה שנה ו קללת
בנועם הלך לך תקבצה ושיר והלולים: כי לך נאה רנה
ערכה תעלים עיניך והראה: זרים אוכלים נחלותיה
רעה את צאנך אחריות זרו: ושפוך חרונך באוכלים ערו
ובנה ידידך כרתו ואמרו: לא תאחירו עולותיה
אמתי תעלה בתוך מכור: ותבי ת מלא שולה תעבור
ותבליא מלא במאחתך כגבור: להתם ולכלה מכלותיה
הן קבעו הגוי כלו: ומוכה שבעו וגזז איש לו
ולבה קרעו ובכל זאת לא: אליך נעו מעגלותיה
זכירת שבת ושקה תגביר: לחצון קרבת יולד העיר
חולה לאהבת נפשה ותפיר: לבקש אהבת כלולותיה
נחה קנאת לנוה רבבה: רב נזנחת מדור חסבב
והיא כמורחת עלמה נבה: הכשילו מכשלותיה
חזקו ונגילו כי שור נהר: לצור הוחילו בריתו שמר
לבן ותעלו לציון ואמר: סולו סולו מסילותיה
תחל שנה וברכותיה: ואחר

ברכו את יי המבורך

ברוך יי המבורך לעולם ועד

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו

ובחכמה פותח שערים בתבונה משנה עתים

...הזמנים ומסדר את הככבים במשמרותיהם

...ע : כרצונו בורא יומם ולילה גולל אור מפני חושך

ומפני אור המעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום

ובין לילה : ה' צבאות שמו אל חי וקיים תמיד ימלוך

עלינו לעולם ועד : ברוך אתה ה' המעריב ערבים

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה

ומצוות חקים ומשפטים אותנו למדת

על כן ה' אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחוקיך ונשמח

ונעלוז בדברי תלמוד תורתך ובמצותיך וחוקותיך לעולם

ועד : כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה

ואהבתך לא תסור ממנו לעולמים : ברוך אתה ה' אוהב

את עמו ישראל

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד : ברוך שם

כבוד מלכותו לעולם ועד

ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך

ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר

אנכי מצוך היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברת בם

בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם

לאות על ידך : והיו לטוטפות בין עיניך : וכתבתם על

מזוזות ביתך ובשעריך

והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי

מצוה

מצוה אתכם היום לאהבה את יי׳ אלהיכם ולעבדו בכל
לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה
ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך : ונתתי עשב בשדך
לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה
לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם
וחרה אף יי׳ בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר
והאדמה לא תתן את יבולה: ואבדתם מהרה מעל הארץ
הטובה אשר יי׳ נותן לכם : ושמתם את דברי אלה על
לבבכם ועל נפשכם : וקשרתם אותם לאות על ידכם : והיו
לטוטפות בין עיניכם : ולמדתם אותם את בניכם לדבר
בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך :
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך : למען ירבו
ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי׳ לאבותיכם
לתת להם כימי השמים על הארץ

ויאמר יי׳ אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על כנפי
בגדיהם לדורותם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת
והיה לכם לציצית וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יי׳
ועשיתם אותם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
אשר אתם זונים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את
כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם אני יי׳ אלהיכם א׳
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים

אלהיכם אמת

יי' אלהיכם אמת

ואמונה וקיים כל זאת קיים עלינו כי הוא יי'
אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו: הפודנו
מיד מלכים מלכנו הגואלנו מכף כל עריצים האל הנפרע
לנו מצרינו המשלם גמול לכל אויבי נפשנו: העושה
גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר השם
נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו המדריכנו על במות
אויבנו וירם קרננו על כל שנאינו: העושה לנו נסים
נקמה בפרעה אותות ומופתים באדמת בני חם:
המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוציא את עמו ישראל
מתוכם לחרות עולם המעביר בניו בין גזרי ים סוף
ואת רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע: ראו בניו
את גבורתו שבחו והודו לשמו ומלכותו ברצון
קבלו עליהם משה ובני ישראל לך ענו ואמרו יי'
ימלוך לעולם ועד: ונאמר כי פדה יי' את יעקב
וגאלו מיד חזק ממנו: ברוך אתה יי' גאל ישראל

השכיבנו יי' אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו
לחיים טובים ופרוש עלינו סוכת
ותקננו מלכנו בעצה טובה מלפניך והושיענו מהרה
למען שמך: והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר
וחרב ורעב וצרה ויגון ועון ומשחית ומגפה והסר שטן
מלפנינו

מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיך תסתירנו ׃ ושמור
צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם כי אל
שומרנו ומצילנו אתה מכל דבר רע ומפחד לילה ׃
ופרוש סוכת שלומך עלינו ועל ירושלים עירך
ברוך אתה יי׳ הפורש סוכת שלום עלינו
ועל עמו ישראל ועל ירושלים אמן ׃

ואחר קדיש קצר ועומד בלחש ׃

ברוך אתה יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר
חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה
זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר חיים
טובים למענך אלהים חיים אל חי מלך עוזר
ומושיע ומגן ׃ ברוך אתה יי׳ מגן אברהם
אתה גבור לעולם יי׳ מחיה מתים אתה רב
להושיע מוריד הטל מכלכל חיים בחסד
מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים רופא חולים
ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר ׃ מי כמוך
בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח
ישועה ואין זולתך ׃
מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים ׃
ונאמן אתה להחיות מתים בא״י מחיה המתים

לדור ודור אתה קדוש
ושמך קדוש וקדושים
בכל יום יהללוך סלה: ובכן
יתקדש שמך יי׳ אלהינו על
ישראל עמך.

נקדש את שמך בעולם
כשם שמקדישים אותו
בשמי מרום וכן כתוב על יד
נביאך וקרא זה אל זה ואמר
קדוש קדוש קדוש
יי׳ צבאות מלא כל הארץ כבודו
לעומתם ברוך יאמרו: ברוך
כבוד יי׳ ממקומו: ובדברי קדשך
כתוב לאמר ימלוך יי׳ לעולם אלהיך
ציון לדור ודור הללויה: לדור

ובכן תן פחדך יי׳ אלהינו
על כל מעשיך
ואימתך על כל מה שבראת
וייראוך כל המעשים וישתחוו
לפניך כל הברואים ויעשו
כלם אגודה אחת לעשות
רצונך בלבב שלם: כמו שידענו יי׳ אלהינו שהשלטון
לפניך עוז בידך וגבורה בימינך ושמך נורא על כל מה
שבראת.

ובכן תן כבוד לעמך תהלה ליראיך ותקוה לדורשיך
ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצך וששון
לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחך
במהרה בימינו.

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים
ברנה יגילו ועולתה תקפוץ פיה: כי כל הרשעה
כלה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ:
ותמלוך אתה הוא לבדך יי׳ אלהינו בהר ציון משכן כבודך

וכו׳ השלום

ובירושלים עיר קדשך מעתה ועד עולם: ככתוב בדברי
קדשך ימלוך יי׳ לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה׃
קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדיך: וכתוב ויגבה
יי׳ צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה: ברוך אתה
יי׳ המלך הקדוש //

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך
וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו
קראת: ותתן לנו יי׳ אלהינו באהבה את יום הזכרון הזה
יום תרועה // בשבת זכרון תרועה: באהבה מקרא קודש זכר
ליציאת מצרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון
אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים
עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה
לטובה לחן לחסד לחיים לרחמים ולשלום ביום הזכרון הזה
זכרנו יי׳ אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו
בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים חוס וחננו
וחמול ורחם עלינו ומלטנו מכל צרה ויגון והושיענו
כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה //

אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כלו
בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע

והדר גאון עוזך על כל יושבי תבל ארצך ׃ וידע כל פעול
כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר
נשמה באפו יי׳ אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה

וקדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך ושבענו מטובך
ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת
ובאמונה ׃ ודברך מלכנו אמת וקיים לעד ׃ ברוך אתה יי׳
מלך על כל הארץ מקדש ׃ ושבת ׃ ישראל ויום הזכרון

רצה יי׳ אלהינו בעמך ישראל ושכון בציון מהרה
ויעבדוך בניך בירושלים ואתה ברחמים תחפוץ
בנו ותרצנו ׃ ותחזינה עינינו בשובך לציון ולירושלים-
עירך ברחמים כמאז ׃ ברוך אתה יי׳ המחזיר
שכינתו לציון

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי׳ אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו מגן
ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על
חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ׃ על
נסיך נפלאותיך וטובותיך שבכל יום עמנו עת ערב ובקר
וצהרים ׃ הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו
חסדיך כי מעולם קוינו לך ׃ על כלם יתברך ויתרומם
ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך וכל החיים
יודוך סלה ׃ ויהללו ויברכו את שמך
הגדול

הגדול באמת לעולם כי טוב האל ישועתינו ועזרתינו
סלה האל הטוב: ברוך אתה יי׳ הטוב שמך ולך
נאה להודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם
ועד כי אתה הוא אל מלך אדון כל
השלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל יום
בכל עת ובכל שעה בשלומך

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה
נזכר ונכתב לפניך אנו וכל עמך
בית ישראל לחיים ולשלום: ברוך אתה יי׳
המברך את עמו ישראל בשלום

אלהי עד שלא נוצרתי איני כדאי ועכשו
שנוצרתי כאלו לא נוצרתי עפר אני
בחיי קל וחומר במיתתי הרי אני לפניך יי׳ אלהי ואלהי
אבותי ככלי מלא בושה וכלמה: יהי רצון מלפניך יי׳
אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד ומה שחטאתי לפניך
מרוק ברחמיך הרבים אבל לא על ידי יסורין וחלאים
רעים: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי׳ צורי וגואלי
עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך
עשה למען קדושתך הושיעה ימינך ועננו: עושה שלום
במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן

כשחל בשבת

יום השישי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה
ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל
מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות.

ברוך אתה יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל
הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה ברחמיו שמים וארץ :
מגן אבות בדברו מחיה מתים במאמרו המלך הקדוש שאין
כמוהו : המניח לעמו ביום שבת קדשו כי בם רצה להניח
להם לפניו נעבוד ביראה ופחד : ונודה לשמו בכל יום
תמיד מעין הברכות ורוב ההודאות לאדון השלום מקדש
השבת ומברך השביעי המניח בקדושה לעם מדושני עונג
זכר למעשה בראשית

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתינו קדשנו
במצותיך תן חלקנו בתורתך שבענו מטובך
שמח לבנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת ובאמונתך :
והנחילנו יי׳ אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו
כל ישראל מקדשי שמך : בא״י מקדש השבת //

[illegible] התקבל ואחכ יאמר הפסק [illegible] : וקדיש על ישראל וכו׳

בשבת

יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל
צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה: וישבות ביום
השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את
יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות:

ברוך אתה יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל
הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה
ברחמיו שמים וארץ: מגן אבות בדברו מחיה מתים
במאמרו המלך הקדוש שאין כמוהו: המניח לעמו
ביום שבת קדשו כי בם רצה להניח להם לפניו נעבוד
ביראה ופחד: ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין
הברכות ורב ההודאות לאדון השלום מקדש השבת
ומברך שביעי המניח בקדושה לעם מדושני עונג
זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתינו
קדשנו במצותיך תן חלקנו בתורתך
שבענו מטובך שמח לבנו בישועתך
וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו
יי׳ אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו
כל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה יי׳ מקדש השבת

ויאמר קדיש תתקבל ואחר כך

במה מדליקים ובמה אין מדליקין אין מדליקין

לא בלכש ולא בחוסן ולא בכלך ולא בפתילת האידן
ולא בפתילת המדבר ולא בירוקה שעל פני המים:
לא בזפת ולא בשעוה ולא בשמן קיק ולא בשמן שרפה
ולא באליה ולא בחלב: נחום המדי אומר מדליקין בחלב
מבושל וחכמים אומרים אחד מבושל ואחד שאינו
מבושל אין מדליקין בו: אין מדליקין בשמן שריפה
ביום טוב: רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעיטרן
מפני כבוד השבת וחכמים מתירין בכל השמנים
בשמן שומשומין בשמן אגוזים בשמן צנונות בשמן דגים
בשמן פקועות בעיטרן ובנפט: רבי טרפון אומר אין
מדליקין אלא בשמן זית בלבד: כל היוצא מן העץ אין
מדליקין בו אלא פשתן: וכל היוצא מן העץ אינו מטמא
טומאת אוהלים אלא פשתן: פתילת הבגד שקפלה ולא
הבהבה רבי אליעזר אומר טמאה היא ואין מדליקין בה
רבי עקיבה אומר טהורה היא ומדליקין בה: לא יקוב
אדם שפופרת של ביצה וימלאנה שמן ויתננה
בצד הנר בשביל שתהא מנטפת ואפילו היא של חרס
ורבי יהודה מתיר: אבל אם חברה היוצר מתחלה מותר
מפני שהוא כלי אחד: לא ימלא אדם קערה שמן ויתננה
בצד הנר ויתן ראש הפתילה בתוכה בשביל שתהא
שואבת ורבי יהודה מתיר: המכבה את הנר מפני
שהוא מתירא מפני גויים מפני ליסטים מפני רוח
רעה או מפני החולה שיישן פטור: כחס על הנר
כחס על השמן כחס על הפתילה חייב: ורבי יוסי
פוטר בכולן חוץ מן הפתילה מפני שהוא עושה פחם:
על שלש עבירות נשים מתות בשעת לידתן על
שאינן

שאינן זהירות בנדה ובחלה ובהדלקת הנר : שלשה
דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם
חשיכה עשרתם ערבתם הדליקו את הנר : ספק
חשיכה ספק אין חשיכה אין מעשרין את הודאי
ואין מטבילין את הכלים ואין מדליקין את הנרות
אבל מעשרין את הדמאי ומערבין וטומנין את
החמין

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי
חכמים מרבים שלום בעולם שנא'
וכל בניך למודי יי' ורב שלום בניך אל תקרי
בניך אלא בוניך : יהי שלום בחילך שלוה
בארמנותיך למען אחי ורעי אדברה נא שלום
בך למען בית יי' אלהינו אבקשה טוב לך : וראה
בנים לבניך שלום על ישראל

קדיש דרבנן

ברכו את יי' המבורך

והולכים אל בתיהם לשלום //

ולאחר ישנים בבקר יאמר מזמור טובים מקדימין
לבא ומאחרין לצאת ויאמר בקשות ומזמורים ואחר
יעמוד על רגליו ויאמר אלהי נשמה :

אלהי נשמה שנתת בי טהורה היא: אתה בראתה
אתה יצרתה: אתה נפחתה: ואתה משמרה
בקרבי: ואתה עתיד ליטלה ממני ולהחזירה
בי לעתיד לבא: כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני
לפניך יי׳ אלהי ואלהי אבותי רבון כל המעשים
אדון כל הנשמות ומושל בכל הבריות: ברוך אתה
יי׳ המחזיר נשמות לפגרים מתים׃

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם אשר נתן לשכוי בינה
להבחין בין יום ובין לילה:

ברוך אתה יי׳ אמ״ה פוקח עורים
ברוך אתה יי׳ אמ״ה מתיר אסורים
ברוך אתה יי׳ אמ״ה זוקף כפופים
ברוך אתה יי׳ אמ״ה מלביש ערומים
ברוך אתה יי׳ אמ״ה רוקע הארץ על המים
ברוך אתה יי׳ אמ״ה המכין מצעדי גבר
ברוך אתה יי׳ אמ״ה שעשה לי כל צרכי
ברוך אתה יי׳ אמ״ה אוזר ישראל בגבורה
ברוך אתה יי׳ אמ״ה עוטר ישראל בתפארה
ברוך אתה יי׳ אמ״ה שלא עשני גוי
ברוך אתה יי׳ אמ״ה שלא עשני עבד
ברוך אתה יי׳ אמ״ה שלא עשני אשה
ברוך אתה יי׳ אמ״ה המעביר שינה מעיני

והגורנך)

ותנומה מעפעפי ומאיר לאישון בת עין: יהי רצון
מלפניך יי׳ אלהי ואלהי אבותי שתרגילני בתורתך
ותדביקני במצותיך ואל תביאני לידי חטא ולא לידי
עבירה ולא לידי נסיון ולא לידי בזיון: ותרחיקני מיצר
הרע ותדביקני ביצר הטוב ותנני לחן לחסד ולרחמים
בעיניך ובעיני כל ראי ותגמלני חסדים טובים:
ברוך אתה יי׳ גומל חסדים טובים

יהי רצון

אלהי ואלהי אבותי
מלפניך יי׳
שתצילני היום ובכל יום ויום מעזי פנים ומעזות פנים
מאדם רע: מיצר רע: מחבר רע: משכן רע:
מפגע רע: מעין הרע: מלשון הרע: מדין קשה
ומבעל דין קשה: בין שהוא בן ברית בין שאינו בן
ברית ומדינה של גיהנם: ברוך אתה יי׳ אלהינו
מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על דברי
תורה: והערב נא יי׳ אלהינו את דברי תורתך
בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל ונהיה אנחנו
וצאצאינו וצאצאי צאצאינו כלנו יודעי שמך
ולומדי תורתך לשמה: ברוך אתה יי׳ המלמד תורה
לעמו ישראל: ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך
העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את

תורתו ברוך אתה ה' נותן התורה: וידבר ה' אל משה
לאמר: כה תברכו את בני ישראל אמור להם: יברכך
ה' וישמרך: יאר ה' פניו אליך ויחנך: ישא ה' פניו
אליך וישם לך שלום: ושמו את
שמי על בני ישראל ואני אברכם -

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב
מלפניך ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים
משמי שמי קדם וזכור לנו ה' אלהינו
אהבת הקדמונים אברהם יצחק וישראל עבדיך
את הברית ואת החסד ואת השבועה שנשבעת
לאברהם אבינו בהר המוריה ואת העקדה שעקד
את יצחק בנו על גבי המזבח ככתוב בתורתך
ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את
אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר -
הנני: ויאמר קח נא את בנך את יחידך
אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המוריה
והעלהו שם לעולה על אחד ההרים אשר אומר
אליך: וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו
ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי
עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים:
ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום
מרחוק

מרחוק: ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור
ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח
אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו
את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר
יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר
הנה האש והעצים ואיה השה לעולה: ויאמר אברהם
אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו:
ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם
אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק
בנו וישם אותו על המזבח ממעל לעצים: וישלח
אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו:
ויקרא אליו מלאך ה׳ מן השמים ויאמר אברהם
אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל תשלח ידך אל הנער
ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים
אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני: וישא
אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך
בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעולה
תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום ההוא ה׳ יראה
אשר יאמר היום בהר ה׳ יראה: ויקרא מלאך ה׳ אל
אברהם שנית מן השמים: ויאמר בי נשבעתי נאם
ה׳ כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת
את בנך את יחידך: כי ברך אברכך והרבה ארבה

את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים
ויירש זרעך את שער אויביו : והתברכו בזרעך כל
גויי הארץ עקב אשר שמעת בקולי : וישב אברהם
אל נעריו ויקומו וילכו יחדיו אל באר שבע וישב
אברהם בבאר שבע :

רבונו של עולם כמו שכבש אברהם אבינו את
רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם כן
יכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך
על מדותיך ותתנהג עמנו ה' אלהינו במדת החסד
ובמדת הרחמים ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך
מעירך ומארצך ומנחלתך : וקיים לנו ה' אלהינו את
הדבר שהבטחתנו על ידי משה עבדך כאמור
וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף
את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור : ונאמר
ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים
ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם כי אני ה'
אלהיהם : ~~ונאמר ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם~~
וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם
מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני
ה' : ונאמר ושב ה' אלהיך את שבותך ושב וקבצך
מכל העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה : אם יהיה
נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך שמה

ורשעים יקח: והביאך יי׳ אלהיך אל הארץ אשר ירשו
אבותיך וירשתה והיטיבך והרבך מאבותיך: ונאמר
יי׳ חננו לך קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתינו
בעת צרה: ונאמר ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע
ונאמר מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית
נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב
ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל
חטאתם: במקום שלא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על
לב לעולם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר
נשבעת לאבותינו מימי קדם: ונאמר בכל צרתם לו
צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם
וינטלם וינשאם כל ימי עולם: ונאמר והביאותים אל
הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם
לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים
אלו דברים שאדם עושה אותם אוכל פירותיהם
בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא: ואלו הם
כבוד אב ואם וגמילות חסדים ובקור חולים והכנסת
אורחים והשכמת בית הכנסת והבאת שלום בין אדם
לחבירו ובין איש לאשתו ותלמוד תורה כנגד כלם
יהי רצון מלפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו
שתרחם עלינו ותמחול לנו את כל חטאתינו
ותכפר לנו את כל עונותינו ותמחול ותסלח לכל
פשענו: ושיבנה בית המקדש במהרה בימינו ונקרא

לפניך קרבן התמיד שיכפר בעדנו כמו שכתבת עלינו.
בתורתך על ידי משה עבדך כאמור

וידבר יי׳ אל משה לאמר: צו את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח
ניחוחי תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת להם זה
האשה אשר תקריבו ליי׳ כבשים בני שנה תמימים -
שנים ליום עולה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר
ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית
האיפה סולת למנחה בלולה בשמן כתית רביעית ההין
עולת תמיד העשויה בהר סיני לריח ניחוח אשה ליי׳
ונסכו רביעית ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך
שכר ליי׳: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחוח
ליי׳

אתה הוא יי׳ אלהינו שהקטירו לפניך את
קטורת הסמים בזמן שבית המקדש
קיים: כאשר צוית אותם על יד נביאך ככתוב בתורתך
ויאמר יי׳ אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה
סמים ולבונה זכה בד בבד יהיה: ועשית אותה קטרת
רקח מעשה רוקח ממלח טהור קודש: ושחקת ממנה
הדק ונתתה ממנה לפני העדות באוהל מועד אשר
אועד לך שמה קודש קדשים תהיה לכם: ונאמר
והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בהיטיבו

את

את הנרות יקטירנה: ובהעלות אהרן את הנרות בין
הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יי לדורותיכם
תנו רבנן פטום הקטרת כיצד שלש מאות וששים
ושמונה מנים היו בה: שלש מאות וששים
וחמשה כנגד ימות החמה ושלשה מנים
יתרים שמהם מכניס כהן גדול מלא חפניו ביום
הכפורים ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים
כדי לקיים מצוה בדקה מן הדקה: ואלו הן הצרי והצפורן
והחלבנה והלבונה משקל שבעים שבעים מנה:
מור וקציעה שבולת נרד וכרכום משקל ששה
עשר ששה עשר מנה קושט שנים עשר קליפה שלשה
קנמון תשעה בורית כרשינה תשעה קבין יין קפריסין
סאין תלתא וקבין תלתא ואם לא מצא יין קפריסין
מביא חמר חיור עתיק: מלח סדומית רובע הקב
מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן הבבלי אומר אף כיפת
הירדן כל שהוא אם נתן בה דבש פסלה ואם חיסר
אחת מכל סממניה חייב מיתה
רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא
שרף הנוטף מעצי הקטף: בורית כרשינה
למה היא באה כדי ליפות בה את הצפורן
כדי שתהא נאה: יין קפריסין למה היא באה כדי
לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה: והלא מי

רגלים אין לה אלא שאין מכניסין
אי רגלים במקדש לפני הבכור
וערבה לה׳ מנחת יהודה וירושלים
כימי עולם וכשנים קדמוניות:

לשבת

וביום השבת שני כבשים בני
שנה תמימים ושני עשרונים
סולת מנחה בלולה בשמן
ונסכו עולת שבת בשבתו
על עולת התמיד ונסכה:

אביי הוה מסדר סדר
המערכה משמא
דגמרא ואליבא דאבא
שאול מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטורת
ומערכה שניה של קטורת קודמת לסידור שני גזרי עצים
וסדור שני גזרי עצים קודם לדשון מזבח הפנימי
ודשון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש נרות והטבת
חמש נרות קודם לדם התמיד ודם התמיד קודם
להטבת שתי נרות והטבת שתי נרות קודמת לקטורת
וקטורת קודמת לאברים ואברים קודמין למנחה ומנחה
קודמת לחביתין וחביתין קודמין לנסכין ונסכין
קודמין למוספין ומוספין קודמין לבזיכין ובזיכין
קודמין לתמיד בין הערבים שנאמר ~~הקטר~~ וערך
עליה העולה והקטיר עליה חלבי השלמים עליה
השלם כל הקרבנות כלם

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה:
קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא: נא
גבור דורשי יחודך כבבת שמרם

ברכם

ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם
חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך
יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך
שועתנו קבל ושמע צעקתנו. יודע תעלומות: בשכמלו

רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן
התמיד במועדו ולהיות כהנים בעבודתם
ולוים בדוכנם וישראל במעמדם: ועתה
בעונותינו חרב בית המקדש ובטל התמיד ואין לנו
לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא ישראל במעמדו
ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו: לכן יהי רצון
מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיהא זה חשוב
ומקובל ומרוצה לפניך כאלו הקרבנו לפניך קרבן
התמיד במועדו ועמדנו על מעמדו ונאמר ושחטו אותו
על ירך המזבח צפונה לפני ה' וזרקו בני אהרן
הכהנים את דמו על המזבח סביב ונאמר זאת
התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים
ולזבח השלמים:

איזהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיטתן
בצפון פר ושעיר של יום הכפורים שחיטתן
בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן
טעון הזיה על בין הבדים ועל הפרכת ועל מזבח
הזהב מתנה אחת מהן מעכבת שירי הדם היה שופך

על יסוד מערבי של מזבח החיצון אם לא נתן לא
עכב: פרים הנשרפין ושעירים הנשרפין שחיטתן
בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הזיה
על הפרוכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן
מעכבת שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של
מזבח החיצון אם לא נתן לא עכב אלו ואלו
נשרפין בבית הדשן

חטאות הצבור והיחיד אלו הן חטאות הצבור
שעירי ראשי חדשים ושל מועדות
שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי
שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע
קרנות: כיצד עלה בכבש ופנה לסובב ובא לו
לקרן דרומית מזרחית מזרחית צפונית צפונית
מערבית מערבית דרומית שירי הדם היה שופך על
יסוד דרומית ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי כהונה
בכל מאכל ליום ולילה עד חצות

העולה קדש קדשים שחיטתה בצפון וקבול
דמה בכלי שרת בצפון ודמה טעון שתי
מתנות שהם ארבע: ושעונה הפשט -
ונתוח וכליל לאשים //

זבחי שלמי צבור ואשמות: אלו הן -
אשמות: אשם גזילות אשם מעילות

אשם

אשם שפחה חרופה: אשם נזיר: אשם מצורע: אשם תלוי
שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון: ודמן
טעון שתי מתנות שהן ארבע: ונאכלין לפנים מן
הקלעים לזכרי כהונה בכל מאכל ליום ולילה עד
חצות//

התודה ואיל נזיר קדשים קלים שחיטתן בכל
מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות
שהן ארבע ונאכלין בכל העיר לכל
אדם בכל מאכל ליום ולילה עד חצות: המורם מהן
כיוצא בהם אלא שהמורם נאכל לכהנים לנשיהם
ולבניהם ולעבדיהם: שלמים קדשים קלים שחיטתן
בכל מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע
ונאכלין בכל העיר לכל אדם לשני ימים ולילה אחד:
המורם מהם כיוצא בהם אלא שהמורם נאכל לכהנים
לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם //

הבכור והמעשר והפסח קדשים קלים שחיטתן
בכל מקום בעזרה ודמן טעון מתנה
אחת ובלבד שיתן כנגד היסוד: //

שינה באכילתן הבכור נאכל לכהנים והמעשר לכל
אדם ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל לש
ימים ולילה אחד: הפסח אינו נאכל אלא בלילה וא
נאכל אלא עד חצות אינו נאכל אלא למנויין אינו

מאכל אלא כלי

רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות התורה
נדרשת: מקל וחומר: מגזרה שוה: מבנין
אב וכתוב אחד: מבנין אב משנים כתובים
מכלל ופרט: מפרט וכלל: כלל ופרט וכלל: אי אתה דן
אלא כעין הפרט: מפרט שהוא צריך לכלל: ומכלל שהוא
צריך לפרט: וכל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד
לא ללמד על עצמו יצא: אלא ללמד על הכלל כולו יצא:
וכל דבר א׳ שהיה בכלל ויצא לטעון טוען אחד שהוא
כענינו יצא להקל ולא להחמיר: וכל דבר שהיה בכלל
ויצא לטעון טוען אחר שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר
וכל דבר שהיה בכלל ויצא לידון בדבר חדש: אי אתה
יכול להחזירו לכללו בפירוש ודבר הלמד מענינו ודבר
הלמד מסופו: וכן שני כתובים המכחישין זה את זה עד
שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם

ואחר קדיש דרבנן //

ארוממך ה׳ כי דליתני ולא שמחת אויבי לי:
ה׳ אלהי שועתי אליך ותרפאני: ה׳
העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי
זמרו לה׳ חסידיו והודו לזכר קדשו: כי רגע
באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה: ואני
אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם: ה׳ ברצונך העמדתה
להררי //

להררי עוז הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך יי אקרא
ואל יי אתחנן: מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך
עפר היגיד אמתך: שמע יי וחנני יי היה עוזר לי:
הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה:
למען יזמרך כבוד ולא ידום יי אלהי לעולם אודך

לדוד ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו:
ברכי נפשי את יי ואל תשכחי כל גמוליו:
הסולח לכל עונכי הרופא לכל תחלואיכי: הגואל
משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים: המשביע בטוב
עדייך תתחדש כנשר נעוריכי: עושה צדקות יי
ומשפטים לכל עשוקים: יודיע דרכיו למשה לבני
ישראל עלילותיו: רחום וחנון יי ארך אפים ורב חסד:
לא לנצח יריב ולא לעולם יטור: לא כחטאינו עשה
לנו ולא כעונותינו גמל עלינו: כי כגבוה שמים
על הארץ גבר חסדו על יראיו: כרחוק מזרח
וממערב הרחיק ממנו את פשעינו: כרחם אב על
בנים רחם יי על יראיו: כי הוא ידע יצרנו זכור כי
עפר אנחנו: אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ:
כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו:
וחסד יי מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני
בנים: לשומרי בריתו ולזוכרי פקודיו לעשותם:
בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: ברכו יי

מלאכיו גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו:
ברכו יי׳ כל צבאיו משרתיו עושי רצונו: ברכו יי׳ כל
מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את יי׳

יי׳ מלך יי׳ מלך יי׳ ימלוך
לעולם ועד

והיה יי׳ למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה
יי׳ אחד ושמו אחד: הושיענו יי׳ אלהינו
וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך: ברוך יי׳ אלהי ישראל מן העולם
ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה: כל הנשמה
תהלל יה הללויה

למנצח מזמור לדוד השמים מספרים כבוד
אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע: יום ליום
יביע אומר ולילה ללילה יחוה דעת:
אין אומר ואין דברים בלי נשמע קולם: בכל הארץ
יצא קום ובקצה תבל מליהם לשמש שם אוהל בהם:
והוא כחתן יוצא מחופתו ישיש כגבור לרוץ ארח
מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר
מחמתו: תורת יי׳ תמימה משיבת נפש עדות יי׳
נאמנה מחכימת פתי: פקודי יי׳ ישרים משמחי
לב

לב מצות יי' ברה מחכימת פתי : פקודי יי' ישרים
משמחי לב מצוה יי' ברה מאירת עינים : יראת
יי' טהורה עומדת לעד משפטי יי' אמת צדקו
יחדיו : הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש
ונופת צופים : גם עבדך נזהר בהם בשמרם
עקב רב : שגיאות מי יבין מנסתרות נקני : גם
מזדים חשוך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי
מפשע רב : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יי' צורי וגואלי //

רננו צדיקים ביי' לישרים נאוה תהלה :
הודו ליי' בכנור בנבל עשור זמרו
לו : שירו לו שיר חדש היטיבו נגן
בתרועה : כי ישר דבר יי' וכל מעשהו באמונה :
אוהב צדקה ומשפט חסד יי' מלאה הארץ : בדבר
יי' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם : כנס כנד
מי הים נותן באוצרות תהומות : ייראו מיי' כל
הארץ ממנו יגורו כל יושבי תבל : כי הוא אמר
ויהי הוא צוה ויעמוד : יי' הפיר עצת גוים הניא
מחשבות עמים : עצת יי' לעולם תעמוד
מחשבות לבו לדור ודור : אשרי הגוי אשר יי'
אלהיו העם בחר לנחלה לו : משמים הביט
ראה את כל בני האדם : ממכון שבתו השגי

את כל יושבי הארץ: היוצר יחד לבם המבין את כל
מעשיהם: אין המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב
כח: שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט: הנה
עין יי׳ אל יראיו למיחלים לחסדו: להציל ממות
נפשם ולחיותם ברעב: נפשנו חכתה ליי׳ עזרנו
ומגיננו הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו:
יהי חסדך יי׳ עלינו כאשר יחלנו לך:

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו
וילך: אברכה את יי׳ בכל עת תמיד
תהלתו בפי: ביי׳ תתהלל נפשי ישמעו
ענוים וישמחו: גדלו ליי׳ אתי ונרוממה שמו יחדיו
דרשתי את יי׳ וענני ומכל מגורותי הצילני: הביטו
אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו: זה עני קרא ויי׳
שמע ומכל צרותיו הושיעו: חונה מלאך יי׳ סביב
ליראיו ויחלצם: טעמו וראו כי טוב יי׳ אשרי הגבר
יחסה בו: יראו את יי׳ קדושיו כי אין מחסור ליראיו
כפירים רשו ורעבו ודורשי יי׳ לא יחסרו כל טוב:
לכו בנים שמעו לי יראת יי׳ אלמדכם: מי האיש
החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב: נצור לשונך
מרע ושפתיך מדבר מרמה: סור מרע ועשה טוב
בקש שלום ורדפהו: עיני יי׳ אל צדיקים ואזניו
אל שועתם: פני יי׳ בעושי רע להכרית מארץ

זכר

זכרם: צעקו וי״י שמע ומכל צרותם הצילם: קרוב
י״י לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע: רבות רעות צדיק
ומכלם יצילנו י״י שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא
נשברה: תמותת רשע רעה ושונאי צדיק יאשמו: פודה
י״י נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו

תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה
היית לנו בדור ודור: בטרם הרים ילדו
ותחולל ארץ ותבל ומעולם ועד עולם אתה
אל: תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם כי אלף
שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבור כי יעבור
ואשמורה בלילה: זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר
יחלוף: בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: כי
כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: שתה עונותינו לנגדך
עלומנו למאור פניך: כי כל ימינו פנו בעברתך
כלינו שנינו כמו הגה: ימי שנותינו בהם שבעים
שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל
ואון כי גז חיש ונעופה: מי יודע עז אפך
וכיראתך עברתך: למנות ימינו כן הודע ונביא לבב
חכמה: שובה י״י עד מתי והנחם על עבדיך: שבענו
בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: שמחנו
כימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה אל עבדיך
פעלך והדרך על בניהם: ויהי נועם י״י אלהינו עלינו

ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אומר ליי׳ מחסי
ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך מפח
יקוש מדבר הוות: באברתו יסך לך ותחת
כנפיו תחסה צנה וסוחרה אמתו: לא תירא מפחד
לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באופל יהלך מקטב
ישוד צהרים: יפול מצדך אלף ורבבה מימינך אליך
לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה:
כי אתה יי׳ מחסי עליון שמת מעונך: לא תאנה
אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו
יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: על כפים ישאו —
ישאונך פן תגוף באבן רגלך: על שחל ופתן תדרוך
תרמוס כפיר ותנין: כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי
ידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו
ואכבדהו: אורך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:

מזמור שירו ליי׳ חדש כי נפלאות עשה הושיעה
לו ימינו וזרוע קדשו: הודיע יי׳ ישועתו לעיני
הגוים גלה צדקתו: זכר חסדו ואמונתו
לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: הריעו
ליי׳ כל הארץ פצחו ורננו וזמרו: זמרו ליי׳ בכנור
בכנור וקול זמרה: בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני
המלך יי׳: ירעם הים ומלואו תבל ויושבי בה:

נהרות

נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו: לפני יי כי בא לשפט
הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים
שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי
עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: אל יתן למוט רגלך
אל ינום שומרך: הנה לא ינום ולא יישן שומר
ישראל: יי שומרך יי צלך על יד ימינך: יומם השמש
לא יככה וירח בלילה: יי ישמרך מכל רע ישמור את נפשך
יי ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם
שיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית יי נלך
עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים: ירושלים
הבנויה כעיר שחוברה לה יחדיו: ששם עלו שבטים
שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יי: כי שמה ישבו
כסאות למשפט כסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושלים
ישליו אוהביך: יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך
למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית
יי אלהינו אבקשה טוב לך
שיר המעלות אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים
הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני
שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יי
אלהינו עד שיחננו: חננו יי חננו כי רב שבענו בוז
רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים
שיר המעלות לדוד לולי יי שהיה לנו יאמר נא

ישראל: לולי יי׳ שהיה לנו בקום עלינו אדם: אזי חיים
בלעונו בחרות אפם בנו: אזי המים שטפונו נחלה עבר
על נפשנו: אזי עבר על נפשנו המים הזידונים:
ברוך יי׳ שלא נתננו טרף לשניהם: נפשנו כצפור
נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו:
עזרנו בשם יי׳ עושה שמים וארץ

הללויה הללו את שם יי׳: הללו את שם יי׳
שעומדים בבית יי׳ אלהינו בחצרות בית
אלהינו: הללויה כי טוב יי׳ זמרו לשמו כי
נעים: כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו: כי אני
ידעתי כי גדול יי׳ ואדונינו מכל אלהים: כל אשר חפץ
יי׳ עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהומות: מעלה
נשיאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח
מאוצרותיו: שהכה בכורי מצרים מאדם ועד בהמה
שלח אותות ומופתים בתוככי במצרים בפרעה ובכל
עבדיו: שהכה גויים רבים והרג מלכים עצומים:
לסיחון מלך האמורי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות
כנען: ונתן ארצם לנחלה נחלה לישראל עמו: יי׳ שמך
לעולם יי׳ זכרך לדור ודור: כי ידין יי׳ עמו ועל עבדיו
יתנחם: עצבי הגויים כסף וזהב מעשה ידי אדם: פה
להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: אזנים להם ולא
יאזינו אף אין יש רוח בפיהם: כמוהם יהיו עושיהם כל

אשר

אשר בוטח בהם : בית ישראל ברכו את יי בית אהרן
ברכו את יי בית הלוי ברכו את יי יראי יי ברכו את
יי ברוך יי מציון שוכן ירושלים הללויה

הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו

הודו לאלהי האלהים — כל"ח
הודו לאדוני האדונים — כל"ח
לעושה נפלאות גדולות לבדו — כל"ח
לעושה השמים בתבונה — כל"ח
לרוקע הארץ על המים — כל"ח
לעושה אורים גדולים — כל"ח
את השמש לממשלת ביום — כל"ח
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה — כל"ח
למכה מצרים בבכוריהם — כל"ח
ויוצא ישראל מתוכם — כל"ח
ביד חזקה ובזרוע נטויה — כל"ח
לגוזר ים סוף לגזרים — כל"ח
והעביר ישראל בתוכו — כל"ח
ונער פרעה וחילו בים סוף — כל"ח
למוליך עמו במדבר — כל"ח
למכה מלכים גדולים — כל"ח

ויהרוג מלכים אדירים — כלח׳
לסיחון מלך האמורי — כלח׳
ולעוג מלך הבשן — כלח׳
ונתן ארצם לנחלה — כלח׳
נחלה לישראל עבדו — כלח׳
שבשפלנו זכר לנו — כלח׳
ויפרקנו מצרינו — כלח׳
נותן לחם לכל בשר — כלח׳
הודו לאל השמים — כלח׳

סלו לרוכב בערבות ביה שמו עושה משפט
שמו לבד יום ביומו הודו ליי׳ קראו בשמו
הודו ליי׳ קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו
שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו:
התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יי׳
דרשו יי׳ ועוזו בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו אשר
עשה מופתיו משפטי פיהו: זרע ישראל עבדו בני
יעקב בחיריו: הוא יי׳ אלהינו בכל הארץ משפטיו
זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: אשר כרת
את אברהם ושבועתו ליצחק: ויעמידה ליעקב לחק
לישראל ברית עולם: לאמר לך אתן את ארץ כנען
חבל נחלתכם: בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים
בה: ויתהלכו מגוי אל גוי וממלכה אל עם אחר: לא

יניח

הניח לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכים: אל
תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו: שירו ליי׳ כל
הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו: ספרו בגוים את
כבודו בכל העמים נפלאותיו: כי גדול יי׳ ומהלל
מאד ונורא הוא על כל אלהים: כי כל אלהי העמים
אלילים ויי׳ שמים עשה: הוד והדר לפניו עוז וחדוה
במקומו: הבו ליי׳ משפחות עמים הבו ליי׳ כבוד
ועוז: הבו ליי׳ כבוד שמו שאו מנחה ובואו לפניו
השתחוו ליי׳ בהדרת קודש חילו מלפניו כל הארץ
אף תכון תבל בל תמוט: ישמחו השמים ותגל
הארץ ויאמרו בגוים יי׳ מלך: ירעם הים ומלואו
יעלוץ השדה וכל אשר בו: אז ירננו עצי היער
מלפני יי׳ כי בא לשפוט את הארץ: הודו ליי׳ כי
טוב כי לעולם חסדו: ואמרו הושיענו אלהי ישענו
וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך: ברוך יי׳ אלהי ישראל מן
העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל
ליי׳: רוממו יי׳ אלהינו והשתחוו להדום רגליו
קדוש הוא: רוממו יי׳ אלהינו והשתחוו להר
קדשו כי קדוש הוא לאלהינו: והוא רחום יכפר
עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר
כל חמתו: אתה יי׳ לא תכלא רחמיך ממני

חסדך ואמתך תמיד יצרוני: זכור רחמיך ה'
וחסדיך כי מעולם המה: תנו עוז לאלהים על
ישראל גאותו ועוזו בשחקים: נורא אלהים
ממקדשיך אל ישראל הוא נותן עוז ותעצומות
לעם ברוך אלהים

אל נקמות

ה' אל נקמות הופיע:
הנשא שופט הארץ השב גמול
על גאים: לה' הישועה על
עמך ברכתך סלה: ה' צבאות
עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ה' צבאות
אשרי אדם בוטח בך: ה' הושיעה המלך יעננו
ביום קראנו: הושיעה את עמך וברך את נחלתך
ורעם ונשאם עד העולם: נפשנו חכתה לה'
עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם
קדשו בטחנו: יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו
לך: הראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו: קומה
עזרתה לנו ופדנו למען חסדך: אנכי ה' אלהיך
המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו: אשרי
העם שככה לו אשרי העם שה' אלהיו: ואני
בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה
לה' כי גמל עלי:

לעולם

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ובגלוי ומודה
על האמת ודובר אמת בלבבו וישכים
ויאמר רבון העולמים ואדוני האדונים לא
על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על
רחמיך הרבים: ה׳ שמעה: ה׳ סלחה: ה׳ הקשיבה ועשה
אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל
עמך: מה אנו: מה חיינו: מה חסדנו: מה צדקותינו: מה
ישועתנו: מה כחנו: מה גבורתנו: מה נאמר לפניך ה׳
אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים כאין לפניך
ואנשי השם כלא היו: וחכמים כבלי מדע ונבונים
כבלי השכל: כי רוב מעשינו תוהו וימי חיינו הבל
לפניך לבד ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל
הבל לבד הנשמה הטהורה שהיא עתידה ליתן דין
וחשבון לפני כסא כבודך וכל הגויים כאין נגדך
שנאמר הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו
הן איים כדק יטול: אבל אנחנו עמך בני בריתך
בני אברהם אוהבך שנשבעת לו בהר המוריה: זרע
יצחק עקידך שנעקד על גבי המזבח עדת יעקב בנך
בכורך שמאהבתך שאהבת אותו ומשמחתך ששמחת
בו קראת אותו ישראל וישורון
לפיכך אנחנו חייבין להודות לך ולשבחך

ולפארך ולרוממך וליתן שיר שבח והודאה לשמך הגדול
וחייבין אנחנו לומר לפניך שירה בכל יום תמיד אשרינו
מה טוב חלקנו מה נעים גורלנו : מה יפה מאד ירושתינו
אשרינו כשאנו משכימין ומעריבין בבתי כנסיות ובבתי
מדרשות ומיחדין שמך בכל יום תמיד פעמים באהבה
אומרים : שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד : ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד : אתה הוא אחד קודם שבראת
העולם : ואתה הוא אחד אחר שבראת העולם : אתה
הוא אל בעולם הזה אתה אל בעולם הבא ואתה הוא
ושנותיך לא יתמו : קדש את שמך בעולמך על עם
מקדשי שמך ובישועתך תרום ותגביה קרננו ותושיענו
בקרוב למען שמך : ברוך המקדש שמך ברבים

אתה הוא ה' האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת בשמי השמים
העליונים והתחתונים אתה הוא ראשון
ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין אלהים קבץ נפוצות
קויך מארבע כנפות כל הארץ יכירו וידעו כל
באי עולם כי אתה הוא האלהים לבדך עליון לכל
ממלכות הארץ : אתה עשית את השמים ואת הארץ
את הים ואת כל אשר בם : ומי בכל מעשה ידיך
בעליונים ובתחתונים שיאמר לך מה תעשה ומה
תפעל

המעל: אבינו שבשמים עשה עמנו צדקה וחסד
בעבור שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא באהבה
עלינו וקיים לנו ה' אלהינו את הדבר שהבטחתנו
על ידי צפניה חוזך: כאמור בעת ההיא אביא
אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם
ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם
לעיניכם אמר ה'

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו
שתבנה בית המקדש במהרה בימינו
ותחזיר העבודה למקומה ותכין העבודה
בירושלים במהרה בימינו אמן

ואחר קדיש יהא שלמא רבא ואח"כ יחזיר הנוסח להתפלה
כמו שהיא כתובה במקומה:

כשחל במוצאי שבת

ותודיענו משפטי צדקך ותלמדנו לעשות
בהם חקי רצונך ותתן לנו יי' אלהינו
באהבה משפטים ישרים ותורות
אמת חקים ומצות טובים
ותנחילנו זמני ששון ומועדי קדש
וחגי נדבה ותורישנו קדושת שבת
וכבוד מועד וחגיגת הרגל בין קדושת
שבת לקדושת י' יום טוב הבדלת
ואת יום השביעי מששת ימי המעשה
הקדשת והבדלת וקדשת את עמך
ישראל בקדושתך ותתן לנו

בשבת אומר ויכלו ...

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו
יי' אלהינו באהבה את יום הזכרון הזה יום תרועה באהבה
מקרא קודש זכר ליציאת מצרים ודברך מלכנו אמת וקיים
לעד בא"י מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון שבת

ואחר כך זמן שהחיינו ואם חל במוצאי שבת יאמר

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש ברוך
אתה יי' אלהינו מלך העולם המבדיל בין קודש לחול ובין אור
לחושך ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה בין
קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי
המעשה קדשת והבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדושתך בא"י
המבדיל בין קודש לקודש

תפלה ליום הפסח

קורים שיתחיל בפסח שאמר אחר זה הוידוי כלומר

אודך ה' בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם: כי חסדך
גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה: אתה
ה' אל רחום וחנון לכל חונן והמרחם לכל אונן: פונה
אל רש בכלך מקונן: ואל אביון לפניך מתחנן: מרפא
מנוע ומכאובו / לאיש נגוע לבבו: כי אתה ה' לבדך יודע
דרכי בשר ודם ובוחן לבות בני אדם: ה' חקרתני ותדע
כי אתה אלהי המדע: על כן אבוא לפניך בכפיפת ראש
ובשבירת לב באימה בפחד וברעדה: אודה על פשעי
הרעים ועל דרכי הנלוזים: אף על פי שאין בי כח
לגלותם: ולא אעצור חיל להגיד קצתם: שאם באתי
לספרם הזמן יכלה והם לא יכלו: על כן אתודה על
הנסתרות או על הנגלות: על הראשונות או על האחרונות
על הנזכרות או על הנשכחות: על הזדונות או על
השגגות: אין בי לא יראה ולא תבונה לא תורה ולא
מעשים טובים: בחטאתי הבלי לעוני: בעולה שלחתי
ידי: מריתי חטאתי דרכיך עזבתי: עתה אם באתי
לנקותי במשפט ובמשקל בכסף לא ישאר אחד: מאומה
כי הנני כעץ יבש כבסף סיגים מצופה על חרש: אשר
שמחת טהרתי ואשר טהרת שמחתי: אשר הרחקת
קרבתי ואשר קרבת הרחקתי: אשר שנאת אהבתי ואשר

אהבת

אהבת שנאתי ל ונאחתי בעוות מפה תענתי ונשאתי פני
כבלב ; והבאתי מנחה ומנחתי הספה ; אך על פי עוני
רעו ונשאר לאחרונות על עברי בלי שכן על אחרים
סמכתי על גודל חסדיך ורוב רחמיך כי אין דרכך
לעשות עם ברואיך כי דרכיך לא כדרכי אנוש ודרכיך לא
כדרכי בשר ודם שמכוער ברעהו יבא לפני הדין ויפטירהו
ואם יודה יחייבהו ; כבן נקראת שומע דרך כי מכסה
פשעיו לא יצליח ומודה ועוזב ירוחם ; תשוב תרחמנו
תכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתינו
יי׳ שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך יי׳

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי׳
צורי וגואלי

בקראי עננו אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני
ושמע תפלתי ; האזינה יי׳
אמרי בינה הגיגי ; הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך
אתפלל ; שמעה יי׳ צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי
בלא שפתי מרמה ; מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה
מישרים ; ועתה בנים שמעו לי והטו אזניכם לאמרי פי ;
כי לך יי׳ הוחלתי אתה תענה יי׳ אלהי

בקשה
אלהי אל תריבני כמעלי ; ואל תמוד במעלי
אלי חקי

בהלכתך גמול עלי ואחיה   ואל נא אל תשלם לי גמולי

גאון נפשי לך אשפיל ואקרע   כמשאות לבבי לא אשלי

דוה לבב אני נכה ונעצב   עלי פשעי ורוב רשעי ומעלי

הלום יען בלי יין כאיש   אשורי המעיך מעט ורגלי

ומה אעשה ואין אשען לעזרה   ליום משפט ואי אנוס ואי לי

זדוני הם לאול פני ועיני   כלאתי לעולתי ואכלי

חטאי לו יראון בם עיני   אזי ארחו וברחו לאכלי

יקשתים בשלותם על לבבי   כאיתים על יאיני גם עלאלי

כקש נכה אני נכלך ונהקה   ולא נאנע ולא נכנע עמלי

לך עיני בתחנוני יה   בהאנחי שמע שיחי וקולי

מנת חלקי וצור חיקי וחשקי   ומבטחי וכל כוחי וחילי

נחני נא באורח הנכונה   לפניך והכן את שבילי

סלח חובי ויישר את לבבי   אשר תועה כמו רועה אולי

ענה נאקי דלתיך בדפקי   רפא צורי רפא צירי וחילי

פדני משוני כיר נאוני   אילותי בגלותי ואשלי

צרי עצבי משוש לבי בקרבי   ושמחתי באנחתי ואבלי

קרובה לך אלך שחוה   כלי כח מלאכתך כשאלי

ראה כי נכמר נא תוך לבבי   וכזחלי כמו יונה אללי

שעני נא רחמי אל אמונה   ותערב לך תשורת מהללי

תנחלני אלה יאי כבאי   והרעני יאי חבלי ואבלי

אחול עלי וכפר מעללי   ושור שירי כשיר מושי ואחלי

ושם הפח ונורך במשפט   אלהי אל תדינני כמעלי

כלך שמור

ואחר אומר רבי אלעזר וקדיש דרבנן ואחר יאמר

ברוך שאמר והיה העולם ברוך אומר ועושה ברוך
גוזר ומקיים ברוך עושה בראשית ברוך מרחם
על הארץ ברוך מרחם על הבריות ברוך משלם שכר טוב
ליראיו ברוך אל חי וקיים לנצח ברוך הוא וברוך שמו
ברוך פודה ומציל ברוך זכרו לעולמי עד ברוך אתה
יי' אלהינו מלך העולם המלך הגדול והקדוש אב הרחמן
המהולל בפי עמו משובח ומפואר בלשון כל חסידיו וע'
ועבדיו

ובשירי דוד עבדך נהללך יי' אלהינו בשבחות
ובזמירות נגדלך נשבחך נפארך
נרוממך ונמליכך ונקדישך ונעריצך ונזכיר שמך מלכנו
אלהינו יחיד חי העולמים משובח ומפואר שמו עדי
עד בא״י מלך מהולל בתשבחות

מזמור שיר ליום השבת: בחול יתחיל: טוב
להודות ליי' ולזמר לשמך עליון
להגיד בבוקר חסדך ואמונתך בלילות: עלי עשור ועלי
נבל עלי הגיון בכנור: כי שמחתני יי' בפעלך במעשה
ידיך ארנן: מה גדלו מעשיך יי' מאד עמקו מחשבותיך
איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: בפרוח ר
רשעים כמו עשב ויציצו כל פועלי און להשמדם עדי
עד: ואתה מרום לעולם יי' כי הנה אויביך יי' כי

הנה איביך יאבדו יתפרדו כל פועלי און : ותרם כראם
קרני בלתי בשמן רענן : ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים
תשמענה אזני // צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה :
שתולים בבית ה' בחצרות אלהינו יפריחו : עוד ינובון
בשיבה דשנים ורעננים יהיו : להגיד כי ישר ה' צורי ולא
עולתה בו

ה' מלך גאות לבש לבש ה', עוז התאזר אף
תכון תבל בל תמוט : נכון כסאך
מאז מעולם אתה : נשאו נהרות ה' נשאו נהרות קולם //
ישאו נהרות דכים : מקולות מים רבים אדירים משברי
ים אדיר במרום ה' עדותיך נאמנו מאד לביתך
נאוה קודש ה' לאורך ימים

יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו : יהי שם
ה' מבורך מעתה ועד עולם : ממזרח
שמש עד מבואו מהולל שם ה' : רם על כל גוים ה' על
השמים כבודו : ה' שמך לעולם ה' זכרך לדור ודור :
ה' בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה : ישמחו
השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים ה' מלך : ה' מלך
ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד : ה' מלך עולם ועד
אבדו גוים מארצו : ה' הפיר עצת גוים הניא מחשבות
עמים : רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום :
עצת ה' לעולם תעמוד מחשבות לבו לדור ודור : כי

הוא

הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמוד : כי בחר יי׳ בציון אוה
למושב לו : כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו : כי
לא יטוש יי׳ עמו ונחלתו לא יעזוב : והוא רחום יכפר
עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו :
יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : אשרי יושבי ביתך
עוד יהללוך סלה : אשרי העם שככה לו
אשרי העם שיי׳ אלהיו

תהלה

לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה
שמך לעולם ועד : בכל יום
אברכך ואהללה שמך לעולם ועד : גדול יי׳ ומהולל מאד
ולגדולתו אין חקר : דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך
יגידו : הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה : ועזוז
נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה : זכר רב טובך יביעו
וצדקתך ירננו : חנון ורחום יי׳ ארך אפים וגדל חסד
טוב יי׳ לכל ורחמיו על כל מעשיו : יודוך יי׳ כל מעשיך
וחסידיך יברכוך : כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו :
להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו : מלכותך
מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור : סומך יי׳
לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים : עיני כל אליך ישברו
ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח את ידך
ומשביע לכל חי רצון : צדיק יי׳ בכל דרכיו וחסיד בכל
מעשיו : קרוב יי׳ לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת

רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם : שומר יי'
את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד : תהלת יי' ידבר
פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו נברך יה
מעתה ועד עולם הללויה

הללויה הללי נפשי את יי' אהללה יי' בחיי
אזמרה לאלהי בעודי : אל תבטחו
בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה : תצא רוחו ישוב
לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתונותיו : אשרי שאל יעקב
ע בעזרו שברו על יי' אלהיו : עושה שמים וארץ
את הים ואת כל אשר בם השומר אמת לעולם : עושה
משפט לעשוקים נותן לחם לרעבים יי' מתיר אסורים
יי' פוקח עורים יי' זוקף כפופים יי' אוהב צדיקים
יי' שומר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים
יעות : ימלוך יי' לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה

הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה
תהלה : בונה ירושלים יי' נדחי ישראל
יכנס : הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם : מונה
מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא : גדול אדונינו ורב כח
לתבונתו אין מספר : מעודד ענוים יי' משפיל רשעים
עדי ארץ : ענו ליי' בתודה זמרו לאלהינו בכנור :
המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר המצמיח
הרים חציר : נותן לבהמה לחמה לבני עורב אשר יקראו

לא בגבורת הסוס יחפץ ולא בשוקי האיש ירצה : רוצה
ה׳ את יראיו את המיחלים לחסדו : שבחי ירושלים את
ה׳ הללי אלהיך ציון : כי חזק בריחי שעריך ברך בניך
בקרבך : השם גבולך שלום חלב חיטים ישביעך : השולח
אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו : הנותן שלג כצמר כפור
כאפר יפזר : משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמוד
ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים : מגיד דבריו
ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל : לא עשה כן לכל גוי
ומשפטים בל ידעום הללויה :

הללויה הללו את ה׳ מן השמים הללוהו במרומים
הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו
הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור : הללוהו שמי
השמים והמים אשר מעל השמים : יהללו את שם ה׳ כי
הוא צוה ונבראו : ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור
הללו את ה׳ מן הארץ תנינים וכל תהומות : אש וברד
שלג וקיטור רוח סערה עושה דברו : ההרים וכל גבעות
עץ פרי וכל ארזים : החיה וכל בהמה רמש וצפור
כנף : מלכי ארץ וכל לאומים שרים וכל שופטי ארץ :
בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים : יהללו את שם
ה׳ כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים : וירם קרן
לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה

הללויה שירו לה׳ שיר חדש תהלתו בקהל

חסידים: ישמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם: יהללו
שמו במחול בתוף וכינור יזמרו לו: כי רוצה ה׳ בעמו יפאר
ענוים בישועה: יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם
רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם: לעשות נקמה
בגויים תוכחות בלאומים: לאסור מלכיהם בזיקים ונכבדיהם
בכבלי ברזל: לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל
חסידיו הללויה ׃

הללויה הללו אל בקדשו: הללוהו ברקיע עזו:
הללוהו בגבורתיו: הללוהו כרוב גדלו:
הללוהו בתקע שופר: הללוהו בנבל וכינור הללוהו בתוף ומחול
הללוהו במינים ועוגב: הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי
תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה: כל הנשמה
תהלל יה הללויה ׃

ברוך ה׳ לעולם אמן ואמן: ברוך ה׳ מציון
שוכן ירושלים הללויה: ברוך ה׳ אלהים
אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו: וברוך שם
כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן

ויברך דוד את ה׳ לעיני כל הקהל: ויאמר דוד
ברוך אתה ה׳ אלהי ישראל אבינו מעולם
ועד עולם: לך ה׳ הגדולה והגבורה והתפארת והנצח
וההוד כי כל בשמים ובארץ לך ה׳ הממלכה והמתנשא
לכל לראש: והעושר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל

ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל : ועתה
אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך : ויברכו
שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה : אתה הוא יי׳ ,
לבדך אתה עשית את השמים ושמי השמים וכל צבאם
הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה
את כלם וצבא השמים לך משתחוים

אתה
הוא יי׳ האלהים אשר בחרת באברם
והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם
ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכרות עמו הברית לתת
את ארץ הכנעני והחתי והאמורי והפריזי והיבוסי והחוי
והגרגשי לתת לזרעו : ותקם את דבריך כי צדיק אתה
ותרא את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת על
ים סוף : ותתן אותות ומופתים בפרעה ובכל עבדיו
ובכל עם ארצו : כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך
שם כהיום הזה : והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים
ביבשה : ואת רדפיהם השלכת במצולות כמו אבן
במים עזים :

ויושע
יי׳ ביום ההוא את ישראל מיד מצרים
וירא ישראל את מצרים מת על שפת
הים : וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה יי׳ במצרים
וייראו העם את יי׳ ויאמינו ביי׳ ובמשה
עבדו :

אז ישיר

משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר
אשירה לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים
עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי
אבי וארוממנהו: ה' איש מלחמה ה' שמו
מרכבות פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלישיו טבעו
בים סוף: תהומות יכסיומו ירדו במצולות
כמו אבן: ימינך ה' נאדרי בכח ימינך ה' תרעץ אויב
וברב גאונך תהרוס קמיך תשלח חרונך
יאכלמו כקש: וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד
נוזלים קפאו תהומות בלב ים: אמר
אויב ארדוף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק
חרבי תורישמו ידי: נשפת ברוחך
כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים: מי כמוכה
באלים ה' מי כמוכה נאדר בקודש נורא
תהלות עושה פלא: נטית ימינך תבלעמו ארץ: נחית
בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך
אל נוה קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי
פלשת: אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב
יאחזמו רעד נמוגו כל יושבי כנען: תפול עליהם אימתה
ופחד בגדול זרועך ידמו כאבן עד
יעבור עמך ה' עד יעבור עם זו קנית: תביאמו
ותטעמו

ותטעמו בהר נחלתך מכון
לשבתך פעלת ה׳ מקדש ה׳ כוננו ידיך ה׳ ימלוך לעולם
ועד כי לה׳ המלוכה ומושל
בגוים: ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו
והיתה לה׳ המלוכה: והיה ה׳ למלך על כל הארץ ביום
ההוא יהיה ה׳ אחד ושמו אחד:

כל ברואי מעלה ומטה: יעידון יגידון כלם
כאחד: ה׳ אחד ושמו אחד

שלשים ושתים נתיבות שבילך: וכל רזיך יסודם שמך:
נרכך: והם יעידו כי הכל שלך: ה׳ רועי יחיד ומיוחד:
יעידון יגידון כלם כאחד: ה׳ אחד ושמו אחד

לבבות בחשבם עולם בנוי: נמצא כל יש בלתך שנוי
במספר במשקל הכל מנוי: כלם נתנו מדע אחד
יעידון יגידון כלם כאחד: ה׳ אחד ושמו אחד

מראש ועד סוף ה׳ יש לך סימן: צפון ומזרח מערב ותימן
שחק והכל לך עד נאמן: חזק אחד וחזק אחד
יעידון יגידון כלם כאחד: ה׳ אחד ושמו אחד

הכל ממך נגבר גבור: אתה תאמר והם יאמרו אבור
לכן כל יצור לך יתן כבוד: למראש ועד סוף הלא אב אחד
יעידון יגידון כלם כאחד: ה׳ אחד ושמו אחד:

ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל ה׳ אלהינו
ה׳ אחד

רשות

שוכן כמו עפר ישאף לב רבו ; אסף פרוש עליו
ונקרע שער חוכו : לולי אמירתיך שוכו
ואשוכב איך ברב חובל נבנע במשכבו : לשעול תשובתך
תפתח לעבר קם טרם להתפלל לך ישרך נכו : הא
לי ברכית שיבק זרוקה כי לבי בים אשמו ישחק בלי עצבו
נשמת מיאלך תעיר עלי לבו : לא יענה פשע אמחה שוכו

אחרת

אל יחנני עבר אלוה שועני וירחיקני בכל רוד
ורוא יקריבני

יוצרי ורועי נפשי וגוי קנית : בנת לרעי כל מחשבותי ראית
אכרי ורבעי וכל דרכי זרית : אם תעזרני אל יה אשר יגאלני
או תעזבני אל יה בלאך יתירני : אל יחנני
אמו קרבי להיות קהבים אליך : אולי עונותי ירחקום מעליך
יעו נתיבי : מעל נתיב מעגליך : יה לארני באורחך הדריכני
ולמען שמך נחני ואל תרשיעני : אל יחנני
ואני בערתה לעשות רצונך המרפא : אך כי בזקנה לויחל ואבקך
אל נא כמה גם כי עמך אל הרפא : יום תתשני זקני וכוחי ינעני
אל תתשני אלי ואל תעזבני : אל יחנני
רבה אהולל אשב נחרי לרגעי : פרוס ושולל אליך כאבלי תשועי
ואני מחולל מרוב חטאי ופשעי : ביניך וביני עון אשר יבהלני

ויחטרני

ויחשבני לראות מאורך בעיני // כי יחנני

תעה לבבי לעבור אלהותך :: ותחשבני טהר לדעת הליכותך

וכעת כסבי אל נא תאחר רפאותך : דודי רבני אל תחשה ותענני

אלהי עננו ואחור לעבדך הנני : כי יחנני //

נשמת כל חי תברך את שמך יי/ אלהינו ורוח כל

בשר תפאר ותרומם זכרך מלכנו תמיד: מן

העולם ועד העולם אתה אל ומבלעדיך אין לנו מלך גואל

ומושיע: פודה ומציל ומפרנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה

אין לנו מלך אלא אתה //

אלהי הראשונים והאחרונים אלוה כל בריות אדון

כל תולדות המהולל בכל התשבחות

המנהג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים ויי/ ער לא ינום

ולא יישן המעורר ישנים והמקיץ נרדמים מחיה מתים

ורופא חולים פוקח עורים וזוקף כפופים ולך לבדך

אנחנו מודים ::

נשמת יהיה עליון שוכני ציון הי״חדך

ויושב חביון ומקשיב הגיון

ימלוך יי/ לעולם אלהיך ציון

נשמת תלויי אימיון מיחלי רחמיו תה״דרך

המרננין מרוחין ביום דין יקומון

המטל ופחד עמו עושה שלום במרומיו

נשמת תועדך ולבות ולשונות מחרשי רננות
ורחשונות ומחננות : חסד אמך
לאמונות : ויכתב בספר הזכרונות

נשמת תגדלך על כך תפגיע : יום תצדיק ותרשיע
דוכר כקריע אלהי לי למושיע
דלותי ולי יהושיע :

וקס אל להיות בשבת יאמר יום [illegible]

נשמת תקדישך המנוני יושבת נבדלת מלהתקוע שבת
תהיה גם תבריח בביאת הגואל
בחיבה : מזמור שיר ליום השבת :

נשמת תהודך המוני המהי אמוני כמהי
המאמץ לבי יום קרא רועי
העיבני ומשובב כי אתה אלהי

נשמת העם הבוסה בדי סליחה למעליון תרוממך
המוהרים ואלו פינו מלא שירה
כים ומכולין : ולשוננו רנה כהמון גלין

ואלו פינו מלא שירה כים ולשוננו רנה כהמון גלין
ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע ועינינו מאירות
כשמש וכירח וידינו פרושות כנשרי שמים ורגלינו קלות
כאילות : אין אנו מספיקין להודות לך ה' אלהינו ולברך
את שמך מלכנו : על אחת מאלף אלפי אלפים ורוב

רבי

רוב רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית עם
אבותינו ועמנו יי מלפנים ממצרים גאלתנו יי׳ אלהינו
ומבית עבדים פדיתנו: ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו ומחרב
הצלתנו ומדבר מלטתנו ומחלאים רעים ורבים דליתנו:
עד הנה עזרונו רחמיך יי׳ אלהינו ולא עזבונו חסדיך
אנא אל תטשנו יי׳ אלהינו ואל תשכחנו לנצח: על כן
אברים שפלגת בנו ורוח ונשמה שנפחת באפינו ולשון אשר
שמת בפינו: הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו
ויעריצו וימליכו את שמך מלכנו: כי כל פה לך יודה
וכל לשון לך תשבח וכל עין לך תצפה וכל ברך לך
תכרע וכל קומה לפניך לבד תשתחוה: וכל הלבבות
ייראוך וכל קרב וכליות יזמרו לשמך יי׳ אלהינו כדבר
שנאמר כל עצמותי תאמרנה יי׳ מי כמוך: מציל עני מחזק
ממנו ועני ואביון מגוזלו: מי ידמה לך מי ישוה לך מי
יערוך לך האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה
ברחמיו שמים וארץ: נהללך ונשבחך ונברך את שם
קדשך באמור לדוד ברכי נפשי את יי׳ וכל קרבי את שם
קדשו: האל בתעצומות עזך הגדול בכבוד שמך הגבור
לנצח עדי עד והנורא בנוראותיך:

המלך היושב על כסא רם ונשא שוכן עד מרום
וקדוש שמו: שועת עניים אתה תשמע
זעקת הדל האזין תקשיב ותושיע: וכתוב רננו צדיקים

ב״ה לישרים נאוה תהלה

בפי ישרים תת ר ומם

ובשפתי צ דיקים תת ב רך

ובלשון ח סידים תת ק דש

ובקרב ק דושים תת ה לל

רמז לשני צדיקים

במקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה
יתפאר שמך לעד מלכנו: בכל
דור ודור שכן חובת כל היצורים לפניך ה׳ אלהינו
ואלהי אבותינו: להודות להלל לשבח לפאר לרומם
להדר ולברך: לעלה ולקלס על כל דברי שירות
ותושבחות דוד בן ישי עבדך משיחך

ובכן ישתבח שמך לעד מלכנו: האל
המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ
כי לך נאה ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד: שיר
ושבחה הלל וזמרה עוז וממשלה נצח: גבורה גדולה
תהלה ותפארת קדושה ומלכות ברכות והודאות לשמך
הגדול והקדוש כי מעולם ועד עולם אתה אל: ברוך
אתה ה׳ מלך גדול ומהולל בתושבחות אל
ההודאות אדון הנפלאות בורא הנשמות
רבון כל המעשים הבוחר בשירי זמרה
מלך יחיד חי העולמים אמן

פיוט לקדיש

יה שמך ארוממך ; ואדקדק לא אכסה
האזנתי והאמנתי לא אשאל
ולא אנסה ; ואיך אומר יכיר אומר אלי יאמרו מה תעשה ;
לבשתיהו פגשתיהו ; להגדל עוז וכור מחמה ; הבהיר ואור
מזהיר בלי נוסף ואין לכסה ; ישתבח ויתפאר ויתרומם
ויתנשא //

הדר כבודך ועוז ידיך לספרים קמים ; בעת עלותם
ועת בואתם ועת שחותם קמים ; ומלאכים נהלכים
בתוך אכם אש ומים ; יעיריך ויודיך בורא ניב שפתים
כי תסבול ולא תכול ; בלי זרוע וידים ; תחתיות ועליות
ואחיות והבבא ; ישתבח ויתפאר

ומי יהלל ; כבוד לתולה ; שחקים באמונתו ; חי עולם
אשר נעלם ; בנגהי לום ישועתו ; וברצותו בכן ביתו
באהלו שם שכינתו ; ושם מראות תגבואות ; להכיר אל
אמונתו ; ואין תכנית ואין תבנית ; ואין קץ לחכמתו
רק מראיו ; בעין נביאיו ; כמלך רם ומתנשא
ישתבח ויתפאר

לבר גבורות בלי ספורות ; ומי יספר תהלותיו ; ואשרי
איש אשר יחוש להזכיר עוז גבורותיו ; להתהלך באהל
סומך ; עולם על גבולותיו ; ויעריכו ושוב נרבורא
ויברך לין ממעלותיו ; וירה על אשר מעל כי לרשע

עליליותיו: וכי יש יום לאל אים: ודין על כל -
התעודה: ישתבח ויתפאר

השומע ומבין ומתבונן בסודיך: והבעת כיה אתה
ומאין יסודך: ואי מכינך ואי מסיבך: ובמה לא יניחך
והבט אל גבורות אל · והעירם בכולך: חקור מעליו
רק אליו אל תעלה ירך: כי תדרוש בסוף ופרש
במופלא ובמכוסה: ישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא

יוצר

אור עולם אוצר חיים אורות מאופל
אמר יהי אור ויהי: ויהי הכל במאמרו

קדוש עבים רוכבו ושתרו גבורי כח עושה דברו

קדוש

אסיר משחר בני רבו: בהריעו יגלל
מתנופפת חרבו: יי׳ אלהינו
שמו ותרועת מלך בו:

נגמר מקורין בין שני לביאות: דרך היכל מלך יום דין
בא להראות: מלך ישראל וגואלו יי׳ צבאות
היום אזכיר דין נאמני ואספר באמרי בקהל אמוני
הריעו לפני המלך יי׳: יום זה מאז הכנתו
ואל דין היקום יערתו: כי לאלהים משפט עתתו: זכור
לקוריה יסרתו: קדוש: זכר עשק לאבל נחלתו
חסדו העיר כי שמע נאקתו: זכר לעולם בריתו

שרק

ערך נתן לבריאיו : כאן מדעיתו וכאן יריו : יום העריכים
למשפט כי הכל עבדיו : ויזכור להם בריתו וינחם
ברוב חסדיו
כמשפט עמו ביד חזק מתנו , לא הוא משיו : ויאמר רחם
מרחמנו : כי מדי דברי בו זכור אזכרנו :
אמן בחרתנו על כל שוכני עפר : כנראות הראיתני עד
אין מספר : את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר
מלך נתן מרכבותיו תשועה : עדרו בקר ולאסוף
הבולעה עלה אלהים בתרועה
שורי קבוות אנוי אל נוי נסעו : לכו דרך ביום תריעו
והתקעו : כנשוא נס הרים תראו : וכתקוע שופר תשמעו

פזרון

ירננו לך יחד עמוסיך : ולא ישכחוך : חנון
במערכתך בשוען : כלבבי מה ישרוחוך : הכל
יודוך והכל ישבחוך

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא דברא כרעותיה
וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב
משיחיה : בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא
ובזמן קריב ואמרו אמן יהא שמיה רבא מברך לעלם
ולעלמי עלמיא יתברך : וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא
ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיה דקודשא בריך הוא : לעילא
מכל ברכתא ושירתא תושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא

ואמרו אמן: ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו

ברכו את ה' המבורך

ברוך ה' המבורך לעולם ועד

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חושך עושה שלום ובורא את הכל: הכל יודוך והכל ישבחוך והכל יאמרו אין קדוש כה': הכל ירוממוך סלה יוצר הכל האל הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח: ובוקע חלוני רקיע מוציא חמה ממקומה ולבנה ממכון שבתה: ומאיר לעולם כלו וליושביו שברא במדת רחמים. המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית: מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך: המלך המרומם לבדו מאז המשובח והמפואר והמתנשא מימות עולם: אלקי עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו אדון עוזנו צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו: אין ערוך לך ואין זולתך אפס בלתך ומי דומה לך: אין ערוך אליך בעולם הזה ואין זולתך מלכנו לחיי העולם הבא: אפס בלתך גואלנו לימות המשיח ואין דומה לך מושיענו לתחית המתים

אל אדון על כל המעשים ברוך הוא ומבורך

בפי הנשמה : גדלו וטובו מלא עולם דעת ותבונה
סובבים אותו : המתגאה על חיות הקודש ונהדר בכבוד
על המרכבה : זכות ומישור לפני כסאו חסד ורחמים
מלא כבודו : טובים מאורות שברא אלהינו יצרם בדעת
בבינה ובהשכל : כח וגבורה נתן בהם להיות מושלים בקרב
תבל : מלאים זיו ומפיקים נוגה נאה זיום בכל
שמחים בצאתם ששים בבואם עושים באימה רצון
קוניהם : פאר וכבוד יתנו לשמו צהלה ורנה לזכר
מלכותו

פאר וכבוד יתנו לשמו צהלה ורנה לזכר
מלכותו : קרא לשמש ויזרח אור ראה
והתקין צורת הלבנה : שבח נותנים לו כל צבא מרום
תפארת וגדולה שרפים ואופנים וחיות הקדש

ישתבח יחיד

לאל בשבת

אשר שבת מכל המעשים
ביום השביעי נתעלה וישב
על כסא כבודו תפארת עטה ליום המנוחה עונג קרא
ליום השבת : זה שיר של שבח של יום השביעי שבו שבת
מכל מלאכתו ויום השביעי משבח ואומר מזמור שיר
ליום השבת : לפיכך יפארו ויברכו לאל כל יצוריו שבח
יקר וגדולה וכבוד יתנו לאל מלך יוצר כל המנחיל
מנוחה לעמו ישראל ביום שבת קודש :

בשבת עד כאן ובחול יתחיל

שמך ה' אלהינו יקדש וזכרך מלכנו
יתפאר בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
תתברך מושיענו ה' אלהינו על שבח מעשי ידיך ועל
מאורי אור שיצרת המה יפארוך סלה: תתברך לנצח
צורנו מלכנו וגואלינו בורא קדושים ישתבח שמך לעד
מלכנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים ברום
עולם ומשמיעים ביראה יחד קול בדברי אלהים חיים
ומלך עולם: כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים
כלם קדושים וכלם עושים באימה וביראה רצון
קוניהם: וכלם פותחין את פיהם בקדושה ובטהרה
בשירה ובזמרה: מברכין ומשבחין ומפארים ומקדישים
ומעריצים וממליכים את שם האל המלך הגדול הגבור
והנורא קדוש הוא: וכלם מקבלים עליהם עול
מלכות שמים זה מזה ונותנים באהבה רשות זה
לזה להקדיש ליוצרם בנחת רוח: בשפה ברורה
ובנעימה קדושה כלם כאחד עונים באימה ואומרים
ביראה: קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל
הארץ כבודו: והאופנים וחיות הקודש ברעש
גדול מתנשאים לעומתם משבחים ואומרים: ברוך
כבוד ה' ממקומו: לאל ברוך נעימות יתנו למלך אל
חי וקיים זמירות יאמרו ותשבחות ישמיעו: כי הוא
לבדו

לבדו מרום וקדוש פועל גבורות עושה חדשות בעל
מלחמות זורע צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות
נורא תהלות אדון הנפלאות : המחדש טובו בכל
יום תמיד מעשה בראשית : כאמור לעושה אורים
גדולים כי לעולם חסדו : והתקין מאורות לשמח עולם
ברוך אתה יי׳ יוצר המאורות

אהבה עולם אהבתנו יי׳ אלהינו חמלה
גדולה ויתרה חמלת עלינו : אבינו
מלכנו בעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חקי חיים כן
תחננו ותרחמינו אבינו אב הרחמן המרחם רחם נא
עלינו : ותן בלבנו בינה להבין להשכיל לשמוע ללמוד
וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד
תורתך באהבה והאר עינינו במצותיך ודבק לבנו
בתורתיך וייחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך ולא
נבוש לעולם ועד כי שם קדשך באמת נקרא עלינו
ובעבור שמך האל הגדול הגבור והנורא מהרה באהבה
תרום קרנינו ותושיעינו למען שמך : בך בטחנו אל
ולא נבוש ובשמך הגדול חסינו לא נכלם ולא נכשל
עו׳ עולמי עד כי אבינו מלכנו ואלהינו אתה ״
ורחמיך וחסדיך הרבים אל יעזבונו נצח סלה
ועד מהר והבא עלינו ברכה ושלום : ומארבע כנפות
כל הארץ הוליכנו מהרה קוממיות לארצנו כי אל פועל

ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון : וקרבתנו
מלכנו לשמך הגדול סלה באמת להודות לך ולייחד ולאהבה
את שמך : ברוך אתה יי׳ הבוחר בעמו ישראל באהבה
שמע ישראל יי׳ אלהינו יי׳ אחד : בשכמל״ו
ואהבת את יי׳ אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים
האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ושננתם
לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך : ובשכבך
ובקומך : וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות בין עיניך
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך
והיה אם שמוע תשמעו את מצותי אשר
אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יי׳
אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר
ארצכם בעתו יורה ומלקוש : ואספת דגניך ותירושך
ויצהרך : ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת :
השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם וחרה אף יי׳ בכם ועצר את
השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה
ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יי׳ נותן לכם
ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם : וקשרתם
אותם לאות על ידכם : והיו לטוטפות בין עיניכם
ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם : בשבתך בביתך
ובלכתך

ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך
ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יי' לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ
ויאמר יי' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם
ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצית
וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יי' ועשיתם אותם
ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם
זונים אחריהם:

למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם
קדשים לאלהיכם אני יי' אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני
אני יי' אלהיכם אמת

יי' אלהיכם אמת

ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן ואהוב
וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר
ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם
ועד: אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו
לדור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון מאז:
ומלכותו ואמונתו לעד קיימת: ודבריו חיים וקיימים
נאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים מושך חסד
ליראיו וצדקתו לישרי לב: על אבותינו ועלינו על

בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך
על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקיים באמת
ובאמונה חוק ולא יעבור: אמת שאתה הוא יי' אלהינו
מלכנו מלך אבותינו גואלינו גואל אבותינו יוצרנו צור
ישועתינו פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך אין אלהים
עוזר זולתך סלה: עזרת אבותינו אתה הוא מעולם
מגן ומושיע להם לבניהם אחריהם בכל דור ודור ברום
עולם מושבך ומשפטיך וצדקתיך עד אפסי ארץ:
אמת אשרי איש שישמע למצותיך ותורתך ודברך ישים
על לבו: אמת אתה הוא אדון לעמך ומלך גבור לריב
ריבם לאבות ובנים: אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא
אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע: אמת
ממצרים גאלתנו יי' אלהינו ומבית עבדים פדיתנו
כל בכוריהם הרגת ובכורך ישראל גאלת וים סוף
להם בקעת וזדים טבעת ויבשה עשית וידידים עברו
ים ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר: על
זאת שבחו אהובים ורוממו לאל ונתנו ידידים זמירות
שירות ותושבחות ברכות והודאות למלך אל חי וקיים
רם ונשא גדול ונורא משפיל גאים עדי ארץ מגביה
שפלים עד מרום: מוציא אסירים פודה ענוים
עוזר דלים העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו
תהלה לאל עליון ברוך הוא לעולם משה ובני ישרא' לך

לך

לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם : מי כמוכה
באלים יי מי כמוכה נאדר בקודש נורא תהלות עושה
פלא : שירה חדשה שבחו גאולים לשמך על שפת
הים יחד כלם הודו והמליכו ענו ואמרו יי ימלוך
לעולם ועד : ונאמר גואלנו יי צבאות שמו קדוש
יי גאל ישראל
ישראל ברוך אתה

נעילה בקול רם

יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו : אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב : האל
הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים
קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם
למען שמו באהבה

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וחתמנו בספר חיים
למענך אלהים חיים אל חי מלך עוזר
ומושיע ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב
להושיע מוריד הטל מכלכל חיים בחסד
מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים רופא חולים
מתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר : מי כמוך
בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח
ישועה ואין זולתך

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים
ונאמן אתה להחיות מתים: בא״י מחיה המתים

קדושה רבה

נקדישך ונעריצך מלכנו כסוד שיח: שרפי קדש
המקדישים את שמך בקדש: וכן כתוב על
יד נביאך וקרא זה
אל זה ואמר

קדוש קדוש קדוש

ה׳ צבאות מלא כל הארץ כבודו: אז בקול רעש גדול אדיר
וחזק משמיעים קול ומתנשאים לעומת שרפים לעומתם
יאמרו: ברוך כבוד ה׳ ממקומו: ממקומך מלכנו תופיע
ותמלוך עלינו בקרוב כי מחכים אנחנו לך מתי תמלוך
בקרוב בימינו לעולם ועד: תשכון תתגדל ותתקדש בתוך
ירושלים עירך: לדור ודור ולנצח נצחים: ועינינו תראינה
במלכותך: כדבר האמור בשירי עזך: על ידי דוד
משיח צדקך:

ימלוך ה׳ לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה
לדור ודור אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים
בכל יום יהללוך סלה

יתקדש שמך ה׳ אלהינו על ישראל עמך **ובכן**
תן פחדך ה׳ אלהינו על כל מעשיך
ואימתך על כל מה שבראת: וייראוך על
כל

כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כלם אגודה
אחת לעשות רצונך בלבב שלם : כמו שידענו יי' אלהינו
שהשלטון לפניך : עוז בידך וגבורה בימינך ושמך נורא
על כל מה שבראת

ובכן תן כבוד תהלה לעמך ותקוה לדורשיך
ופתחון פה למיחלים לך : ושמחה לארצך
וששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי
משיחך במהרה בימינו

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו
וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפץ
פיה : וכל הרשעה כלה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת
זדון מן הארץ : ותמלוך אתה הוא לבדך יי' אלהינו
בהר ציון משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך מעתה ועד
עולם : ככתוב בדברי קדשך ימלוך יי' לעולם אלהיך ציון
לדור ודור הללויה :

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדיך
וכתוב ויגבה יי' צבאות במשפט והאל
הקדוש נקדש בצדקה בא"י המלך הקדוש

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית
בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתיך ושמך הגדול והקדוש
והנורא עלינו קראת : ותתן לנו יי' אלהינו באהבה את

יום השבת הזה זכרון תרועה. את יום הזכרון הזה יום תרועה

באהבה מקרא קודש זכר ליציאת מצרים ״

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה

וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרונינו -

ופקדונינו וזכרון משיחנו משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים

עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה

לחן לחסד לחיים ולרחמים ולרצון ביום הזכרון הזה

זכרנו יי׳ אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו

לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים

חוס וחננו וחמול ורחם עלינו והושיענו מכל צרה ויגון

והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום

אתה

אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כלו

בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע

בהדר גאון עזך על כל יושבי תבל ארצך. וידע כל פעול כי

אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמרו כל אשר

נשמה באפו יי׳ אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל

משלה

וקדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך ושבענו מטובך

ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת

...ונך׃ ודברך מלכנו אמת וקיים לעד׃ ברוך אתה יי׳ מלך

על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון

רכה

רצה יי׳ אלהינו בעמך ישראל ושכון בציון ותהא
ויעבדוך בניך בירושלים ואתה ברחמים תחפץ
בנו ותרצנו: ותחזינה עינינו בשובך לציון ולירושלים עירך
ברחמים כמאז: בא״י המחזיר שכינתו לציון

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד: צורנו צור חיינו מגן ישענו אתה
הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים
בידיך ועל נשמותינו הפקודות לך: על ניסיך ונפלאותיך
וטובותיך שבכל יום עמנו עת ערב ובוקר וצהרים הטוב
כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם
קוינו לך: על כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך
מלכנו לעולם ועד

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך וכל החיים
יודוך סלה: ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב האל ישועתינו ועזרתינו סלה האל
הטוב: בא״י הטוב שמך ולך נאה להודות

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת
בתורה הכתובה על ידי משה עבדך:
האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך כאמור
יברכך יי׳ וישמרך: יאר יי׳ פניו אליך ויחנך: ישא יי׳ פניו
אליך וישם לך שלום: ושמו את שמי על בני ישראל
ואני אברכם

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם ושם כי אתה
הוא אל מלך אדון כל השלום וטוב בעיניך לברך
את עמך ישראל בכל יום ובכל עת ובכל שעה בשלומך

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב
לפניך אנו וכל עמך בית ישראל לחיים ולשלום

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן

ואחר היום: אלהי עד [illegible] [illegible] ונזהר [illegible]
[illegible] תהלה [illegible] ואחר [illegible]

אלהי זולתך: [illegible]

מעשיו אך נפלאים: אימתו על נוראים: אליו יאחרו נבראים:
את בניו לאלות באים: אך בקדשו קרואים: את שאור
צדיקים וחטאים: ויהיו נקראים לפני המלך

נכון כסאו במשפט: מאור לאורה יוציא משפט:
נתן מלם ואזני משפט: נשא וינקה במשפט: נהג יוריע
בדרך משפט: אל עמך יאושפט: המה עמך המלך:

יער מקירה בל תאחר: יום בוער כתנור יחר
יום יבקע צדק כשחר: יום יבלבין תולע וכחר:
יום הנו סינים לכסף נבחר: יום מקורה אלין תסחר:
ונם לאחר אני קרוא לה עם המלך:

יגל ברק חרב הראתה: יום יום ילדי שוא

לעבור

לעבור [illegible] כויתה ; יעיר כבל נמט אשר רבתה ; ויגדול
לחיקה אשר עשתה ; יתלבן עונם אם נקתה ; יהדס כתרוק
אם שותה ; על פשר לא עשתה לאדור המלך :

החנום ידאה לנבר ; העת יבדיל בין נבל לנבר
היכלה בכסף כבר ; הידלע אחל אם יתעבר ; הישקירני
בעפר יש אן מדברי הלא עיני יי, משוטטות בכל מעבר
וכל דברה לא יכחד מן המלך //

ונמט הכבל אחלה ; ולבקש לברה הגדולה ; והעיר
עלה עלה ; וכי יהיה המכלה ; ואם עלוהות ישעלם
בעלה ; ואם בקמות יתן הנחלה ; פרחוות לאת לד
חכית המלך

דורע לבות ואהעיביהם ; בן רן אחת על לבון
חוכיהם ; דנליהם ידק כרגיהם ; דליהם אדין ובואבקים
דינם בדין עבהם ; דין אשר כבר פרעו חוביהם ; ואשר
מאן בהם לעמוד בהיכל המלך //

הנות עמי יעסר ; ספוק אנחתי יכוסר :
הסם יום וונבר ; היום אמן עגל כהמעד ; הריעי
ייטב דועור מר ; היום בקמני אל מני עמר ; באכומדות
וקול אומר ; הריעו למשו לבני המלך יי //

הכיע בעניינו אלהי עולם ; תקשיב היום
שיח שיחך נכלולם ; תבק סליחה לאעלם ; הכור פורם ונותלם
תביאם את שעים לנבולם ; מקטנם ועד גדולם כי עזרת

אמן אבותינו אתה הוא מעולם //

אתה כוננת משרים ; ועשית יום כפוריך

בטרם הרקיע שחקים ; והכין בהם אמונתיך :

גזרת על בני אלוה ; להראותם כולם צדקתיך שבט מישור

שבט מלכותיך

דרכיך הודעתני וחננתני שכל כונע : הזהרתני יום כפורך

בהפקדך על לא ניבע : ונגעי עונותי וזדונותי מחה בהיות אובע

ה' מלך גאות לבש

זה היום נעשה יום שמה חוקת לעולם : חלקת לצדיקים

ברכת חיים עד העולם : עשית אלה לחיי עולם :

ואלה לחרפות ולדראון עולם : וישב ה' מלך

לעולם //

יחידת לבנוני תשובה להציל מאור נפשם : כי הולכת עד

עד עבור אולי יפתח מחוקקם ; להתהלך בארץ החיים

ולעבור כסף על מוקדשם :: ויעבור מלכם לפניהם

וה' בראשם //

כבתוב עלה הפורץ לפניהם פרצו ויעברו שער

ויצאו בו ויעבור מלכם לפניהם וה' בראשם

ונאמר ה' למבול ישב וישב ה' מלך לעולם : ונאמר ה'

מלך גאות לבש ה' עוז התאזר אף תכון תבל בל תמוט

ריונדיות //

פזמון

ירלה

ירצה צור אין כערכו שועת עמו ושיחו
ושיר מתקי חכו יקבל כשי ניחוחו
ויהי כעלם סיכו להיות לעד נכחו : ויתן עוז
למלכו : וירם קרן משיחו
העתה יום תעתר : חבצלת העמקין : כאמי כלב ים
תתמהר : להוליכך לכבודן : והדרת עם הנוער
תשיב ברחשין מאתכין : שמותם ויעם אהרן
וכן קורש על מזבחו : ויתן
ועם ידיע בהגיון : כאדלות בר כור מזרון : חיש יתן לציון
ישועתו ועזרו : וקיום יחול עליון : וסליחתו תחזרו
ונשיב את הוד נזרו : לי אחר התנצרו :
כל מחרבן ההלך : וקנו כועק ונאנח : הלשר יה אך היה
וכל חבלי מונח : הלא חבני אף ישלך : ומכל עברין
יהי נח : כי אות לא יונח : לעולם ולא יזיחו
הנה כחיק זכה : יגידו סוד חכמין : אורי זרע אהרן
להשקות עם כל בחרין : ישיב כמו למקום : וישמור את
משכרין : ונסמך לאביר ריחו : ויתן עוז
ככהוג יי יחתו מריבין עלין בשמים ירעם
יי ידין אפסי ארץ ויתן עוז למלכו וירם
קרן משיחו : ונאמר כי צדיק יי צדקות אהב ישר
יחזו פנימו

אל ברוך

יאחז פניהו ביום קהלתכם : ויריע כמקל : קץ לקראתכם
הוד ישע יגלה : כחסן לפניכם : יי׳ צבאות יגן עליכם

אחריה
אנקל

עוז עם יי׳ לב נצל כאדוריך
ערוכה : נשמת אפו כנחל
גבורית על אויביו נסוכה : ספר הזכרונות פתח ומפ
וכתב על אשר זכה : זכר צדיק לברכה
עבדיו הכל בהיום : בעת לשפוט אמונות : פתח ספרו וכת
וספר גוים ולאומות : בין צדיק ורשע רשע : כל איש
כדרכיו להחנות : ויכתב בספר הזכרונות
קבע כסא משפט : וחתם לחיים נאמני : רשעי ארץ הלא
להיותם יודעי עדני : שמר לבנונים אולי עשרת ימי
התנוני : יזכרו וישובו אל יי׳
תבא לפניו היום שועת צבאותיו : תושיע אמנו ושוכב לארץ
נוהו ומבלאותיו : תתברכנה ראשונות נפלאותיו : באחרונה
הראינה נוראותיו : זכר עשה לנפלאותיו

ככתוב

זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יי׳
ונאמר טרף נתן ליראיו יזכור לעולם
בריתו : ונאמר אז נדברו יראי יי׳ איש אל רעהו
ויקשב יי׳ וישמע ויכתב בספר הזכרונות לפניו
ליראי יי׳ ולחושבי שמו : ונאמר למשפטיך
עמדו היום כי הכל עבדיך : ונאמר גדול

מגדל עוז שם ה' בו ירוץ צדיק ונשגב

מזמור לתודה

שני ימים לקוויהם

נועדו לעדותם ; זכירתם שמירתם ; הזכרון
בם חופים ; חוק שבת לכל יושבת ; ויום זכר כל מעשים
והימים האלה נזכרים ונעשים

לשמע קול נשמע ; כי כל בשר שחתו ; כור עולם אשר
נעלם ; להוכיח יסדתו ; עלי כל איש אשר יבחש ; מה
מעלליו לתתו ; ואיש איש מלאכתו ; אשר המה עושים
מראשית כי תשית ; לאותיים כרי והריבה ; וכן
נקשב לאיש לא שב ולא חפץ בברכה ; להלכי תום
יש בו אתום ; ברית שלוה וערבה ; לעיני המלכה
כי במלונה קש עשוים

הן היום אחר חיום ונגשת באורחך ; בעת עברם
במספרם ; בבני מרום בכתוך ; למעשה אנוש אל תענש
על שבם כבוחך ; כי בני [illegible] ורוב שובך ; נשענים
עליך ; בבנת לירחך ; במעלת לאום [illegible] ; והימים
האלה נזכרים ונעשים

ככתוב
לא יש עוכך אשר לבנת לירחך במעלת
לאומים בך נגד בני אדם ; ונאדר [illegible]
[illegible] הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו
ממנו כל זרע [illegible] [illegible]

מחזור לחול

יקר די ראשית פרי · הקשב בעבור · ומה יתרון לדברי · דברי עונות לזכור: יה אל תגל מסתורי · וחיתי אל תעבור · חטאת נעורי · ופשעי אל תזכור:

הלבן מות יתרון · בקניש פרי שפתיו: והיא מנחת זכרון מזכרת עונותיו · ואין חקר ואין חרון לכפר על זדונותיו ומה ישיב חרון: ויכפו קרבנותיו · אשר ספלו יהי הבלו כי תאותו יחכור:

ונקל בעיניך לכפר על נפש שוגג · דלה מהניות כופר · ואין ידו משגת · חקרי מגלת ספר · זוכרת והתאוות · ונחיה אחרי שחר · הונה והתענגת · כעס בפתח תקוה · וכעס בערוך עבור:

דבקה לבי כשבי · ותלך שובבה · ועולם נתנה בי · קראתי לאהבה · ולא אזכור יום עובי · יום אשוב לאהבה יום רם תעבור בי · ואין אהבה ואין איבה · הן ירדה כי שיבה · ורחיתיה לזכור

הכחיונו עוני · ואחלך ובניחני · ונמדו אזעקה בקולי ישיחני · והחליפו רעיוני · כי רוחך תניחני · עת בא לבי ועיני · בידך אות ונתני · וביום הוכיחני ברונו אתה תזכור · חטאות נעורי ופשעי אל תזכור ·

ככתוב חטאת נעורי ופשעי אל תזכור כחסדך
זכור לי אתה למען טובך ה' ונאמר
יראי ה' הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו
כל זרע ישראל

אל כרוב

ישראל לאמית : חלקם בחיים : היום תקרבהו
עם הכתובים לחיים : ואת דינם קוצץ
לאור כאור החיים : זוכר יצוריו ברחמיו לחיים

אשלש למנע כוזב פתאו והעתיק על שוכני עפר
להטפיל כוס כמאות אלפים ועמה תומר
לבנות רצונך בניך צדק ומשערים ושופר : עלה אלהים
בתרועה : ה' בקול שופר

ועבדיו יחלו עין בפחדם לפני האוני : ויריעו בשופרות
תרועה לערבב שוטני : ואיש לאחיו יאמר חזק : לעשות
רצון שוכן מעוני : בחצוצרות וקול שופר הריעו
לפני המלך ה'

עלה ובא ויראה הקץ הסתום האחרון : יושיע יראהו
ויראה האור הנאמן : יפקד ויזכר זכרון עם כי אלין
וה' אלהים בשופר יתקע והלך בסערות
תימן

ככתוב ויי עליהם יראה ויצא כברק חצו ויי אלהים בשופר יתקע והלך בסערות תימן

ונאמר בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי

ונאמר עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר

תזחון יי בקול שופר: ושמע ישועה: לקבץ נדחים: כבא חזון התשועה: עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר:

יי בקול שופר יתקע משמים: על הר קודש ועל ירושלים: ואז נתן תרועה תהי בארמון נשועה: עלה

יי בקול שופר ויצא ~~[illegible]~~ קץ וזמן: יתקע בשופר והלך בסערות תימן: והיה הרשעה: אזי תהית בלהעה: עלה

יי בקול שופר בהר הקודש יתקע: בנוה ציון יתקע: ובהר הקודש יתקע: והשמע ותרועה: יתר התקועה: עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר

ובכן תגדיל מלך עליון

ותשפיל מלך אביון

סולו לרוכב בערבות ביה שמו: עושה משפט עמו לבר יום ביומו: הודו ליי קראו בשמו

ואיך יתגאה נוצר מחומר: תקות אחריתו תולעה ורמה אדם לקבל רמה:

אוך עז

מלך עליון
אל דר במרום : אדיר במרום
אומץ ידו תרום : לעדי עד ימלוך : סולו

מלך אביון
בלה וירד שחת : בשאול ותחת
בלאות בלי נחת : עד מתי ימלוך : ומלך

מלך עליון
גבור להקים : גוזר ומקים
גולה עמוקים : לעדי עד ימלוך : סולו

מלך אביון
דק כרמה : רוכב ועובר :
רוחה לשעיר : עד מתי ימלוך : ומלך

מלך עליון
המיכר במיקק : הלובש צדקה
המחין בשקק : לעדי עד ימלוך : סולו

מלך אביון
ומכן ברשע : ומוכן בפשע
ועושק רשע : עד מתי ימלוך : ומלך

מלך עליון
זוכר לדורים : זכות הורים
זועם ברים : לעדי עד ימלוך : סולו

מלך אביון
חושב ונשכח : חט ומתוכח
חב ומשתכח : עד מתי ימלוך : ומלך

מלך עליון
טוב שוכן עד : טובו לעד
טפח שחי עדי עד : לעדי עד ימלוך : סולו

מלך אביון
ימיו טפחות : יחוו למפחות
יחוס טפיחות : עד מתי ימלוך : ומלך

מלך עליון
כעלמה עוטה אור : כל מאורי אור
כביר ונאור : לעדי עד ימלוך : סולו

מלך אביון

לבלהות ישבל : לרגע יקובל
לשחת יחבל : עד מתי ימלוך : ומ״ך

מלך עליון

מלך עולמים : ממעמק נעלמים
ממליך מלכים : לעדי עד ימלוך : מ״ע

מלך אביון

נע לרגעים : נחשב כנגעים
נבהל בפגעים : עד מתי ימלוך : ומ״ך

מלך עליון

סובל הכל : סובב בכל
שב ומכלה הכל : לעדי עד ימלוך : מ״ע

מלך אביון

עוכר ומתעבר : עפעפיו מעור
עפר כוברו : עד מתי ימלוך : ומ״ך

מלך עליון

פארו עוז : פודה ומעוז
פועל יחידו תעוז : לעדי עד ימלוך : מ״ע

מלך אביון

צחנה תחפשינו : צואה תלבישנו
ציה תירשנו : עד מתי ימלוך : ומ״ך

מלך עליון

קדושיו להב : קורא לחי רהב
קרוב לקוראיו באהב : לעדי עד ימלוך : מ״ע

מלך אביון

רמה לובש : רעוב ויבש :
רקוק במים ונבאש : עד מתי ימלוך : ומ״ך

מלך עליון

שבח טוב במכוניו : שלום במעוניו
שינה אין לפניו : לעדי עד ימלוך : מ״ע

מלך אביון

תקומתו תעופנו : תרדמה תשופנו
תוהו ישופנו : עד מתי ימלוך : ומ״ך

מלך עליון

מלך עליון תקפו לעד : תפארתו עדי עד
תהלתו עומדת לעד : לעדי עד ימלוך

סולו לרוכב בערבות ביה שמו : עושה משפט עמו
זכר יום בואו : הה לה׳ קראו בשמו

ה׳ מלך ה׳ מלך ה׳ ימלוך
לעולם ועד

מדירי
ישורון יברכו בקול ה׳ מלך
גבורי כח יגברו בקול ה׳ מלך
המוני חיל יועדו בקול ה׳ ימלוך
לעולם ועד

זהרי
קודש יחסנו בקול ה׳ מלך
מאורים ברורים יזהרו בקול ה׳ מלך
כתות כוכבים ילבבו בקול ה׳ ימלוך
לעולם ועד

מחנות
ישראל ינצחו בקול ה׳ מלך
שרפים עומדים יעריצו בקול ה׳ מלך
כמחים ועורים יפצחו בקול ה׳ ימלוך
לעולם ועד

קדושים
דולקים ירננו בקול ה׳ מלך
שמחים העומדים ישמיעו בקול ה׳ מלך
תוקף מלכותך לעד ימלכו בקול ה׳ ימלוך

קדשים קהלות קדש יקדשו בקול — יי/ מלך

צבאות ~~[illegible]~~ ירוממו בקול — יי/ מלך

קדושים קדושה מקדישים בקול — יי/ ימלוך

לעולם ועד

פזמון לקדושה

חרדו רעיוני באלהי משפט : שוכן עד נקדש : אתר
בצדקה : באהבתו עם המוני : שם לו חוק ומשפט
ואת יום זה קדוש תהיה לו לצדקה : ויגבה יי/ צבאות
במשפט : והאל הקדוש נקדש בצדקה

אבירי ברית ארץ החישו לברכות בוראכם : ואספו
יחדיכם : ובמקהלות באחות : שי אליו הגישו : הוא
ירנה באחכם : ורשנו יחליפכם : את יי/ צבאות אותו
הקדישו : והוא מוראכם והוא מעריצכם

במבטא שפתים לך אערוך רנני : ועיני תהלתך
על לבי חרושים גדול באמנים : שוכן מעון מעוני
ברום בהמולתך : במעק בנפשים : ויודו שמים פלאך
יי/ אף אמונתך בקהל קדושים :

מלך מנשאי לב שמחו לנופך : שעשועי הושיבם לרקום
הקודש : אחד אשמח בזכרי יום את חלק מלך יפה
לבנים בכח אהובה מרבבות קודש : רכב אלהים

רבותים

רבותים אלפי שנאן ה׳ בם סיני בקדש:
קבל מגידים גבורתו וגדלו בעלמים עננים: יהללוהו
יחד: משתחוים ומודים: חיים חוסים בצלו: וצבא
השמים ישבחוך במאמר שרפים עומדים ממעל
לו שש כנפים: שש כנפים לאחד
מקדישים איך את מחניך קדוש בני אלקים כי אות
כבודך בם ומודו לאחד במאמר איש אלקים קדוש
על כסא כלאות וסביביו וגדודו: וקרא זה אל זה
ואמרו קקק ה׳ צבאות מלא כל הארץ כבודו:

סלוק

ובכן ולך תעלה קדושה

כי אתה אלהינו מלך מוחל וסולח
יראי ה׳ הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו: היום
בהכריעכם מקודש יוכרעם: כי נחל ונורא הוא
ובהכריתו קץ בלאין: והקדש למשפט קדושו: לעולם
לאין כמעשהו: דינו בשלוש כתות: במולכם על
חבר חרודות: ויאמר תורה אשרהו: האנים הבינונים
ליום הדין נכונים: כאחד כרוץ בעמק החרוץ הוא
עמק המלך: הצדיקים לחיים: ובינונים תלויים
ורשעים לחרפת הדוני: כי כתבו בה׳ ויאחרו לגאלה:

להצדיק צדיק כצדקתו ׃ ולהרשיע רשע כרשעתו ׃ ולהאריך
לזדונו ׃ עד יום כפור זדוני אולי משגה הוא ׃ והאל יתן
אל לבו ׃ לבער עונות אוכן ׃ כי ירחק מות רשע ׃ ועב
פשע נמשע ׃ כן יחות גם הוא ׃ יחיד עושה חסד ׃ נקרא
רב חסד ׃ ורועה כבלתי חסר ׃ ורוצה ידוי חוטאי ׃ למען
שמך יי׳ וסלחת לעוני כי רב הוא ׃ בוחר בתשובה ועל
פשע עובר ׃ פעמים שלוש עם גבר ׃ אבל אם החטא
יגבר ׃ הראשון אליו יחובר ׃ ונוסף גם הוא ׃ ראשון
ראשון לחוטא בקלות מעביר ׃ ואם אחרות הגביר
יחשב לו חטאו כאלו לא עשאו ׃ כי בזה נחשב הוא ׃
עונותיהם בזכיותיהם שקולים ׃ יורדים ורוכבים
ועולים ׃ כי יי׳ ישקלם ׃ ומבטן שאול יעוררם ׃ כי רחום
וחנון הוא ׃ מוכן כסאו למשפט בעמק החרוץ ׃ הוא
עמק יהושפט ׃ להראות צדקותיו ׃ לאשר לא הבינו
מפעלותיו כי לא ידעו מה הוא ׃ ומי מכלכל את
יום בואו ׃ כי ממזרח שמש עד מבואו ׃ יקרא חייליו
להשתחוות להדום רגליו ׃ קדוש ונורא הוא ׃ אם
יטמן אדם בבור ׃ אל יתעלם מעיני הבור ׃ כי צדק
כל דרכיו ׃ ומשפט בכל מהלכיו ׃ צדיק וישר הוא ׃
לבבות חוקר ׃ ולמזמות סוקר ׃ ומואס בשקר ׃ ועולו
מעקר ׃ ובנקראת יס ונליו ׃ ינהום עליו ׃ ונש...

יי׳ לבדו ביום ההוא

ודוא

האדון יקרא עלך הארץ : כי שם יחרץ עורך
הדין ועד כלך ישום משפט : ליום אשר
הוא עושק : אין מנוס ואין מפלט : בשבתו לכסא
התנשא : ואש שלהבת באפו נשקה : כי באש יי'
נשפט : ויקרא שחקים וירגזו אדוקים : ועדיו יבואו
עדיו : להעיד על עשיר ומסכן : על כן לא יקומו
רשעים במשפט : יחד כמטיר באביון : כשפל כעליון
כמלך כהלך כמושל כהלך כאדון כעבד כגבירה
כמוכר : שם שם לו חוק ומשפט : חיים כנגד
מות ואור כנגד צלמות : זה וזה לקרוב כטוב
ולרחוק לקשוט : ילך ענוים במשפט : זכרו זה היום
נורא ואיום לבא משפט הוכן : לשבבכם עלי כן
וביום נברא עולם ונברא ונפקדה שרה : והקי ע
עקרה מלאתי משפטו : קרואים לדין יאמרו ליום הן
והירא את דברו נזהר במוסרו ויורנו יוכרו ויסרו
למשפט : ויגבה יי' צבאות במשפט :

במשפט עמך אל הרשע : והיום בתקוע
ובהריע תחשב לו צדקה : אילו
שמהיהם תקבל כמשוך קרן היובל לעשות צדקה :
מלוך עליהם יום יאליכך וחברם יום יזכרוך : ונכון
במשפט הכרה ושביה בצדקה : את זכירתם תחשב
צדקה : להכין אותה ולסעדה : במשפט ובצדקה דין

ראשיהם תקבל בנבכיהם ; והרים ישאו שלום להם
וגבעות בצדקה ; ושאון תערבב ומי שולה בכו[ם]
והיה מעשה הצדקה שלום ; ועבודת הצדקה ; מלך
ישקיט ומי ירשיע ; זוכר המשכחות רב להושיע ;
מדבר בצדקה ; והאל הקדוש נקדש בצדקה

צדקה

יהודוהו יפארוהו ; ובמשפט יקדישוהו
הדורים ; בצדקה יעריצוהו ותיקין //
במשפט יגדלוהו דביקין ; בצדקה יהללוהו כרובין
במשפט ישריכוהו ; בסוד קדושים יקדישוהו ; באומר
באומץ בחקקא וחבה ; אל נערץ בסוד קדושים
רבה ונורא הוא על כל סביביו

פזמון

אבינו מלכנו לך יחיה חננו
תן לנו חנך ; לך תכרע ברכנו
נמצא חן בעיניך ; לחם עקר נסכנו
כקרוא לך המוניך ; אמ״ח חטאנו לפניך

חננו

ח״ח אבינו מלכנו חטאנו לפניך ח״ח
אין לנו מלך אלא אתה
ח״ח עשה עמנו למען שמך ח״ח
חדש עלינו שנה טובה
ח״ח חדש עלינו גזרות טובות ח״ח
בטל מעלינו גזרות קשות ורעות

חח הסר עצת אויבנו חח

קלקל מחשבות שונאינו

חח שלח רפואה שלימה לכל חולי עמך חח

מנע מגפה מנחלתך

חח כלה דבר וחרב ורעב ורעה ושבי ועון ויגון

ומשחית ומגפה מבני בריתך

אמ זכור כי עפר אנחנו

חח קרע רוע גזר דיננו חח

מחוק ברחמיך הרבים כל שטרי חובותינו

חח מחול וסלח לכל עונותינו חח

מחה והעבר פשעינו מנגד עיניך

חח החזירנו בתשובה שלימה לפניך חח

גזור עלינו חיים טובים

חח כתבנו בספר חיים טובים חח

כתבנו בספר רפואות

חח כתבנו בספר מזונות פרנסה וכלכלה חח

כתבנו בספר גאולה וישועה

חח הצמיח לנו ישועה בקרוב חח

הרם קרן משיחך

חח הרם קרן ישראל עמך חח

חמול על עוללינו וטפנו

חח שמע קולנו חוס ורחם עלינו חח

קבל ברחמים וברצון את תפלתנו

נא אל תשיבנו ריקם מלפניך

עשה למענך אם לא למעננו

עשה למענך ועננו

עשה למענך והושיענו

עשה למען שמך הגדול הגבור
והנורא שנקרא באהבה עלינו

חננו ועננו כי אין בנו מעשים
צדקה וחסד עשה עמנו למען
שמך הגדול והושיענו

ואחר קדיש תתקבל ואומר בתהלים פא

למנצח על הגתית לאסף הרנינו לאלהים
עוזנו הריעו לאלהי יעקב שאו זמרה
ותנו תוף כנור נעים עם נבל תקעו בחודש שופר
בכסה ליום חגנו כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי
יעקב עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים
שפת לא ידעתי אשמע הסירותי מסבל שכמו כפיו
מדוד תעבורנה בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר
רעם אבחנך על מי מריבה סלה שמע עמי
ואעידה בך ישראל אם תשמע לי לא יהיה בך
אל זר ולא תשתחוה לאל נכר אנכי ה׳ אלהיך

המעלך

המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו: ולא
שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי: ואשלחהו
בשרירות לבם ילכו במועצותיהם: לו עמי שומע לי
ישראל בדרכי יהלכו: כמעט אויביהם אכניע ועל
צריהם אשיב ידי: משנאי ה׳ יכחשו לו ויהי עתם לעולם
ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך

למוסף החודש יו׳

קרב ישעך בשנת כלהים בזכות תורתך ישובון נגוהים
יבוחן מתוך המוחלים ורוקים למול כסאך אלהים

פסוקים

כסאך אלהים עולם ועד שבט מישור
שבט מלכותך: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך
בכל דור ודור: ה׳ שופטנו ה׳ מחוקקנו ה׳ מלכנו הוא
יושיענו: זכרנו ה׳ ברצון עמך פקדנו בישועתך: זכר
לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: זכר עשה לנפלאותיו
חנון ורחום ה׳: תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו:
עלה אלהים בתרועה ה׳ בקול שופר: הרנינו לאלהים
הריעו לאלהי יעקב: לכו נרננה לה׳ נריעה לצור ישענו:

לשבת

מזמור שיר ליום השבת: אם תשיב משבת
רגליך עשות חפציך ביום קדשי וקראת לשבת עונג ולקדוש
ה׳ מכובד וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר

אז תתענג על יי/ והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך
נחלת יעקב אביך כי פי יי/ דבר:

הפרשה

ויי/ פקד את שרה כאשר אמר
ויעש יי/ לשרה כאשר דבר
ותהר ותלד שרה בן לזקוניו למועד אשר דבר אתו אלהים.
ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה
יצחק: וימל אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים
כאשר צוה אותו אלהים:
ואברהם בן מאת שנה בהולד לו
את יצחק בנו: ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל
השומע יצחק לי: ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים
שרה כי ילדתי בן לזקניו: ויגדל הילד ויגמל ויעש
אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק:
ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר
ילדה לאברהם מצחק: ותאמר לאברהם גרש את האמה
הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם
יצחק: וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודות בנו:
ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל
אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה כי ביצחק
יקרא לך זרע:

וגם

וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא׃ וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע׃ ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחם׃ ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך׃ וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם

קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו׃ ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער׃ ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת׃ וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים׃ ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה׃ ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה׃ ויאמר אברהם אנכי אשבע׃ והוכח אברהם את אבימלך על אודות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך׃ ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת

ואנכי לא שמעתי בלתי היום׃ ויקח אברהם צאן
ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית׃
ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן
לבדהן׃ ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת
האלה אשר הצבת לבדנה׃ ויאמר כי את שבע כבשת תקח
מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת׃
על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם׃
ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו
וישבו אל ארץ פלשתים׃ ויטע אשל בבאר שבע ויקרא
שם בשם ה׳ אל עולם׃ ויגר אברהם בארץ פלשתים
ימים רבים׃

מפטיר

בפנחס

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם׃ ועשיתם עלה
לריח ניחח לה׳ פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני
שנה שבעה תמימים׃ ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר שני עשרנים לאיל׃ ועשרון אחד לכבש
האחד לשבעת הכבשים׃ ושעיר עזים אחד חטאת לכפר
עליכם׃ מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד
ומנחתה ונסכיהם כמשפטם
לריח ניחח אשה לה׳

זכערך

ההפטרה

ויהי איש אחד מן הרמתים
צופים מהר אפרים ושמו
אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחו בן צוף אפרתי
ולו שתי נשים שם האחת חנה ושם השנית פננה ויהי
לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: ועלה האיש ההוא
מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח לה' צבאות בשלה
ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים לה': ויהי היום
ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות:
ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב וה' סגר רחמה:
וכעסתה צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי סגר ה' בעד
רחמה: וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית ה' כן
תכעסנה ותבכה ולא תאכל: ויאמר לה אלקנה אישה
חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלוא
אנכי טוב לך מעשרה בנים: ותקם חנה אחרי אכלה
בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזת
היכל ה': והיא מרת נפש ותתפלל על ה' ובכה תבכה:
ותדר נדר ותאמר ה' צבאות אם ראה תראה בעני אמתך
וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים
ונתתיו לה' כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו: והיה
כי הרבתה להתפלל לפני ה' ועלי שומר את פיה: וחנה

היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות ויחשבה עלי לשכורה:
ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין הסירי את יינך מעליך
ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא
שתיתי ואשפך את נפשי לפני ה׳: אל תתן את אמתך לפני
בת בליעל כי מרוב שיחי וכעסי דברתי עד הנה: ויען עלי
ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת
מעמו: ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה
לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד: וישכימו בבקר
וישתחוו לפני ה׳ וישובו ויבאו אל ביתם הרמתה וידע
אלקנה את חנה אשתו ויזכרה ה׳: ויהי לתקופות הימים
ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מה׳
שאלתיו: ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבוח לה׳ את
זבח הימים ואת נדרו: וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה
עד יגמל הנער והביאותיו ונראה את פני ה׳ וישב שם
עד עולם: ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך
שבי עד גמלך אותו אך יקם ה׳ את דברו ותשב האשה
ותינק את בנה עד גמלה אותו: ותעלהו עמה כאשר גמלתו
בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותביאהו בית ה׳
שלה והנער נער: וישחטו את הפר ויביאו את הנער אל עלי:
ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמכה
בזה להתפלל אל ה׳: אל הנער הזה התפללתי ויתן ה׳
לי

לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו: וגם אנכי השאלתיהו לה׳

כל הימים אשר היה הוא שאול לה׳ וישתחו שם לה׳:

ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי בה׳ רמה קרני בה׳ רחב

פי על אויבי כי שמחתי בישועתך: אין קדוש כה׳ כי אין

בלתך ואין צור כאלהינו: אל תרבו תדברו גבהה גבהה

יצא עתק מפיכם כי אל דעות ה׳ ולא נתכנו עלילות:

קשת גבורים חתים ונכשלים אזרו חיל: שבעים בלחם

נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים

אמללה: ה׳ ממית ומחיה מוריד שאול ויעל: ה׳ מוריש

ומעשיר משפיל אף מרומם: מקים מעפר דל מאשפות

ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחילם: כי לה׳

מצקי ארץ וישת עליהם תבל: רגלי חסידיו ישמר ורשעים

בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש: ה׳ יחתו מריבו עלו

בשמים ירעם ה׳ ידין אפסי ארץ ויתן עוז למלכו וי

וירם קרן משיחו:

ויאמר הברכות ואחר יאמר בניגון ובכונה גדולה עד אחר

מי שברך אבותינו

אברהם יצחק ויעקב ודוד ושלמה ונביאי ישראל וכל

חסידי עולם: הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה עם כל

קהלות הקדש: הקדוש ברוך הוא ישמרם ויחיים ויושיעם

ומכל צרה וצוקה יצילם ויפדם וישלח ברכה רוחה והצלחה
בכל מעשה ידיהם : ויחדש עליהם שנה מבורכת ויסלח לכל
עונותיהם ויגאלם בקרוב עם כל ישראל חבירים אמן וכן
יהי רצון ונאמר אמן

פזמון לתקיעת עקידה

נורא

שערי רצון להפתח : יום אהיה
כפי לאל שוטח : אנא זכור נא
לי ביום תוכחה : עוקד והנעקד והמזבח :
אחרית נסה : בסוף העשרה : הבן אשר נולד
לך משרה : אם נפשך בו עוד שמחה : אחד נעתרה : קום העלהו
לי לעולה ברה : על הר אשר כבוד לך זורח : עוקד והנעקד
אמר לשרה כי מעדנך יצחק : גדל ולא למד
עבודת שחק : אלך ואורהו אשר לו אל חק : אמרה לכה
אדון אך אל תרחק : ענה יהי לבך באל בוטח : עוקד והנעקד
שחר והשכים להלוך בבקר : ושני נעריו
אתו הבקר : יום השלישי נגעו אל חקר : וירא יחיד
כבוד ויקר : אמר והתבונן להמתח : עוקד והנעקד
ידעו נעריו כי קראם לאמור : הראיתם כן
בראש הר המור : ויאמרו לא נראה רק החמור : שבו לכו
פה עם החמורים לאמור : אני והנער להשתחוח : עוקד והנעקד
הלכו שניהם לעשות בהלכה : ויענה יצחק
לאביו

אבי //

ואחיו ככה אבי ראית את וערי [illegible] : את אדוני [illegible]
אשר בקלבה · האחר ביום זה לך טובה · עורי [illegible]

ונעמה אקוי באל אני לאחמה : כי היה אשר [illegible]
לעולה העה · דע כל אשר [illegible] אלהי [illegible] : נכונה בני
[illegible] לבני · כמה : אז יאמיר זבח והזובח · עורי והנעורי

לפני בנערי באלים לפקוח · אחפ [illegible] ויבן
[illegible] · קדוש לאל לרחמיו כבטוח · יקוד [illegible] : כח :
[illegible] בנחלה אל להקרבה · עורי [illegible]

הכין עני עולה כחן ואיל : ונעקד [illegible]
איל : ויהי אחיר יום בעינם [illegible] : והאין [illegible] : נזל [illegible]
ואיל · עין [illegible] ילכו יגרח · עורי והנעורי

שיחו לאחי כי [illegible] בנה : הכן אשר [illegible]
לישעים עניי [illegible] ולאחכלת לנו : חנה חברנו לה
ונחס חנה · [illegible] [illegible] [illegible] · עורי והנעורי

[illegible] · הוק [illegible] : נא [illegible] בעורי
[illegible] : [illegible] ועת יקד יקוד בבשרי : קח עקוד הנשמר
[illegible] : ואחור לעדה זה [illegible] · עורי והנעורי

ויאחו כל מלאכי [illegible] : [illegible] ועקד עומדים
[illegible] [illegible] · ככה · [illegible]
[illegible] · אל נא [illegible] עולם [illegible] · עורי [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

שלש חוזים. עלו לשלום מלאכי רחמים. יום זה יבוא
לבני ירושלים. כי חטא בני יעקב אבי עולם. עוקד והנעקד

לבריתך שופך דמו ושבועה. זכרה לעדה סוערת
ונוגעה. ושמע תקיעה תקיעה ותרועה. ואחור להיות כמו זאת
ישועה. יגון ואבל אנו אוכם. עוקד והנעקד

עת שערי רצון להפתח. יום אהיה כפי לאל שוטח
חנה זכור נא לי ביום הובח עוקד והנעקד והמזבח.

נוהגים לומר זה הפיוט קודם לומר עת שערי רצון

פיוט
לתקיעת שופר ליום ראשון

יום הבלועה שוחרה יופר ואורחות תשורה
ברכות בחרוז שפר ועורכת תקיעה אשלשה במספר
קומה לה אל ישועה לאמתה כי יכופר עלה אלהים בתרועה
ה' בקול שופר

הוא שופר תשחור כמלכויות קבועות שלש על שלש שלש
זה סדר תקיעות ותרועה כשלש זכירות קבועות
לא כאבוקרות, ולא כקולי הנך נשמעות: אך כסדרך ידועות
יתקע בשופר

בני יהודה אמוני וכל נביא המוני הודיעו בהעלות זכרוני
כמנהג לרחמים להחיות אביוני ושמע קול שופר

בקשב רנני ... ותיטב לה' משור פר עבה חלבים
בתרועה ה' בקול שופר

רנינים ה' בקול שופר //

פיוט לתוקע

קול שופר דרור קל חיה יונתן קול יעקב יערב
וקול ה' נשא יושיען קול ה' בהדר קהל הנחן
בשופר יתקע והלך בסערות תימן
קול יעקב תשעה וזחירותיו תחזור וקול שוטנין תדחים
יחל ישעין לעזור קול ברק תחיש והתנוחהו יעזור
קול שופר חזק מחר לקבץ עם לא חלין בשופר יתקע
והלך בסערות תימן //
קול ברק תחיש לנדחק ולכולשה קול קהים תחבי
הקולבים תושה קול עלתק הדבק הכוחבה ויגיעה
קול משיח ישועה לנהלה לחקוה נחמן בשופר יתקע
והלך בסערות תימן //
קול ה' יפוחם חקין לשבר קול כונד יהלך
בחל שדי כבר קול עמו ידבן ויטב לשור פר
ובעיר חטר יסובר על זה עבה היה בשופר יתקע
והלך בסערות תימן

פיוט
ליום שני ונמם
לתקיעת שופר

ונק הגליעה //

שופר המבשר משמיע ישועה לכל נדחי ונכר
לעת תקח שמועה ובוחן אל התשובה ואל התרועה
המחיה אלהים זכור את השבועה והעבר ...

שופר תרועה

תהרבות תהלה בני אב מתנשא אל לבם יחי
אל בני אב התנוסה עד ציון יכונו וירושלים ינשא
אלהי יעקב בהריעו ירבה תקעו בחדש שופר

בכסה ;

שלחנו ערים יעשה האל ינחם עוד לתקיר ושבורה
יגלו לשוב אל ויזה עוד יעבר בגורל שעיר אשוחה נכפן
ברוך יחיינו ויושענו לזמן בשופר יתקע והלל
כמשבות תיכוני ...

הן רבת כחיי ואלה מחייך אני חוסה לחיי
ובוטה לנגדך ישועתי אלהי שמחה בנאורך
אלבושך לעיני נאה ואיך אתה נגלית בענן
כבודך ;

פיוט אחר לתוקע

ה׳ בקול שופר
ישמיע ישועה לבן בחירים
בכח אמון התשועה עלה אלהים
בתרועה ה׳ בקול שופר

ה' בקול שופר. יתקע לאלהים על הר ציון:
ועל ירושלים וחזן גדול תרועה
תקע בחרוש נטיעה עד ה' היום
ה' בקול שופר בחר קדוש יתקע נוה קין יתקע:
יקר שופר הבקע ותנתע ותחוש
יקר התקועה עלה אלהים בתרועה
ה' בקול שופר:

ויעמוד התוקע לפני התיבה ויברך בקול רם הברכות ויאמר
[illegible]

ברוך
אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לשמוע קול שופר

ברוך
אתה ה' אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

סדר התקיעות

[illegible]

תשר"ת תש"ת תר"ת

[illegible]

[illegible]

אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון
בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו. סלה
כי תפארת עוזמו אתה וברצונך תרום קרננו כי [illegible]

אדנינו ולקדוש ישראל מלכנו: הרנינו לאלהים עוזנו
הריעו לאלהי יעקב: אשרי אדם עוז לו בך מסלות
בלבבם. אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת ה׳.
אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה. אשרי העם שככה
לו אשרי העם שה׳ אלהיו: תהלה לדוד ארוממך ונומר

ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה

ובחזרה ספר. [illegible]

מזמור לדוד הבו לה׳ בני אלים הבו לה׳ כבוד
ועוז: הבו לה׳ כבוד שמו השתחוו לה׳
בהדרת קדש: קול ה׳ על המים אל הכבוד הרעים ה׳ על
מים רבים: קול ה׳ בכח קול ה׳ בהדר: קול ה׳ שובר
ארזים וישבר ה׳ את ארזי הלבנון: וירקידם כמו עגל
לבנון ושריון כמו בן ראמים: קול ה׳ חוצב להבות אש
קול ה׳ יחיל מדבר יחיל ה׳ מדבר קדש קול ה׳
יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד
ה׳ למבול ישב וישב ה׳ מלך לעולם: ה׳ עוז לעמו
יתן ה׳ יברך את עמו בשלום:

שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך
הכבוד: מי זה מלך הכבוד ה׳ עזוז וגבור ה׳
גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי
עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך

הכבוד יי׳ צבאות הוא מלך הכבוד סלה

יהללו את שם יי׳ כי נשגב שמו לבדו הודו על
ארץ ושמים : וירם קרן לעמו תהלה לכל
חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה : יי׳ הוא האלהים
יי׳ הוא האלהים : ככתוב בתורתך וידעת היום והשבות
אל לבבך כי יי׳ הוא האלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד : אין כמוך באלהים יי׳ ואין כמעשיך
ובנוחה יאמר שובה יי׳ רבבות אלפי ישראל השיבנו יי׳
אליך ונשובה חדש ימינו כקדם : כאן קורין המפטיר ומחזירין

ויכנס חזן שני לתפלת מוסף

וקודם יאמר קדיש קצר

תפלה מוסף

[illegible]

ברוך אתה יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון גומל חסדים טובים : קונה הכל וזוכר
חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר חיים
למענך אלהים חיים אל חי מלך עוזר ומושיע
ומגן ברוך אתה יי׳ מגן אברהם
אתה גבור לעולם יי׳ מחיה מתים אתה רב להושיע

וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה
והרשעה כלה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון
מן הארץ : ותמלוך אתה הוא לבדך יי' אלהינו בהר
ציון משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך מעתה ועד
עולם : ככתוב בדברי קדשך ימלוך יי' לעולם
אלהיך ציון לדור ודור הללויה :

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדיך
ככתוב ויגבה יי' צבאות במשפט והאל
הקדוש נקדש בצדקה בא"י המלך הקדוש

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית
בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול
והנורא עלינו קראת : ותתן לנו יי' אלהינו
באהבה (את יום השבת הזה) את יום הזכרון הזה
יום תרועה באהבה (זכרון תרועה :)
מקרא קדש זכר ליציאת מצרים

אלהינו ואלהי אבותינו מפני חטאינו גלינו
מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין
אנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחירתך בבית
הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני היד
שנשתלחה במקדשך : יהי רצון מלפניך יי'

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב ותרחם
עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה
ותגדל מלכותו : אבינו מלכנו אלהינו גלה כבוד
מלכותך עלינו מהרה הופע והנשא עלינו לעיני
כל חי : וקרב פזורינו מבין הגויים ונפוצותינו
כנס מירכתי ארץ : והביאנו יי׳ אלהינו לציון עירך
ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם : ושם
נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים כסדרן
ומוספים כהלכתן את מוספי יום הכסא הזה
נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו
שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי
כבודך כאמור

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא
תעשו יום תרועה יהיה לכם : ועשיתם עולה
לריח ניחוח אשה ליי׳ פר אחד בן בקר איל אחד
כבשים בני שנה שבעה תמימים =

ומנחתם ונסכיהם כמדובר שלשה עשרונים
לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון
לכבש ויין כנסכו ושעיר לכפר
ושני תמידים כהלכתן

מוריד הטל מכלכל חיים בחסד מחיה מתים
ברחמים רבים סומך נופלים רופא חולים מתיר
אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר מי כמוך
בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה ואין זולתך

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים
לחיים ונאמן אתה להחיות מתים
ברוך אתה יי מחיה המתים

כתר יתנו לך יי אלהינו מלאכים המוני
מעלה עם עמך ישראל קבוצי מטה
יחד כלם קדושה לך ישלשו כדבר האמור על יד
נביאך וקרא זה אל זה ואמר

קדוש קדוש קדוש
יי צבאות מלא כל הארץ כבודו
כבודו מלא עולם ומשרתיו שואלים זה לזה
ומשבחים איה מקום כבודו להעריצו לעומתם יאמרו
ברוך כבוד יי ממקומו ממקומך יפן ברחמיו
לעמו המיחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים
באהבה אומרים שמע ישראל יי אלהינו יי אחד
אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו
מושיענו וגאלנו ברחמיו שנית וישמיענו בארץ זבת

מלכנו ולבנו וישמיענו לעיני כל חי : הן גאלתי אתכם
אחרית כבראשית כי אתם עמי ואני אלהיכם : להיות
לכם לאלהים אני יי' אלהיכם : אלהים אל עליון
העונה ברום אביון כמה והמה לעם יה ואביון
וקורים נא חזון והגב שכינתך וזולתך לציון
ימלוך יי' לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה
לדור ודור אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום
יהללוך סלה :

ובכן יתקדש שמך יי' אלהינו על ישראל
עמך

ובכן תן פחדך יי' אלהינו על כל
מעשיך ואימתך על כל מה שבראת
וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים
ויעשו כלם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם
כמו שידענו יי' אלהינו שהשלטון לפניך עז בידך
וגבורה בימינך ושמך נורא על כל מה שבראת

ובכן תן כבוד לעמך תהלה ליראיך ותקוה
לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמחה
לארצך וששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך
ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו
ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו :

ומזבחים כהלכתם יגילו ועולתה תקפץ פיה
והרשעה כלה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון
מן הארץ : ותמלוך אתה הוא לבדך יי' אלהינו בהר
ציון משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך מעתה ועד
עולם : ככתוב בדברי קדשך ימלוך יי' לעולם
אלהיך ציון לדור ודור הללויה :

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדיך
וכתוב ויגבה יי' צבאות במשפט והאל
הקדוש נקדש בצדקה בא"י המלך הקדוש

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית
בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול
הגבור והנורא עלינו קראת : ותתן לנו יי' אלהינו
באהבה [illegible] ס השבת הזה את יום הזכרון הזה :
יום תרועה באהבה   נכון הכוונה :
מקרא קודש זכר ליציאת מצרים

אלהינו ואלהי אבותינו מפני חטאינו גלינו
מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין
אנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחירתך בבית
הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני היד
שנשתלחה במקדשך : יהי רצון מלפניך יי'

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב ותרחם
עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה
ותגדל כבודו: אבינו מלכנו אלהינו גלה כבוד
מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני
כל חי: וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו
כנס מירכתי ארץ: והביאנו יי' אלהינו לציון עירך
ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם: ושם
נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים כסדרן
ומוספים כהלכתן. את מוספי יום הזכרון הזה
נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו
שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי
כבודך כאמור

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא
תעשו יום תרועה יהיה לכם: ועשיתם עולה
לריח ניחוח אשה ליי' פר אחד בן בקר איל אחד
כבשים בני שנה שבעה תמימים

ומנחתם ונסכיהם כמדובר שלשה עשרונים
לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון
לכבש ויין כנסכו ושעיר לכפר
ושני תמידים כהלכתן

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדולה
ליוצר בראשית שלא עשנו
כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה: שלא
שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם :
שהם משתחוים להבל וריק

קהל אנחנו עמך בית ישראל כורעים ומשתחוים
ומתפללים לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה
ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב
יקרו בשמים ממעל ושכינת עוזו בגבהי מרומים:
הוא אלהינו ואין עוד אחר. אמת מלכנו ואפס זולתו
ככתוב בתורתך וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה'
הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד

אוחילה לאל אחלה פניו: אשאלה ממנו מענה
לשון אשר בקהל עם אשירה עוזו אביעה
רננות בעד מפעליו לאדם מערכי לב ומה' מענה לשון
ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי

התוקע תשר"ת :

היום הרת עולם היום יעמיד במשפט כל יצורי עולם

על כן נקוה לך ה' אלהינו לראות מהרה בתפארת
עוזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים
כרות יכרתון לתקן עולם במלכות שדי וכל בשר יקראו
בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ יכירו וידעו כל
יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון וכל קומה
לפניך יכרעו ויפולו ולכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו כלם
את עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד
כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד ככתוב
בתורתך ה' ימלך לעולם ועד ונאמר לא הביט און
ביעקב ולא ראה עמל בישראל ה' אלהיו עמו ותרועת
מלך בו ונאמר ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי
עם יחד שבטי ישראל ובדברי קדשך כתוב לאמר
כי לה' המלוכה ומושל בגוים וכתוב ה' מלך גאות
לבש לבש ה' עוז התאזר אף תכון תבל בל תמוט
וכתוב ה' ימלוך לעולם ועד וכתוב ימלוך ה' לעולם
אלהיך ציון לדור ודור הללויה וכתוב שאו שערים
ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד
מי זה מלך הכבוד ה' עזוז וגבור ה' גבור מלחמה
וכתוב שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא
מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא
מלך הכבוד סלה

ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר כה אמר ה' מלך
ישראל וגואלו ה' צבאות אני ראשון ואני אחרון
ומבלעדי אין אלהים וכתוב ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את
הר עשו והיתה לה' המלוכה ונאמר והיה ה' למלך
על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד:
ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד
אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כלו
בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך
והופע בהדר גאון עוזך על כל יושבי תבל ארצך וידע
כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו
ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלהי ישראל מלך
ומלכותו בכל משלה:
קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו
מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו
לעבדך באמת ובאמונה ודברך מלכנו אמת וקיים
לעד ברוך אתה ה' מלך על כל הארץ מקדש
ישראל ויום הזכרון:
ותוקע תשר״ת
ג' פעמים ואחר
היום הרת עולם היום יעמיד במשפט כל
יצורי עולמים אם כבנים אם כעבדים

אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים : אם כעבדים
עינינו לך תלויות עד שתחננו ותוציא לאור כל
משפטינו קדוש

אתה זוכר מעשי עולם ופוקד כל יצורי קדם
לפניך נגלו כל תעלומות : והמון
נסתרות שמבראשית כי אין שכחה לפני כסא כבודך
ואין נסתר מנגד עיניך : אתה זוכר כל המפעל וגם
כל היציר לא נכחד ממך הכל גלוי לפניך יי אלהינו
צופה ומביט עד סוף כל הדורות כי תביא חק זכרון
להפקד כל רוח ונפש להזכר מעשים רבים והמון ב
בריות לאין תכלית מראשית כזאת הודעת ומלפנים
אותה גלית זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום
ראשון כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב
ועל המדינות בו יאמר איזו לחרב איזו לרעב
איזו לשלום איזו לשובע ובריות בו יפקדו
להזכירם לחיים ולמות : מי לא נפקד כהיום הזה
כי זכר כל היצור לפניך בא מעשה איש ופקודתו
ועל עלילות מצעדי גבר מחשבות אדם ותחבולותיו
ויצרי מעללי איש : אשרי איש שלא ישכחך ובן
אדם יתאמץ בך כי דורשיך לעולם לא יכשלו ולא
יכלמו לנצח כל החוסים בך כי זכר כל המעשים

לפניך באה: ואתה דורש מעשה כלם: וגם את נח באהבה
זכרת: ותפקדהו בדבר ישועה ורחמים בהביאך את
מי המבול לשחת כל בשר מפני רע מעלליהם. על
כן זכרונו בא לפניך יי אלהינו להרבות זרעו
כעפרות תבל וצאצאיו כחול הים: ככתוב בתורתך
ויזכור אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה
אשר אתו בתבה ויעבר רוח אלהים על הארץ וישכו
המים. ונאמר וישמע אלהים את נאקתם ויזכור
אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב
ונאמר וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק
ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור.
ובדבר קדשך כתוב לאמר זכר עשה לנפלאותיו
חנון ורחום יי. ונאמר טרף נתן ליראיו יזכור
לעולם בריתו ונאמר ויזכור להם בריתו וינחם
כרב חסדיו ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר
כה אמר יי זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולותיך
לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה: ונאמר וזכרתי
אני את בריתי אותך בימי נעוריך והקימותי לך ברית
עולם. ונאמר הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים
כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד על כן המו מעי
לו רחם ארחמנו נאם יי

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה
וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו
ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיחנו משיח בן דוד
עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית
ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד לחיים ולרחמים
ולרצון את יום הזכרון הזה: זכרנו ה' אלהינו בו
לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו ~~לברכה~~ לחיים
טובים בדבר ישועה ורחמים: חוס וחננו וחמול ורחם
עלינו ומלטנו מכל צרה ויגון והושיענו כי אליך עינינו
כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב
לפניך ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים
משמי שמי קדם: וזכור לנו ה' אלהינו את הברית
ואת החסד ואת השבועה שנשבעת לאברהם אבינו
בהר המוריה ותראה העקדה שעקד את יצחק בנו על
גבי המזבח וכבש רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם
כן יכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך
ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך
ומארצך ומנחלתך וקיים לנו ה' אלהינו את הדבר
שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך באמור וזכרתי
להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים

לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני ה׳

כי זוכר כל הנשכחות אתה הוא מעולם ואין שכחה לפני כסא כבודך, וצאצאיו היום לזרעו תזכור ברוך אתה ה׳ זוכר הברית

ותוקע תשר״ת ג׳ פעמים ואומר

היום הרת עולם היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים אם כבנים אם כעבדים. אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים ואם כעבדים עינינו לך תלויות עד שתחננו ותוציא לאור כל משפטנו

קדוש

אתה נגלית בענן כבודך על עם קדשך לדבר עמם מן השמים השמעתם קולך ונגלית עליהם בערפלי טוהר וגם כל העולם כלו חל מפניך ובריות בראשית חרדו ממך בהגלותך מלכנו על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצות ותשמיעם את הוד קולך ודברות קדשך מלהבות אש בקולות וברקים אשר עליהם הופעת, ובקול שופר אשר עליהם נגלית ככתוב בתורתך ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה. ונאמר ויהי קול

שופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול
ונאמר וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים
ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו
מרחוק: ובדברי קדשך כתוב לאמר עלה אלהים בתרועה
ה' בקול שופר: ונאמר בחצוצרות וקול שופר הריעו
לפני המלך ה': וכתוב תקעו בחדש שופר בכסה
ליום חגנו: כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב
וכתוב הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו
הללוהו בגבורותיו הללוהו כרב גדלו הללוהו בתקע
שופר הללוהו בנבל וכנור הללוהו בתף ומחול
הללוהו במנים ועוגב הללוהו בצלצלי שמע הללוהו
בצלצלי תרועה כל הנשמה תהלל יה הללויה ועל
ידי עבדיך הנביאים נאמר כל יושבי תבל ושוכני ארץ
כנשא נס הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו ונאמר
והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים
בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לה'
בהר הקדש בירושלים: ונאמר וה' עליהם יראה
ויצא כברק חצו וה' אלהים בשופר יתקע והלך
בסערות תימן: ה' צבאות יגן עליהם כן תגן
עלינו ועל עמך ישראל בשלומך
אלהינו ואלהי אבותינו תקע בשופר גדול לחרותנו

ושם נא לקבץ גליותנו וקרב פזורנו מבין הגוים
ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ: והביאנו לציון עירך ברנה
ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם: ושם נעשה לפניך
כמצות רצונך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור:
וידבר יי׳ אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר בחדש
השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה
מקרא קודש כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם עלה
ליי׳. וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם
ותקעתם בחצוצרות על עולותיכם ועל זבחי שלמיכם
והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יי׳ אלהיכם
כי אתה שומע קול שופר ומאזין תרועה ואין דומה
לך: בא״י שומע קול תרועת עמו ישראל ברחמים

ותוקע תר״ת ג׳ פעמים

היום הרת עולם היום יעמיד במשפט כל
יצורי עולמים אם כבנים אם כעבדים
אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים: אם כעבדים
עינינו לך תלויות עד שתחננו ותוציא לאור כיום
משפטנו קדוש:

רצה יי׳ אלהינו בעמך ישראל ושכון
לציון מהרה ויעבדוך בניך בירושלים.

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו: ותחזינה
עינינו בשובך לציון ולירושלים עירך ברחמים כמאז
ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי/ אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן
ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך
על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות
לך ועל נסיך נפלאותיך וטובותיך שבכל יום עמנו
עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך
והמרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך ועל
כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך וכל החיים
יודוך סלה ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה
האל הטוב. ברוך אתה יי/ הטוב שמך ולך נאה
להודות.

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת
בתורה הכתובה על ידי משה עבדך
האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושך כאמור
יברכך יי וישמרך יאר יי/ פניו אליך ויחנך ישא

ה' פניו אליך וישם לך שלום: ושמו את שמי על
בני ישראל ואני אברכם: **שלום** רב על
ישראל עמך תשים לעולם ועד כי אתה
הוא מלך אדון כל השלום וטוב בעיניך לברך
את עמך ישראל בכל יום בכל עת ובכל שעה
בשלומך

היום תאמצנו: היום תברכנו. היום תגדלנו
היום תדרשנו לטובה: היום תהדרנו
היום תושיענו בעושר טוב מלפניך. היום תזכרנו
היום תחיינו היום תטהרנו היום תענו

היום תכתבנו בספר חיים טובים כדבר שנאמר
ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר
ונכתב לפניך אנו וכל עמך בית ישראל
לחיים ולשלום: ברוך אתה ה' המברך את עמו
ישראל בשלום: יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי

אלהי עד שלא נוצרתי איני כדאי ועכשיו שנוצרתי כאלו
לא נוצרתי עפר אני בחיי קל וחומר במיתתי הרי אני לפני
ה' אלהי ואלהי אבותי ככלי מלא בושה וכלימה: יהי רצון מלפניך
ה' אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד ומה שחטאתי מרוק ברחמיך

קדושים הכל לא על יה [illegible] והאלהים [illegible]

[illegible] לפניך [illegible]

[illegible]

[illegible] ישעך [illegible] עלינו ועל כל ישראל [illegible]

מלכיות זכרונות ושופרות

שאומרים אחר מוסף של ר״ה ראשון

אדרו לאל חי לאומן אמרי אמיץ כח לנותן מלוכה

ברום [illegible] אדרת [illegible] ברת [illegible] ונכון מלוכה

גלה יקרך והראה הדרך לך לעם עדך [illegible] מלוכה

דגלך הרם והוליך העמים [illegible] [illegible] מלוכה

הרים כסא לאמר בכסא והסיר רעלה מן הגולה המלוכה

ושים הגוים [illegible] [illegible] לשלם [illegible] המלוכה

זכה נא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מלוכה

חיש ישע [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] זרע מלוכה

טהור [illegible] לעם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בני מלוכה

ישעך תראה אל עם [illegible] [illegible] ונכחה [illegible] מלוכה

כתר ישראל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ישע מלוכה

לך אל רם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מלוכה

מרים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מלוכה

נחה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מלוכה

סמוך נא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מלוכה

שנה בבקר עתה את לנגדו ונתתו תקבר [illegible] עד [illegible]

סודה וקויה נשא לתשועה בחסדך הגבר לאחד [illegible]

לבה כענן ותתר [illegible] [illegible] עליו [illegible] כתר [illegible]

דרם את דרור לו [illegible] ועבור עלו לדרית [illegible]

רננו הרנה ותשמע [illegible] חזי לב [illegible] בעוז [illegible]

[illegible] את רחמו והרחק [illegible] [illegible] כחשו ועוריו [illegible]

תהלה לנחמד [illegible] כל חסר [illegible] מתקוממו כתר [illegible]

תזכור ברחמים לעם [illegible] [illegible] כל [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] :

פיוט

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] קרב [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] לך סולח ומוחל [illegible]

[illegible] [illegible] בכל [illegible] [illegible] את [illegible] על כן נקוה

לך יי אלהינו

זכרונות

אחלה פני אל [illegible] ישראל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ונפלו פני בבאי לזכרון

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] את [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] רחמים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

63

חנות ישעים קרבו רחמיה על עם חבוצים זכורי זכרון
עקב קרבו על עם נשבו ונגלה ... קמו וחן זכרון
חנון בחקו ... עשה זדו לזכור עברו זקיף לזמרון
עשותו ... ודוננו יכפר ויחכח כוכר ביום הזכרון
ולא כדקו לנחלתו יחלרו ויחח דוחקו לספר הזכרון
כובע עונות העבר זדונות ונפשות חנונות חבוש ליום זכרון
לחסך חכמה מורה וקונה כי כי קנה ביום זכרון
לחקה נעוז ביר כיר חעוז כי חתר חשן לדל עת זכרון
נודח יחיוב הלכה מליום יסלה היום לערך ביום זכרון
ענג עם סגולה חכל תחלה ויהי לך לנחלה לחר ולזכרון
ענה נח לנחלת תבריג בחילת כהו דל עלדלת תנעוך
כתח נח כבלה ונר שבילה וקי חכלה חקוק בספר זכרון
בספה לנפשות כל בני ... ועדור לקברה ... לחיים
דבל שיחה יהב חרחק ויערב לרחק ביום זכרון
רחם לניעק ... ונעק הרבה שועה לחפנך ביום זכרון
שוכב בבחורים ... דוחק ... ותעליך ... חטאת ביום
תחית חנות ... לעם תולי ... כתוב זכרת לפניך
ושמתו לזכרון.

פיוט

לנועם שופר המבשר

עשרי תפלה פתח רובב ועזבות ... שירך
חמודי ... לפניך עדות כרעבך חלבי

שוכינו רבבות ; ולחשך חבות גדול חסד ועונות ;

וקונה הכל וזוכר חסדי אבות .

מלא מרחמים עמך זה ועבדיו : תבנה אוה וקם ישיב

לבריו : זה מרפא וחותיו נשא עול מנעוריו ברך

מעגליו וכון את אשריו יי בחוק חב רחמין

זוכר יצוריו ;

שוממה תבונן לרחק כפלים תבנה עיר ציון שוכן שמים

בריה תהלה הורים כלאים ; על מכרם בדיק בעבור נעלים

זכור יי לבני אדום את יום ירושלים

וראה חרם נכה לב כי קשה ויעלם : חיש יחיש נחולין

כמעשהו ושלם שוכן אשר יחד חל . זה דך לב ונכלם

כל חוקר ומוקר כשם יקרא לכלם . אתה זוכר

מעשה עולם

שופרות

חטאת יחשי על רוב פשעי והחרדו לעי . ביום קרא הרור

בחסדך אבנוח כי אתה רוכנוח . וכפי לב אח גיע ; כשמחר ם קול

נורל בשעי קמטר פיר ועיני ; ומלח רשעי בצרחי בקול

ילדיך פתח נח . לבן כח בי ברתך וכונה ; שוכן חושה הנמיך

הקשב תפלה יצוף מעלה ; והאר התלה . מחקשיך בקול

ושוב לחיים . עם נבחר חיים [illegible] רעי ... ם : ם משרתנו בקול

זכה בהונך מחלה פניך . יחן על בניך מקריב בקול

GA

אומר עליונים : זכור ברית עולמים לעם נבחרים להקדים קול
שחר שקדיה [illegible] שכוניה יקים הוליך שחנות לך בקול
יערב שיחך ויכון שבחך לחוקר שוחך · כעת תרון קול
כבודך על עם חלה ויקבלה [illegible] : חן בגויים יתנו קול
נחנה תברה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] : [illegible] קול
חוחן ודוכה [illegible] נא לנפשה : נחלה ונפסק · כלי קרים קול
נגל פתחיך · עם דל [illegible] [illegible] [illegible] : ויקים ויתנו בקול
ענה רחומים : [illegible] [illegible] : [illegible] [illegible] כנער [illegible] : בקול
שנים [illegible] [illegible] [illegible] ונא אל יכון : כעת יעתר לך קול
[illegible] נא [illegible] : [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] קול
[illegible] [illegible] : ועל כל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] : לעם מעמים
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יקום לתורה נרות בקול
[illegible] נא [illegible] [illegible] [illegible] : [illegible] [illegible] [illegible] בקול
[illegible] נא לעם דל ועוד אל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] קול
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בתרועה בקול

רנון [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לכל נדח [illegible] לעת תפלה
[illegible] [illegible] אל [illegible] ואל [illegible] [illegible] לאיש
זכור את [illegible] [illegible] שופר תרועה
[illegible] [illegible] [illegible] אל [illegible] אל [illegible] [illegible] בני [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] : [illegible] יעקב

הריעו יחלה · תקעו בחצר שופר בכסה ·

זכרונו תמיד שעה אל תחנון · עוד לדביר עבודה יבו

לטוב וירון · עוד יעלה ויבא לפניו אל חנון ·

ברוך יחיינו וישענו לחן · כשופר יתרע יהלך

בסערות תימן ·

אני קראתי בחיי אשא כפיך אני חוסה לך ובוכה

נגדך לחשבי אלהי שימה בנאדך הלכותיך לעיני

נגלה ואיך · אתה נגלית בענן כבודך

[illegible] ואחר כך הרבי ועליו לעשות ויקום לבקש ירעו

תרועה [illegible] לכולם לשלום

סדר תוקע ליום שני

מלכיות זכרונות שופרות

ולפה בורא ספולה

אהללה לאלהי אשירה עוזו אספר כבודו אחברנו דלוכה

אענד לכבוד אשר שח ובמקהל אהללהו כי לו נאתה המלוכה

בשמו אשען כי בכחו אני זר נחה שיח ולו גודל המלוכה

בקהל אבשר ברב עם אחבר לאל שחת נתן עז והמלוכה

[illegible] גוים ובואו למלכות רחו לה נהדר בהיכל אשר מלוכה

גדלוהו אתי ונרוממהו יחד ולאל תרננו בכנור הללויה
דרכים בעת נעתה האללה התבוננו יחד לאל נזרך הללויה
דרך סומים בים בכנור שע אחות רכב ומה יועיל נבר שוו הללויה
החזיקו גוים אז ירגזו הכינו אתה ואתם הללויה
הגידו כחו לאלהים ודברו ליה יתנו עם הללויה
תלחם ראשית גוים ואבד זכרו כי נטבע אז בבפח הללויה
ויולעג בכל גוי כי לא לומר לאל נלחם בים ועשה הללויה
זר על אהליו עלך יושב נגב בזהר תרעש ארץ בעת עבר
זרע ברוכים האדירו אדירים כי נתנו קול להאדיר הללויה
אשכון ובטן עוררו למלחמות כלי למלחמה לאחד הללויה
אילם נשאר וחרבם אולקה ואל זרועם נברה הללויה
עמדו בני כנען כי נכרים הם באחור בני עם זרע הללויה
שבחם כן גוי עד יפנה ארץ אלהי ארץ הברית אל הללויה
יושב תרועת אז קדשה לאל עזרוהו בלי בבת אפסי הללויה
יה אלהים בכ נכח בלי בבני יאמרו עשר ולאל הללויה
בחרו בלבנון אשור גדל ואהרן אוריר כביר הללויה
בליל אש הלהים בליל שחורים ואז ידעו כל כי לאל הללויה
בשחין פרעה בל פתעבו עלף שחר ושר ראהו לבב אנוש וזר הללויה
לבנו השב וכח אל הכיר למורים והשכיל הם העלים הללויה
אנרה כאן לנוכח ונרכבו על לוח בלבוש בעיר רוזם הללויה
אכורי בלא הון בראי בלא כסף סולו למען ברום לי הללויה

נמכרו יונים לבני היונים ורחקו מעל גבול המליצה

נאמרו בבית זית והוריו [illegible] בחל והגוים בלא בה לפני המליצה

עזיר החנוך להורהו בשירו וירע בקול בכי חרב המליצה

שוגב מלך היות נביא במחים ועוד [illegible] לשירון המליצה

[illegible] לך בכיון שב נוראות כמחו התלונה לבכות המליצה

שורה [illegible] ישוע כל הארץ ובונן כמלך בקרית המליצה

כני מחיר [illegible] מחק ולבנה מחיר ויבואו עליהו במחק המליצה

כחר עיר יובו לבני כמחק ונלך לנגלגו כבור המליצה

לכמות נבול כען עורדו כלי חן והוא ללה נשלי כחסך

בעלו כלי שושל כבו ברוך שבל חנה יושנו ויקבלו מליצה

קולתו שעדי זבול בית עולמים כי לבונהו עבתה מליצה

קרוש יבא בם כור לעולמים ומו ישמו רמו בריתו המליצה

רפכה שרינה עבתה חמלחון כי חרק לה קו המליצה

ריבו מושיעים עמו אדר מחרים שיתו אל אחרי קום המליצה

עום שוכח אל וזוח [illegible] לשוננו כרע חמת ואמן וזרחין [illegible]

שלו הסר חין מהכחך [illegible] ויהיו לך ירועת המליצה

המגור נצוי המחיר [illegible] לכל עובר [illegible] זר במליצה

תבון רבל ונער [illegible] ונער כיק לרגלו ויבוגם המליצה

תכון נוים תוכן למחולים תשכור מושה רשע מושל במליצה

תהלה חללים תושב לבבי תקרם נאה ידיר המליצה

[illegible] ריט

יי נשמך נורא ועשינו כחות נגלינו אשר הי ירננו

באמונה כחסדך לא כמעשינו ושובו שובו תביא לנו

בהתקבצנו על כן נקוה לך יי אלהינו

זכרונות

אזכור במעשי אלהים בכל עת לא אירא ליום דין בבא לזכרון

אדרוש לאמוני אמלה לרחום אחנן לאל לי אך לזכרון

בבא לדרושו לא אשען ולא יחשוב לי עון [illegible] לזכרון

גזירה בעתי ובעלם אסלה יום היה לי קום לזכרון

נכרה זדוני כעת אחוני גם לכל יום אמני עם לזכרון

ושבר אם יערי למען הועיל בעת יבוקע אחני זכור לזכרון

יפתי בלובשי אפוד כחושן המשפט אשר בם הקדש עדי לזכרון

ילך במחתה עד עבור נגע בנגעת זר לכהן יקוד לזכרון

הכעה אל בעלי לבבך יחין בקרבי אנוש תוי לזכרון

קוץ אי יתהלל ויעיב אילה ויומר לדורות שמו לזכרון

זכי שונה כבע ולכד עדי כי נשן ויאחר עד אחרון לזכרון

ובעלה חלב יככר בעינו ונגד עיני עברים יגלו לזכרון

ועת ירם ויאחר תה ירך כי אשר בלב אלהיו היה לזכרון

זועה יושב חרב אל נרנה והועה לו כעולם כם לזכרון

אם כה כשה עוכר למורה ואוטיר ולניס ראה לילד אכור לזכרון

אך לרוח ברית בזכרו קנאה כי עזבו עם ברית לזכרון

ביום היה לי רבבר בניס לנחה הולכת בשחר לזכרון

יק נגד ובעבדים לאסף אחריו גם ואלה ונאוה ולאם לזכרון
יבנת על נחלה דקה כי לא חלקן עתי לזכרון
יה חכמה בך ולא בנביאים כי הם בריר ונגה עליך לזכרון
בל חלה סרכני ורחמיך ברעתי לולי הם תלותו יחני לזכרון
כי הם כירוע עליך לא נחו רוממותיך בפיהם עדי לזכרון
לוס הם נכוים מכות תשבונות תהלה ליחיס ותנו לזכרון
להכתב בו בכרב נע עדיר גלוי ובחר וירע לזכרו
לות וחיים עלים ותלמאות כמהמור ונ[illegible] בחיים לזכרון
מגלגלי נבר ומספר כעדין נשבחו חמנוס ולאל לזכרון
נפרדה דרכי חי ויכל עת לעוה נכתב לי חנוח לזכרון
נגד כני נבר מעשיו יוכיחו ויענה בו כחשו עת לזכרון
ניתו תגילות אל יחד כל בנ חיש עוזבי רחת הנהס בפין לזכר
סוגר ילד בזנס החיים עד כא קדם נחה לזכרון
עושה כלא לחיים וכל לרות סמים כי בקבר אחיתך לזכרון
שודה חי בכה עירנו בלא כוער הלא נבלאתיך תעט לזכרון
פני אלהינו בוני נגיס מקניב לאחרכים לזכרון
צללם לפניו עברם אותו אוכלי לחם השבכים בספר לזכרון
ברו שעלים מחכלים מרחים להכרית אויב עורע לזכרון
קריוס בתוך נחקו ונוענו בכוער הרר קום וכהת לזכרון
רום בנת לדורות נחת חן לי בהם חפץ אלפתח וחכמים לזו לזכרון
קחת רוו לחלק חמיר הנעשה לא[illegible] בכל [illegible] אקת לזכרון

דם חטאך לאחד בכלה נשורים דרושה ועניה בחיים לזכרון

דבקה אחריו בנשא לוה ובכחה. ואהבת כלולותיך סבה לזכרון

עמה. עם בעזב עזה. שלכה ברזוקה ועם בכל ולא אחר ערוו [illegible]

שכל: כאיצע [illegible] קולי קם בבקר לעורר [illegible] אבות לזכרון

תעבה אחז שדה כל לאומים [illegible] לקם ערות לזכרון

תרפק לשול אסרים ילד זקן יקיר הרא בכור היא חוקות

נכה לזכרון

פיוט

אפס אחרך ובל יכירים [illegible] על סבך כלם כתובים

כמגולם אחר כל הנגלה ואחר כל הנעלם אתה יוכר ויעעד

עולם

שופרות

אניסה לגזרה אירכה נגדי אל קרוב לי כעת קראי בקול

אשר בעדת אל בקרב [illegible] כאקרו [illegible] בקול

ברנה ודעה עד בזורה אני נגזרה ונגליתי בכל לאדם [illegible]

כאחר נזי [illegible] אני עוזרך ובלה כי יעתה קול

גולה [illegible] כאוקן [illegible] הערועה בקול

[illegible] על הרי בתר [illegible] באזכנותו [illegible]

ולא [illegible] לבתר [illegible] ועם אנ אנשא [illegible] עקב [illegible]

[illegible] טובה [illegible] עד [illegible] אלם כי יהיה [illegible] ללא [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] ים כי לך הקול

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

ועל ריגזיותם ישאלו ויזעקו יגלה להם סוד והוא יענה בקול
זה הדרך אני מסובב מבקשנו בכל מקום הוא חנה חשק קול
זכור הלא לשמע אור בטרוס לאה כל הארץ כבוד ולשמעה קול בקול
חילי סוס תמר בס שבליו תלונה לא רחיו זולתי קול
חטאתי ישלון הים ואחר חין קלס תתו עוז בשמעתני קול
עהור ללנו הריה קרים ועבר ויחתון הר הלר חי נתי קול
שמחתי יהירות עכנו ועלה ליום כמה יבא בחזני קול
יקרה בעיניו ונלוה לי בטני ערו תנבי חי קבעתני בקול
ירד כשנער ושם כמה בעילם והליע כחרי וכנחש קול
כלה חן לוב כהתרסם לי כללחבר חק בלהכתב ועביר קול
כבש לי מרבעה רחשי נהר נס חני בהודות מלך משליע לו קול
לחיתקנה חי הכר חרץ לי לי בשמים חי הרילה קול
לחלקי שני ילחן עוני זחרגל עב שיש הכריחני קול
מלה קר לא הודיעני מתי החלי תור ישמיע קול
מודעי ספר חרס קני לכל רעת כוכי ער יונתי קול
נא הכש ורחק עני ומרורי וחן לי רוכיר לאי חשק קול
נפש חקוק כי לא יכול דבר מחקעי לי דהרה וקול
שוש ישיש לב בקרבי דור דופק על דלתי בקול
מלך ישיחם בחותם על לב כמו תחת התפוח עוררתני קול
ענתני אל על כל בנות כי בעבורי בחורה היה קול
על כל חלקים אחד נעליה ונמה התפלה בתרועה קול

למענה בהלכך יונה מחכרים ונכיר השמיע לאמור קול
בקול כמוד בית ודרוש יונה מתר ותקע בשופר וצריך למו קול
כיר תריה לנו כל יעידו כנער כל יבנתו אלשריגו קול
בריבה חלוור ועני לאורי כמו כיר לדבר וחל חשיבו בקול
ירכב קץ ובא עת חשפט קם ליליץ יושר להתחנן בקול
קדש חלש יקיבן חושר חתקע בשופר תגזע כו בקול
רנגע חקבר בזחה חמלע כרת יבשי עבר חעמי קול
רחות נם בקרים וקול שופר בחרץ בהשמיע רנן אחרותי קול
ענב לב הותל עור כל יענו בכל חבכיר חוזן לשמוע קול
עובב לי בקוס לה חורעה חסר בה חלפתנו בלפירים וקול
תכונה הפיק חוש נכון לבר חק בנועם זמירות בנעירית קול
תהלות יתנו חן לכל השמיע לחל בכל חועל יאתיקו קבל הקול
תחת בני כיון במיזן יעחו הכרקים חכים ותקולס בקול
תרעים לבוחזי ותתקע בשופר ובמערות תיאן חן ילך בקול

[illegible]

פיוט

אלהים

נכלחת חכח כמיקך וחילם חלחת
חרץ הולך וחס לחרי נעליתי
חן בחסידך חיה נגלת בענן כבודך

[illegible]

ברכו את יי המבורך

[illegible]
[illegible]

מנחה

למנצח על הגתית לבני קרח מזמור. מה
ידידות משכנותיך יי צבאות: נכספה
וגם כלתה נפשי לחצרות יי לבי ובשרי ירננו אל אל חי:
גם צפור מצאה בית. ודרור קן לה אשר שתה אפרוחיה
את מזבחותיך יי צבאות מלכי ואלהי. אשרי יושבי ביתך
עוד יהללוך סלה. אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבבם
עוברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה
מורה. ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון. יי
אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה
מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך. כי טוב יום בחצריך
מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהלי רשע
כי שמש ומגן יי אלהים. לא ימנע טוב להולכים בתמים
יי צבאות אשרי אדם בוטח בך

וידבר יי אל משה לאמר צו את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי
ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת להם זה
האשה אשר תקריבו ליי כבשים בני שנה תמימים שנים
ליום עולה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר ואת
הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה סלת

70

פיוט ליל שני

לניגון אחות קטנה

חרוס נורא עלילותיה · לחשה קבל
כעולותיה · לכפר בכניה עולותיה ·
ולמען לגאול עלותיה · והעם כאמן
מגילותיה · אהבה עלי כן נחולותיה · בקריאה עונה
אל תפלותיה · תחל שנה וברכותיה ·

ויאמר כדבו ותפלת ערבית הכתובה

וגם כן העמידה על סופה

והולכים לבתיהם לשלום

למחר בבקר ישכים לבה ויאמר הזמירות כמו בשבת וקודם

לומר ברוך שאמר יאמר זו התחנה

תחנה ליום שני

תנה לבבי אחרי תהו והשויה נרחה אמני
עזבתי ארחות יושר ונהבלי עולם נמשכתי
כמלי מלאו עקלה ומוח עלותי הרבה
עוני מלאו זמה טבעו רעיוני בתהבולות חטא כלותי
כלו מאון ומראה מתוק ומחמם יחדיו מוחללו. שקר
גם שוא ודבר כזב יכונו על שפתי אחטא לבגוע
כמשי כדברי חכמים וחידותם: לא ישנו יסודי אם

לא ידעו ונעלה שגגתם אם לא ישכילו ערום הבינני
אבל דבק הלבישוני פשע ומוקש בשמן עליהם
עליהם הגלתי שאו זאותי אותותי ועוד לא יכולתי
על כן באתי לפניך אולי אוכל לעלות רהור שאונם
והנני שוחה נגד הדום רגליך ואתודה נוכח ארון
עוזך ומתהיל שגיאי על גודל אשמי ואזיל דמעי
על רוב פשעי ואתחרט בלבי על עוצם חובי ובושה
במסתרים על אשר נעורים כי לגלותם בשפה לא
אוכל שאת לזכרם בלשון אל אשכור כם כי אם
אנא לפרש מקצתם יכלה הזמן והם לא יכלו על
איזה מהם אדרוש או אבקש על איזה מהם אתאבל
או אתודה על הזדונות או על השגגות על
האונסיות או על הרצויות יודע אני בנפשי כי רק
נפשי אני דרך אשר שנאת אהבתי אשר אהבת
שנאתי אשר רחקת קרבתי ואשר קרבת רחקתי
אשר אסרת התרתי ואשר התרת אסרתי אהבתי רע
מטוב שקר ודבר צדק סלה פניתי אל רהבים ושטי
כזב ואחרי בצעי לבבי הולך אשמתי נאכתי משעות
חוקיך נעלתי חטאתי משפטי צדקך המרתי ברית
מצוה זרעתי און נקצרתי משוה טפלתי שקר יעצתי
רעה כזבתי לצתי מלאתי חובה נעלתי סגרתי מהני
התשובה פרדתי חטאת קשרתי מרמה רמסתי שמדתי

תאבתי זדוני משעלתי הגדלתי עון פלילי חטאתי זדתי
קלתי ולא שוה לי בעזוז רוחי באתי לבקש מחילה
ולתבוע סליחה על כובד זדוני אבל על רוב חסדיך
נשענתי ואדע כי לא אבוש ואשא בידי מנחה לשיר
ערב לדפוק דלתי רחמיך ואקח עמי זכות אבותי
ואמרי נביאי הקדמונים ואחקור ואחפוש ספרי
ואתפור קרע חסדי ואומר אורה עלי משעי נגדך
אולי תשא עון חטאתי סלה ובעמדי לפניך רחמו
עלאותי ונבהלו קרבי ונתקו זיותי ויחרד לבי
ויתר כבודי ויאשרו אשורי ותרפינה ידי יגורתי כל
עלבותי ידעתי כי לא תנקני יי׳ שפתי תפתח ופי
יגיד תהלתך׃

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
ה׳ צורי וגואלי וגו׳

בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת
לי חנני ושמע תפלתי׃

בקראי אמרי האזינה יי׳ בינה
הגיגי׃ אמרי הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי
כי אליך אתפלל׃ הקשיבה שמעה יי׳ צדק
הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה׃
שמעה מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה
מישרים׃ מלפניך ועתה בנים שמעו לי קשו׃

אזניכם לאחרי פי: ושתה בטחו בה׳ עדי עד כי ביה
ה׳ צור עולמים: בטחו ויבטחו בך יודעי שמך כי
לא עזבת דורשיך ה׳ ויבטחו

בקשה

יי/ יום לך אערוך תחנה שמע קולי ושועתי יי/
יי/ יליך קרבה ונגלה נגותך וחנני יי/
יי/ יקחה לבי בקרבי ותתעטף כפרתי יי/
יי/ יעלה זכרי לטובה וזכרני ופקדני יי/
יי/ ישעך תמיד איחל יהי חסדך לנחמני יי/
יי/ יזכרי חטה וכוחי ורוי זה בלתך עזרי יי/
יי/ יהמו לי רחמיך ואל תתן לחטאתי יי/
יי/ יחידך רעיוני ונפשי אחרה חלקי יי/
יי/ יעשוק לבי בקרבי ואשפוך נגדך נפשי יי/
יי/ יה שמך בנגלל שמך שמע היום תפלתי יי/

חות קח

יי/ קבלה תרמח לבירי ועיניך מקח ורחה יי/
יי/ קן כיליך מחשבותי וסור לבי לב נגלה יי/
יי/ העמד רגלי במישור במקהלים שמך אודה יי/
יי/ קוני אוחיל לישעך עדי תביט ונס תפנה יי/
יי/ קטע לשוני חזנך תחול עלי ותקשיבה יי/

חות וחן

יי׳ ואלהי לך אקוה | ולבי ישעך יתאו יי׳
יי׳ ערוב עבדך לטובה | ואל תביט לאשמותיו יי׳
יי׳ ועדי אתי חסידך | ס יהי נאמר כבור חנונו יי׳
יי׳ ואני בך אעלוזה | פדה כל אמונותיו יי׳
יי׳ ועדו לבי סעיפי | לייחל לך בצרותיו יי׳
יי׳ ואחרון עולם אקוו לך | לאשר טוב לכל קוויו יי׳

חוק הח

יי׳ האירך אפך לעבדך | אשר אל חסדך חוכה יי׳
יי׳ החלתי אינוני | ונפשי יום וליל תהמה יי׳
יי׳ החליאני בחסדך | ומרפא בו ללבב חולה יי׳
יי׳ העלני מתהומות | ושבות עמך שובה יי׳
יי׳ הנני אפיל תחנה | וטרם אקרא תענה יי׳

ואחר כך יאמר אמר רבי אלעזר וקדיש ומכאן שאינו כתוב
ביום ראשון כל כהאי עד והוראך כתוב אחר ויאמר זה
קורא נשמת כל חי

רשות ליום שני

ישנה | בחיק ילדות למה תשכבי דעי כי
נעורים כנעורת ננערו: הלעד ימי
השחרות קומי צאי ראי מלאכי שיבה
באוסף שחרו: והתנערי מן הזמן כצפרים אשר

ארמתי הלילה יתנערו : דאי בדיר לאבא דבור אמלך
ואתולדות יחיש בלים יסערו : היי אחרי המלך אלהת
אשר בטוב יי׳ נהרו   בסוד נפשים

אמרך

רעה בשבעך עם יקיר פריום : כי לאשמעיך
עמדו היום : מחשבות אוני על לבי
עלתי : ואני זדוני בושתי ונכלמתי :

ועל רוב עוני הנני נאחתי : את חטאי אני מזכיר היום ;
שקרי פתרין ואשר נואל : המאירו יכירין סליחה לעמל
ואיך ירבה אחרין אנוש באמן מגואל : ויכרו ותעוהו
רק רע כל היום

הוכה שבויים רודי צדיקים : מחשה בקיים : ורבון
מתיקים : וישתעו פרויים : ואתם הדבקים : ביי׳ חיים
כלכם היום

חנך אליו ונפלו פניו : כי שטף מריו ירחמו.
אי עיניו : **אולי** כריו : מעם
ארוניו : יבא לאיותינו בהיום

נשמת כל חי תברך את שמך יי׳ אלהינו
ורוח כל בשר תפאר ותרומם זכרך
מלכנו תמיד מן העולם ועד העולם

אתה אל ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע :
פודה ומציל מפרנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה אין לנו
מלך אלא אתה

אלהי

הראשונים והאחרונים אלוה כל
בריות אדון כל תולדות המהולל בכל
התושבחות המנהג עולמו בחסד
ובריותיו ברחמים וי״י ער לא ינום ולא יישן המעורר
ישנים והמקיץ נרדמים מחיה מתים ורופא חולים פוקח
עורים וזוקף כפופים ולך לבדך אנחנו מודים :

נשמת

שחר יעקב בערות נחמה הערתו
תשבחך שוחר הברית יום למשפט
יערתו : זכור למוכיח קריתו

נשמת

להקת ישורון בכל יום מיחליך
הלבבך להצדיקם ולכתבם לחיים
בספריך ומשפטיך שחרו היום כי
הכל עבדיך :

נשמת

מוספת משבעים נבוחך במאזני צדק
תהליכך מלך עושה משפט וצדק :
ישבת בכסא שופט צדק :

נשמת

המוני סגולה דגלי צבאיך
המלך הפושט יד לקבל שובה מצותיך
למען תצדק בדבריך תזכה בשפטך :

נשמת חניכי ישורון עבדיך ירוממוך ה׳ ה׳ :
תחנך זך קרוב לכל קוראיך : צדק
ומשפט מכון כסאך

נשמת קדושים קדושתך עונים בכל מחנים
תקדישך קדוש אל מלך חי וקים
אומרים ואלו פינו מלא שירה כים

(יאמר ואלו פינו עד ישתבח שמך ואחר יאמר זה

פיוט לקדיש

אלהי הרוחות לכל בשר אתה : וחכמה בטוחות
בחכמתך שתה : ונפש דבר אחות : ביד לשון
שתה : אחרת כל הוללת ובו לא עמלת
רק בפיך מללת :

בילך עונותי ומה זה פי יענה : נקברו שמחותי : וכל
נגע הנה : בקרבי אוהותי ואין לבי ימנה : ואותו
קבלת בדת שהנחלת לי ברכה אצלת :

רצוני נגדך ועוב לי בחרת ובגמול עבדיך : ילינו
עזרת ובכמות תמכיך עוני המתרת : ועלי חבולת
ועל שוב גמלת : לי נגמול לא עמלת

הכינותי ספר לכל הנולדים ובכלי עט סופר כתובים
ועבדים : ומלאת כופר לרוחות נכבדים ונפשי הללת
ואחיי גמלת תעזוב לא תדלת :

מלאכת עמך לאות לך לא נכחד וגם מלאכתך בכלם
תתאחד: ועשור בעמך: למען היות אחד: והכל מעלת
ובכל מעלת עלי כל גדלך:

פיוט לדרכו

שנה שנה שנה

האל יוצר בראשית יד על יצורין ישית
וגם עינין לראשית שנה ועד אחרית שנה

שנה שנה שנה

שמן מעגלות כל שוכני ארץ אופן הקיף עליהם
בלי פרץ ובמן ושובע ושלוה או קרן יורינה להנה
יודו כי אל היום: הכין לטוב ולמריום: יום אחד
נועד יום לשנה: יום לשנה

נועד יום זה לכל באי עולם: תרעד ארץ והיהורים
כלם כי עד אל בא ביו גלו: נעלם ושונה נכונה
אל אל בשמים: לשפוט בעוז יהים: תבואה ואילן
ואים: שלש מעשים בשנה

יזכור כל חי קרבת יום דינו: יאכור רצון קונו
ויקנה רצונו: בעבור חיין בהבלי יחי עדנו: ושרנה
לזקנה: ואלו יחיה מלאים: ילך בעב קל דואים.
ואך כי אינם כי אם בגבורות שמונים שנה שנה שנה:

רצון אל שומר צדיק מושיע בצון : לתשובת שובב
ישוע נלבון : אוהב נפשו הוא משוש מנה וזנה
מזמת למיים ימאס : ועץ במלו לא יבחר ועם זכים
לא יבחר : אל יחד דימי שנה :
יוצר עולם ומלך הוא נחת : המר עבדי ותן אבלי
נחת : ובשר ערוך לאור מבי תחת : שנינה חנינה : אתן
אני אל כביר : לכם ואחרי אנכיר : עליכם וכוניתי
כי בתי לכם בשנה : שנה שנה שנה //

ליוצר

אור עולם אוצר חיים : מאורות מניה
מאופל : אמר יהי אור ויהי : ויהי הכל
במאמרו : קשם שמים רכובו ומתרו
גבורי כח עושי דברו :

קדוש

מלך אשר לחותו מעין כל יצורים נכסה ונעלם
אמיץ כח מי הקשה אליו וישלם : הוא
אלהים חיים ומלך עולם :

מלך בונה בשמים מעלותיו : בחר והודיע
לבני האדם גבורותיו : זכר עשה
לנפלאותיו :

מלך גבורותיו בפי כל יצורים ישעה :

גדלו והדרו בנועם תרועה: הללויה.
בצלצלי שמע: הללויה בצלצלי תרועה

פיוט

יחיד ויושר ענני : מתרי חטא ומגני
פנה אלי וחנני :

קדוש

מלך להרי שחקים תפארתו יספרו: דגלי מעלה
מעולתו יפארו: כבוד מלכותך יאמרו:
מלך העתר היום לזרע ידידך: המוחלים נתיבך
ובאים עליך: זכור רחמיך יי׳ וחסדיך:
מלך ונועצים מאורשו שוכני עפר: ויהללו בכל
לשון ישופר: בחצוצרות וקול שופר:
מלך זכרו מרומם בפי כל יקומים: זועם בכל יום
ומרעיש הלומים: מלכותך מלכות כל עולמים
מלך חמול על עם נושאי אימיך: חוסים בצלך
ובאים לרצונך: זכרנו יי׳ ברצון עמך:
מלך לא יעיר חמתו על יתר כולעה: לזאת
העיר מעורר בזכרת גדול ריעה: אשרי
העם יודעי תרועה:

פיוט

רחום כאמן כונן נסיך : הושע
היום שארית תאויך וחוסיך
ומחה משא עלומיך: חומים
מה לכן מעשיך

ירננו בך יחד עמוסיך ולא ישבחוך : חנון
בגערתך בטומן בהדרי פה ישבחוך : הכל
יודוך והכל ישבחוך : ויאמר קדיש קדיש
וכהן וברכה יוצר אור ובורא חושך עד סוף
כל העניין כמו שכתובה ביום ראשון
עד הסוף ואחר כך יאמר זה הסדר

זולת

עד הכיר התמים רעים : זנח אלילי הטעועים
זה עטרת אונים ילועים : זהבו כחנו
לרננים : זיקות בערו מרעים : נקקוהו
טהור ונעים : אשרי האיש אשר לא הלך
בעצת רשעים :

רכך לשבך מנעורין : רצונך הלא בהגורין : נטע
משכנות הורין : רגליו קלו מנערין : רץ כצבי על הרין :
כצבי קולט ועדין : והתהלך בתומו צדיק : אשרי בניו
אחרין

חזות קטה במשכבו : חזק במחזק לבבו חושך ושלעק
מכיבו : חמר אל היה ונוכו : חרדה נגלות עם קרובו
חטבה למובק בהחשבו : כי יבער כמעט אפו :
אשרי כל חוסי בו :

יכורי תבל בהמחוליך : ילי רעבון נגוליך : ילך
מלכים : עליך ילך מנחה לאחוריך : ימע נמוע

ויברך : יחנה חנה ויודך : אשרי אנשיך ואשרי
עבדיך

בינעמת אהלו הללו לתרועה בהיכלו : הודה במבוא
הכהילו : השיב בית גזלו : הורה ויתן קולו : קוני
המרבה לא לו : כי אלהי משפט יי׳ אשרי כל
חוכי לו

הבו גוים נאוני : התיצבו מלכי מוני : הבו ארבע
תניני : החרושת ראש פתני : הריק חניכיו אב המוני :
השיב לוט עם שבני : אשרי תמימי דרך
ההולכים בתורת יי׳

לילה כליותי יסרוהו : להתהלך לפני יי׳ יורהו
להיות תמים קראהו : לברית קורא הביאוהו : לעולם
חוק ירשוהו : לעד בנים לא יעשוהו : אשרי
נוצרי עדותיו בכל לב ידרשוהו :

ויגר בגרר לגוירהו : ויגר מלך יגרהו : ויסרו
אלהיו ויורהו : ואין מתאום יורהו : ויעתר אליו
וירצהו : ויחננו ויאמר מרעהו : ושומר
תורה אשרהו :

יקרא בנים הניקה : יונק משור העניקה : יליד
בית הניקה : ילדתו עמו הרחיקה : ילאב כילם
החזיקה : יום לחם ומים העניקה : אשרי שומרה
משפט עושה צדקה :

בן יקיר בעקוד : במזבח כשה כבוד : כשמתו אשם
בזאת יעמוד : בקחתו מאכלת לעקוד : בכלו שבית
יחמוד : באזניו תאו אין עוד : אשרי ירא יי׳
במצותיו חפץ מאד :
יצחק לנגד עזרו : חלה פני בורו : זרע אברהם עבדו
קומם בהעתירו : קם כבודו על צעירו : ויעתר יי׳
עזרו : אשרי שאל יעקב בעזרו :

אמן

אדיר

אזרחים לאור עולם בראה : בוגרים
עוברי תכפים רנה : נמשו בתהלות
פותחים בקבה : אמרת יי׳ כרמתהו :

נא לבנוך לדעת בתושיות : לאי יעבדון דרי נשיות
דולני אמתך כחזה עוכרי רשעיות : כרה החזיקתהו :
השיב את לבבו והעמיק זממו : הן יש עם עור ועינים לאו
ואיך לשאל ימצאו כמירון : והוא חרש עשהו :
זעם נתהלך והחיל לבוות : חטאים אהיה תבקשו הוות
אליכם אקרא יושבי קצוות : שמעו והאזינו ואל תגבהו.
עשתו בתורה והתבוננו בחזות : יוצר עולם לעבור בחשוזות
שמעו אלי ועשו זאת : והכינו אל יי׳ לבבכם ועבדוהו :
כבודי קדושות כורת עזכם : למה זה תבקשו דרכים
הלא אוצן ועורך אתכם : בכסף וזהב תייפהו :

לא הועיל פסל ואיתנים : נאור בקורו לחנוך עליונים
מי הכין לכתריו שרפים : וסתר אל תעמיקהו :
ספיפת שור כבא לעיר : עיר ואלוה להסגיר ולהבעיר
פלנים מנוסה לעיר אל עיר : ישאוהו על כתף יסבלהו :
צורפי פסילים אחרי לאיון : פנו אלי יחד עני ואביון
ואל מי תדמיון אל עליון : הנה השמים ושמי השמים לא
יכלכלוהו : קוצצי פאה עובדי צלמים : רשפים יצילם
ונחלי רתמים : וחושי יתילכו כעין על אגמים : לא יכול עליהו :
שואר עונו לאסר ירדשהו : תנאו יקטיב ויכין לחטאו
והאוסר בו משברו לא יבעהו : כי יי׳ מחס־הו :

בכתוב

עצת עני תבישו כי יי׳ מחסהו.
ונאמר ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו :
ונאמר כי האמנם ישב אלהים על הארץ הנה
השמים ושמי השמים לא יכלכלוהו אף כי הבית הזה
אשר בניתי : ונאמר הביטו אל אברהם אביכם ואל
שרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו :

פזמון

יגלה כור ישועתו : לעם מאמרו נדהם : ויזמין לו
עזרתו : כשאנו לפניו וינחם : ויערוך לו סליחתו
ויעביר חטא וזדונים : למען בריתו עם אברהם

צור תמליך המלאך אלי טורי ונואלי : ועד תומי כלה
זדון משעי נמעלי : שאלתכם אחלא : בשר נא את
קהלי : עקב אשר שמע אברהם בקולי
אי הטוב נקם לאיך שאים רונשים : עשקוני בעשקם
ועל גבי חורשים : כמפעלם לאיקם : יהיו נענשים :
לאדום וערב בחלקם : הנה אחי רוקשים : ולבני
המלנעים : אשר לאברהם :
קול שועת תחינה : שעה שוכן גבוהים : מכן ראש מגן
הקם זוכר נגוהים : היה מגן וצנה : לשארית כאקים
כי אתה אלהים : מגן אברהם :

ונאמר

אחר הדברים האלה היה דבר יי אל
אברם במחזה לאמר אל תירא אברם
אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד

זכרון

מאד חושך נפש אשר כייחליו
באברתו סך אזרח הנשען עליו
ויהי על ימינו : בכל ביום אייליו
כי לחוסים בו מגן הוא יי //ד//

מחיה"

אשורו צדק והפליא מעולו : באנו בקירו להראות מעללו
בארבעת נגד שם עם לו : חוק והשמע ועם נמהו :
נאמר נא אמני יי המעלך : מאור בשרים להראות נגלך
דרוש נא זמירך נלך לך : אל ארץ המוריה והעלהו :

החתים סוד מהגר מחוה ולנבואה בנו יקירו חוה
ובלכתם יחד אותו ציוה רע אלהי אביך ועבדהו
זכרון עלי וצדק מעבדו עמקים וחרקים מלאכים הודו
חופש קרב אנוש ואין סודו לדעת כל אנשי מעשהו
טעם נרזן ועצים נגזר ולשחוט יחידו מתניו אזר
אחזתהו כמו אכזר וישליכהו ארצה וירוממהו
כחזק כחוטו יתרי עקידתו עם אבי אבי עקוד עקור נתו
לעת שמוע אביו אמרתו ויפול על צוארו וישקהו:
מאכלת אחז ונרזן האליץ האמלץ חוסיו יחיתו האלץ
נגרו שלח אליו מלאך מליץ ויחננו ויאמר כרעהו:
סקר כה נכה ויחז והנה איל בסבך נאחז
עזב שנים ומאכלת אחז ויקח את האיל ויעלהו:
פדיום נפשו שה תמורה היות שם פעולתו שמורה
בקרתו קוה בהר המוריה ויקרא אל ה' ויענהו:
קראהו מלאך אברהם אוהבי עקב זאת זרעך ארביא
רצונו אמלא ויקראני אבי אף אני בכור אתנהו:
שבחיו אמלא ומפניו אברח: שתיליו אזרע ועמיו אפריח
תשועת שלחים עליו אזריח: כי ה' חשק ואפלטהו:

כרהוב

כי
כי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי
ונאמר אחר הדברים האלה והאלהים

נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃
ונאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק
ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעולה על אחד
ההרים אשר אומר אליך׃

פזמון

יבואונו רחמיך׃ דורי שוכן שחק׃ ורחם צאן ידיך׃
ושאר מואבים הרחק׃ ואת אמר ידידך׃ בעט ברזל יוחק׃
זכור לעבדיך לאברהם ליצחק׃
בר לי על מעללי׃ ועל כל זדונותי׃ דורי דורי וגואלי׃
אם נגברו חטאתי׃ חסדיך אלי׃ תגבר על חטאתי׃
ואת אמר אבותי׃ אברהם ויצחק׃
אי יזכור לבנים׃ השוכבים לפניו היום בחרונים
ברך ראש אדוניו׃ אשר עשרת נסיונים׃ העלים למשניו
הלכו אבותיו לפניו׃ אברהם ויצחק
קם עלי כחשי׃ וענה בי מעללי׃ עברו על ראשי
זדון פשעי וסכלי׃ נבהלה נפשי׃ לולי כי היה לי
אלהי אברהם אבי ופחד יצחק
מלך החיים׃ אל עושה פלא׃ חיש קץ לפדויים
ופלאיך נלאה׃ זכור אותם לחיים׃ והשלם מלאכה
עבדיך אלה תולדות יצחק׃

ונאמר ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים
עמדי אני אמית ואחיה מחצתי׃

ואני אדעה   ואין בלעדי לעזיל

אל ברוך

לאזיל מעיר נשיא : אדרים לחיה : כרובי רצון
וכמל יהיה : אלהים לעבי פטע לעונים היה בקרב
שנים חייהו :

אשלע

אהוב אנוער אהל בתורתו : בנתיבו רבק ורץ למנחתו
לבגדו שוק עדותיו ואחתו : ויעמוד לפניו ויאהבהו ·
גלודיו הבין סביביו לאשר : דרכו העוב הקים ונער
ובגלל אהבתו נביא אחר : כי נער ישראל ואוהבהו ·
הדיאות יחינו והעטיתו תהלה : באקלו גז יהין ושאתהו למלה
ומקהו בהתעטפו למניך בחילה : מעשה ידיו ברכת ויקנהו ·
זכרו אלהות וקהוניות לראשון : אשאל אימה אבך עם אושלשין
איש תם לנוהו ושארו כאשון : ויהי בדרך בעלון ויפגשהו ·
עוקר נזכתו היה כמו שר : יקרו כנוגה והשואתו במפסר
בכורתו הבין אין לס ובשר : והנה אין מראהו ·
כך ירכו הצליע בכעסו : לכן בכח הזרוע תמשו
לקחת ברך בשם עושו : ויברך אותו ויבזהו ·
משרתו העבים ודליותיו העניף : נקכו וכנהו בנזר הצניף
בנואל הכיס יחינו ושאלו הניף : לאל עליון ויברכהו ·
מעו בעיריו ונהלו עשומין : עיניו נשא אל קלה אספין
וירא והנה עשו בא וכל לוחיו ·

אחר אחזו ורמזו ידיו — בר לו אחד וחבא ילדיו

נראה כאחרי וכבסיר במעברין : שאון ישאן על נודו

קרא מן המצר בשם קדשו : רעבו עיניו להם בגר נפשו

קרוב לקוראיו הקשיב לאמשו : ויצל ישראל מיד שוסהו

שלם הכינו לבוא מעונתו : תקפו האריץ והפליא תבונתו

לבניו שאר חסה ואמונתו : ויאמר את שמו אחד וישמיחהו

ככתוב

ויאמר את שמו אחד וישמירהו כזכריו : ונאמר וישר את מלאך ויוכל בכה ויתחנן לו בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו : ונאמר אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על ה' אלהיו : ונאמר ימלוך ה' לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה : ונאמר ואתה קדוש יושב תהלות ישראל :

פזמון

יזכר מרומות ונאהם — יושר לב שקוד

רחם על בן נראם — ודין הר אל יקוד

זכור אבותי כלהם — תבחר ותפקוד

זכור לאברהם ליצחק וליעקב

צור נורא ואיום — אשר שמו רועה

ישכילם פדיום — תחינתם שעה

אך בבוק קיום — יפוצו זרועי

ידיו מידי אביר יעקב

חנון צדק לבוש למשמע בכחי

כעמק הכבוש וכפר על חטאי

לא עתה יבוש כערני כורתי

אל תיראי תולעת יעקב:

קדוש קם מזין היוצר נגוהים

והקטב והאזן לאחרית כמהדים

והכרת שר זרון מעמיס נכודים

וידעו כי אלהיס מושל ביעקב

ובכן יגדיל רולך כל מלך

ומשפיל מלך הלך

סולו לרוכב בערבות ביה שמו: עושה

משפט עמו לבר יוס ביומו: קורא

קראו בשמו:

נחיך ימנחה נוכר מחרכיו הקיצ אחריתו

תולעה ורמק אדס לקהל רמק

מלך כל מלך יושב במרוס משכנו

יביט כל מהר ומשכונו

יראה כל סוד אנוש בלבו
יחקור עולם וכל אשר בו
לכן יתגדל יוצר רוח אדם בקרבו

חלק הלך

יכיר חשך ומדע : ילוד אשה נגרע
נחלש מהאוש וינגע : יקבץ
חמוזר ובאחת נכרע :
לכן יעשר יצר לב האדם רע : ואיך

חלק כל חלק

כופק אמרום מערבין
במוני תהום וכל מהלכין
כללין פרושים על כל חופין
כרופי להב מלאכין : סלו
לכן יתגדל : צדיק יי בכל דרכין
כל נשוי הולך וקרב : כפירתו
פתאום תחרב : כר שקר לחכן
ערב : כאין לו יותו כחורב

חלק הלך

לכן יעשר כמוי קוה חלי חרב : ואיך

חלק כל הולך

חוזה ורואה אותיות
חיה והגיר קדמוניות
חופש עלומות בגליות
חנון מולא זכיות
לכן יתגדל חוקר לב ובוחן כליות
סולו להקב בעהות כיק שהו

מלך הלך ה׳ קנינים מולך לעולם
ה׳ קראו בשאותם במעלם
קנינים בחילם שנכרו קנם
לעת מתאום ישלם
לכן יהער קהם בהיאו לעולם: ואין

מלך כל מולך קדם הגיד ב״י קראין
קץ יזורין נס בראין
קרן יחיש לכל מוצאיו
קרוב נקרב לכל יראין
לכן יתגדל קהב״ה לכל קוראין

סולו לרוכב בערבות ב״ה שמו
עושה משפט עמו דבר יום
ביומו: הודו לה׳ קראו בשמו

ה׳ מלך ה׳ מלך ה׳ ימלוך
לעולם ועד

בעוד אדני אמרתי וכל צבא הם נשען
ה׳ מלך: ונרם בעמק מאורות
ואזרות הנוכשו: ה׳ מלך:
ואחר גלגלים כספר נגולו וכל מאורים
ישקעו: ה׳ ימלוך לעולם ועד

בעוד דבקי חלקי אלוה ידיו תשעינה

ה' מלך: וטרם הרורים והרים ורכסי
אלמה ילין תבנתך: ה' מולך
ואחר מוט ונוט ארץ וההרים ימוטון
והגבעות תמוטינה: ה' ימלוך לעולם ועד

בעוד
זרחי חגחי חיחי תהום היה חובע
ה' מלך: וטרם חול הים הקוה
והתוה לה יות הניגין כוכבים ה' מולך
ואחר טוב שמש ימים יחסר ונהר
יחרב ויבש: ה' ימלוך לעולם ועד

בעוד
ינץ פרחם ויוציא שדה אגרי אבן
ה' מלך: וטרם כנה ונטה תלאח נימה
כל עץ בו ושמבן: ה' מולך
ואחר צריך ישוב הכל כי רוח אלהים
נשבה בו: ה' ימלוך לעולם ועד

בעוד
רומשלות נהרים ורחים ואריות ויתי
חיות נסכו: ה' מלך: וטרם נשהים
ואיות ודיות ושזניות קינים נמשכו
ה' מולך: ואחר סוף הכל נס עוף
השמים נדדו הלכו: ה' ימלוך לעולם ועד

בעוד
ענגים ושבים וחרים ונעמס לארץ הומלך
ה' מלך: וטרם מלך ורעם וברק וברק
בעולם קולם התהלך: ה' מלך

ואחר כהלם וקולם שמל וכלה ענן
וילך : יי' ימלוך לעולם ועד

בעוד קיים אדם נכב בלכיונו ועדיין
יי' מולך : ועדם רוחו באפו ונשמתו
בגוו : יי' מולך : ואחר שוכן לקברו
ויגוע אדם ואין : יי' ימלוך לעולם ועד

בעוד תהלות שרפי נועם יקר רוממותו ישהלו
יי' מלך : ועדם תהלת כל נברא ועדן
לאלהימו והבילו : יי' מולך :
ואחר תחיית המתים ורבים מישני
עפר יקיצו : יי' ימלוך לעולם ועד

יי' מלך יי' מולך יי' ימלוך לעולם ועד

ידי דלים נחשלים : רואים לי כסרים :
אבל ברוחם נמר שיחם : יקדלו פני
יוצרם : עם נבדל הולך ודל : ושירו
הולך ורם : בהועדם בבית מועדם : ובגרונם
רוממות אל : והקדישו את קדוש יעקב ואת
אלהי ישראל ::

הלא אם ספה : לכיר נספה : ואין אמור ונבלי
ומכולת ומערכת : ותמידים ומוספים : ואין קטורת

וגבורה: לכפר על נגעים: קדושת אל בישראל
להלחם בשרפים: ואופנים בבית שבים: להודות אל
נאמנים: ודחיל אלחיל: ילדו בני ישראל:
ואל נושא ונורא מחתה: אזי היית להם: על כרובים
וכוכבים: קריאות לגליהם: ובשחק ארוחיך: יה
נוננת עליהם: ומלאכים נערכים: תחת נושאי כליהם
ראה עתה: כי אתה יד כולכם ושריהם: ונזר ירשם
והורישם: הכנים אין לישראל
דרוש יקושך: לדור דורשך: ראשונים ואחרונים: איילותה
לשוך אותה: ראשים זדונים: ואל תקל: בעת לשקל
זכות אבות ראשונים: ויפקד לכל שוקד: לדבר לך
תחנונים: דור אבותיו וכל לותיו: יחיו בקרב ענים
להשקותם ולהחיותם: היה כטל לישראל
אבורך: בכל מערך: בין מטה ובין מעלה: אש ומים
ושמים: והארץ אשר תלה: ישירון על: אשר מגל
כי מה רם ומה נפלא: ועברין ואין יהין: להנו שומרים
סלה: ביום פקדו בני אלרו תקמוץ מיה ועולה
ובו יברכו ויתהללו כל זרע ישראל: והקדיש את
קדוש יעקב ואת אלהי ישראל:

סלוק

ובכן תעלה קדושה כי אתה

אלהינו מלך מוחל וסולח

אלהים אל מי אמשילך ואין אליך : ברוך
מקדמך : וכל דמות מותלך : נגביה
מכל מרכבה : ונשאת מכל מחשבה : פה
מי ימללך : ולשון מי יכילך : היש לבב יגיעך ויש
עין תשורך : את מי נועץ ויעיצך : ולא נוצר אל
לפניך : זה עולמך יעידך : כי אין בלעדיך :
מכונתך בכל מבוארת ואות מופתך נכרת : טרם
הרים יולדו ועמודי שחק עמדו : ישבת מושב
אלהים : ואין עמקים ואין גבוהים : כלכלת הכל
וכל לא יכלכלך : ומלאת הכל וכל לא יכילך :
לבכות עמדו מלדרוש ולשונות נלאו מלפרוש
מחשבות עמים יתמהו ורעיוני מהירים יתמהמהו
נורא תהלות נקראת כי על כל תהלה נעלית
מגוא כח רוה נפלאת והשמים והארץ מלאת
עמוק עמוק מי ימצאנו ורחוק רחוק מי ידענו
מעלך הם הדורשים : אף אמונתך בקהל קדושים
צדקתך היא הנשמעת : ותורתך היא הנודעת
קרבתך קרובה לשבים : ~~ורחוקה לשובבים~~ : ורחוקה
מן השובבים : מאוך הנשאות המאורות ולא
נערכו למאורות : שמעך באזני רעיוני ה

כי תתרצענה אזניהם תמיד קדושתך קוראות קדוש
קדוש קדוש יי׳ צבאות:

יי׳ צבאות עם כבוד מלכותך: יי׳ אחד עם
אלהותך: האין מלכותך לא ימוטר
ולא יחובר: וכמה פנים לפני
הנוראים: וכמה אחורים לאחורים הנראים:
דגל מרכבה הקימותה לעד ולאות: כי הדבר
מעם יי׳ צבאות: הכל עבדיך משרתי פניך: גבורי
כח עושי רצונך: הם המלאכים הנעלמים מעין
ברואיך: והם הנראים לעיני נביאך: להם יקראו.
רחוקים וקרובים: וכאין הליכה רצים ושבים:
והליכות אלי מלכי בקודש: יי׳ בם סיני בקדש:
יעברו ואין ברשיונך: ויעשו ואולם ברצונך: בזאת
אמרו עושי מליהם כי מי המדבר להם

רחש הממשלה הראשונה המלאכים וחייליהם
וכל צבא השמים: נושאי כליהם: עם
אור עולם עליהם: ויהי שלום בחייליהם
מעיין המכה מאתם יוצא: מקור חיים עמם ימצא
ואין חושך אתם ואין צלמות: ואין חסרון כל ואין
מות: אוצרי אוש אשר בהם יתערב: להתקדש
בקדושתם בקר וערב: להיות כאור לקראת
מעריו: ברכו יי׳ כל מלאכיו:

המהללה העונית צבא השמים : וחיות והמרכבה
מלאכות עינים : אופנים ומשכילים
רצים ושבים : ברום עולם נצבים :

והאופנים ינשאו לעומתם : להשתחוות לפני נגהך :
חנותם : דגלי חיילות רבבי חיילים : כלם תחתונים
ורבי מעלים : בעולים אחריהם שמש וירח : איש איש
למקומו שומח זורח : להם יתחברו כל כוכבי אור :
הנוהגים בממשלות רבות ולאחור : אליהם ילוו שמי
השמים : והמים אשר מעל לשמים : דורשים לעבוד
עבודת ממשלתו : איש איש במלאכתו : ואין למו
מכשול ומוקש : ואין בהם נפתל ועקש : נותנים רשות
זה לזה : ומקבלים רשות זה מזה : יחד ירונו יענו
קולם : בשם יי׳ אל עולם : ולהם קרא משורר
במקראיו : ברכו יי׳ כל צבאיו

המהללה השלישית וחייליה הארץ וכל אשר
עליה : רומשי אש ורוח ותולדותיהם
והימים וכל אשר בהם : הנראות אש

וברד ושלג מאוצרו : ורוח סערה עושי דברו : ופלגי
מים במהרתו התפלגו : ועצי לבנון בחכמתו ונשתלו :
דשא לזרוע ועץ לנטוע : ועשב השדה לבהמה לשבוע
הארץ דגי הים ותניניהם : והחונות כמור לחיותיהם :
ערוך השלחן ותוצא הארץ : בהמה ורמש וחיתו ארץ

לתת הכל ביד אדם מקורך : תחילתו במעשה ידיך
עקב תוציא מחלציו מלאכים : מחלקת כהנים ומחנה
מלאכים : ולהודות לשם קדשך בראתם : ולהעריך
בתהלתך קראתם : נקדשת בתוכם ונעבדת : ורומי
עוללים עוז יסדת יתגדל על כל שם כבוד מלכותך
ושלוחי מלאכותך : ובכן נעים זמירות לעושיו
ברכו יי' כל מעשיו :

ברכו יי' בכל ממשלתו : אין קדוש כיי' כי אין
בלתו : ישורון אשר יקר מזולל הוציאו
ויאשרו מים ביד משה נביאו : ויגד
בכורו למשפט הדורו : ויעל נביאים לעשני ארוחו
אשך נבואה מעך ליודעיו ורוח נדיבה שמך על
שומעיו : הדריכם בסדר עבודתו הנכונה : לדרותי
למעלה הראשונה : כדמות מלאכי העדת המקדשים
תורות קדושה מקריבים ומגישים : מנין מספרים
ומתגברים : ותהלות יי' מספרים : ומתעטפים
כשרפים ואראלים ונושאים כתרשישים וחשמלים
רבים ואחים ומתקבלים : וללכת עמך מתקרבים :
יראה לובשים ומתבוששים : מתאוששים לערוך
ומתקוששים : חשים ולא מחשים : מעריכים ומקדשים
וקדושה משלשים לאל נערץ בסוד קדושים : ככתוב
וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש יי' צבאות

פיוט לאבינו מלכנו

אל חנת חלקנו הנראה רצונך: ומעון מעשנו
העיר ענניך: ואיך אין ערכנו: על
חשוך: ידענו דרכנו: לא נכון בעיניך
אבינו מלכנו חטאנו לפניך:

ויאמר אבינו מלכנו כמנהג אחר העמידה
יום ראשון ואחר כך יאמר המזמור לה'

מזמור שירו לה' שיר חדש כי נפלאות עשה
הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: הודיע
ה' ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו:
זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי
ארץ את ישועת אלהינו: הריעו לה' כל הארץ
פצחו ~~ורננו~~ ורננו וזמרו: זמרו לה' בכנור בכנור
וקול זמרה: בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני
המלך ה': ירעם הים ומלואו תבל וישבי בה
נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו: לפני ה'
כי בא לשפוט את הארץ ישפוט תבל בצדק
ועמים במישרים

פיוט להוצאת התורה

אלהים דבר בקדשו הנקדש לאדוני ביום זה אתם

עוברים כבני מרון לפני: ורחמים אתן לכם
בזכות אמתני טעמו וראו כי טוב יי'

פסוקים

טעמו וראו כי טוב יי' אשרי הגבר יחסה
בו: יראו את יי' קדושיו כי אין מחסור
ליראיו: זכר לעולם בריתו דבר צוה
לאלף דור: אשר כרת את אברהם ושבועתו
ליצחק: ויעמידה ליעקב לחוק לישראל ברית
עולם: כי צדיק יי' צדקות אהב ישר יחזו פנימו
כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: יהי
חסדך יי' עלינו כאשר יחלנו לך

ועתה קומה יי' אלהים לנוחך אתה וארון
עוזך: כהניך יי' אלהים ילבשו
תשועה וחסידיך ישמחו בטוב: יי'
אלהים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דוד
עבדך **ואני** ברוב חסדך אבא
ביתך אשתחוה אל היכל
קדשך ביראתך

פרשת

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה
את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר
הנני: ויאמר קח נא את בנך את יחידך
אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה
והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר
אליך: וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו
ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע
עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר
אמר לו האלהים:
ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את
המקום מרחק: ויאמר אברהם אל נעריו שבו
לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה
ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי
העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש
ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק
אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני
ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה
ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו
שניהם יחדו:
ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם

אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את
יצחק בנו וישם אותו על המזבח ממעל לעצים:
וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחוט את
בנו: ויקרא אליו מלאך יי׳ מן השמים ויאמר אברהם
אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל תשלח ידך אל הנער
ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים
אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני: וישא
אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך
בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעולה
תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום ההוא יי׳ יראה
אשר יאמר היום בהר יי׳ יראה
ויקרא מלאך יי׳ אל אברהם שנית מן השמים:
ויאמר בי נשבעתי נאם יי׳ כי יען אשר עשית את
הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך: כי ברך
אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים
וכחול אשר על שפת הים ויירש זרעך את שער
איביו: והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר
שמעת בקולי: וישב אברהם אל נעריו ויקומו
וילכו יחדיו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע
ויהי אחרי הדברים האלה ויגד
לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם היא בנים
לנחור אחיך: את עוץ בכורו ואת בוז אחיו ואת

קמואל אבי ארם: ואת כשד ואת חזו ואת פלדש
ואת ידלף ואת בתואל: ובתואל ילד את רבקה:
שמונה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם
ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח ואת
גחם ואת תחש ואת מעכה

מפטיר

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא
תעשו יום תרועה יהיה לכם:
ועשיתם עלה לריח ניחח ליי פר בן בקר אחד
איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים:
ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
לפר שני עשרנים לאיל: ועשרון אחד לכבש
האחד לשבעת הכבשים: ושעיר עזים אחד
חטאת לכפר עליכם: מלבד עולת החדש
ומנחתה ועולת התמיד ומנחתה ונסכיהם:
כמשפטם לריח ניחח אשה ליי

הפטרה

כה אמר יי מצא חן במדבר עם שרידי
חרב הלוך להרגיעו ישראל: מרחוק

יי׳ נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך
חסד: עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי
תפיך ויצאת במחול משחקים: עוד תטעי כרמים
בהרי שמרון נטעו נוטעים וחללו: כי יש
יום קראו נוצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון
אל יי׳ אלהינו: כי כה אמר יי׳ רנו ליעקב
שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו
הושע יי׳ את עמך את שארית ישראל: הנני
מביא אותם מארץ צפון וקבצתים מירכתי
ארץ בם עור ופסח הרה וילדת יחדיו קהל
גדול ישובו הנה: בבכי יבואו ובתחנונים א
אובילם אוליכם אל נחלי מים בדרך ישר
לא יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב
ואפרים בכורי הוא: שמעו דבר יי׳ גוים
והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל
יקבצנו ושמרו כרועה עדרו: כי פדה יי׳ את
יעקב וגאלו מיד חזק ממנו: ובאו ורננו
במרום ציון ונהרו אל טוב יי׳ על דגן ועל
תירוש ועל יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה
נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד:
אז תשמח בתולה במחול ובחורים וזקנים

יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים

ושמחתים מיגונם: ורויתי נפש הכהנים דשן

ועמי את טובי ישבעו נאם יי': כה אמר יי' קול

ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על

בניה כי איננו: כה אמר יי' מנעי קולך מבכי

ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם יי'

ושבו מארץ אויב: ויש תקוה לאחריתך נאם יי'

ושבו בנים לגבולם: שמוע שמעתי אפרים

מתנודד יסרתני ואוסר כעגל לא למד השיבני

ואשובה כי אתה יי' אלהי: כי אחרי שובי

נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך בושתי

וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי: הבן

יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי

דברי בו זכור אזכרנו עוד על כן המו מעי

לו רחם ארחמנו נאם יי'

ואחר יאמר הברכות ויתקע בשופר

וכל המוספים ושאר הדינין הם

כתובים על התפלה מיום א'

ושם התפלה המתוקנת //

ואחר מוסף ושמחה זכהתנו והלכיות שהם

כתובים אל

אחריהם של

יום א' //

70

ואחר קדיש והמקבל וברכו את יי׳ המבורך
ברוך יי׳ המבורך לעולם ועד //

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדולה ונבורך
ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי
הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם
שהם משתחוים להבל וריק: אבל אנחנו
כורעים ומשתחוים לפני מלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב
יקרו בשמים ממעל ושכינת
עוזו בגבהי מרומים: הוא
אלהינו ואין עוד אחר אמת
מלכנו ואפס זולתו כב
ככתוב בתורתך וידעת
היום והשבות אל
לבבך כי יי׳ הוא ה
האלהים בשמים
ממעל ועל הארץ
מתחת אין עוד
יי׳ נחני
בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך: ותוקע התוקע

C.
y Magdeleine
hez ne sont
ece , nous
nous nous

ayme
mort également cru
ne fit que languir tou le

on en
pene e vos

effe de
u s le nd
cipa es e
C. mais est
Magdeleine

q
tion & portant
son objet, ils ne
grande violence, q e omen.
Comme donc M
extraordinaire a Penitenc comme
de sa Conversion s la suite du temps
sa charité augmenta equente de bien
& par la conversati puis separ p.
aymé, s'en voyant ignor n.
egalement cru